

کنز العرفاء مع إفهام القرآن

Den klare KRITERIEN

(Norwegian)

Mufti Muhammad Qasim Qadiri Attari

Oversatt av Oversettelsesavdelingen (Dawat-e-Islami)

I Allâhs navn, den Allbarmhjertige, den Allnådige

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1:1 All lovprisning er for Allâh, som er all verdens forsørger.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

1:2 Den Allbarmhjertige, den Allnådige.

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

1:3 Herren over lønnens dag.

مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ ۝

1:4 Det er Deg vi tilber, og det er av Deg vi søker hjelp.^①

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝

1:5 Før oss på den rette veien.^②

إِهْدِنَا الصَّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝

1:6-7 deres vei som Du belønnet med godhet, ikke deres vei som pådro seg Din harme, og heller ikke de forvilledes.^③

صِرَاطُ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ لَا يَعْبُدُونَ غَيْرَ رَبِّ الْمَغْضُوبِ

عَلَيْهِمْ وَلَا إِلَهَآءَ لِيْنَ ۝

١

Tema

- Lovprisning av Allâh عَزَّوجَلٌ og Hans egenskaper.
- Å bare tilbe Allâh عَزَّوجَلٌ og den virkelige hjelpen søkes av Ham.
- Skuddbønn om å bli ført på den rette veien.
- Den rette veien er den de rettskafne følger.

Kommentar

① Allâh عَزَّوجَلٌ er den virkelige hjelperen, for Han er i Seg selv allmektig, eneste Herren og selvtilstrekkelig, mens Hans nærliggende tjenere hjelper andre ved det Han gir dem.

② «Den rette veien» vil si den rette veien basert på trosoverbevisningen og religionslæren som profetene عَلَيْهِمُ الْكَلْمَانُ وَآلِهِ وَسَلَّمَ fulgte. Det betyr også den rette veien basert på islam som profeten Muhammads ﷺ følgesvenner og Allâhs عَزَّوجَلٌ venner fulgte.

③ De som pådro seg Allâhs عَزَّوجَلٌ harme, vil si jødene og de syndige. De forvilledede vil si de kristne og de kjetterske.

I Allāhs navn, den Allbarmhjertige, den Allnådige

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2:1 Alif, Lām, Mīm.^①

الْمَدْحُود

2:2 Dette er den opphøyde skriften som det ikke er noen tvil i. I den er det rettledning for de gudsbevisste.

ذلِكَ الْكِتَبُ لَا سَرِيبٌ فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾

2:3 De som tror uten å ha sett og forretter tidebønnen og avser av det Vi forsyner dem med, for Vår sak.^②

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقْرِبُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا

2:4 Og de som antar troen på det som ble åpenbart for deg, og det som ble åpenbart før deg,^③ og som er fullstendig overbevist om etterlivet.

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزَلَ مِنْ

قَبْلِكَ وَبَالْآخِرَةِ هُمْ يُوَقِّعُونَ ط

2:5 Disse er de som følger rettledningen fra sin Herre, og det er disse som vil oppnå fremgang.

أوْلَئِكَ عَلَى هُدًىٰ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَأَوْلَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑤

Tema

- Koranen er en guddommelig skrift uten tvil og usikkerhet.
 - De gudsbevisstes beskrivelse.
 - De gudsbevisstes lønn er rettledning i dette livet og fremgang i det neste livet.

Kommentar

^① Disse ordene er av Allāhs عَزَّوَجُلَّ hemmeligheter og er flertydige. Deres sanne betydning er det Allāh og sendebudet Hans som kjenner til og vi antar troen på dem om at ordene er sanne.

^② Vi lærer at man skal avse med måtehold for Allâhs عَزُوجَلٌ sak slik at man ikke angrer etter å ha avsett eller er påholden når man avser.

^③ Verset krever at man skal tro på det som er åpenbart i Koranen og det som ble åpenbart i skriftene før den.

2:6 Sannelig, de som vantroen er skjebnebestemt for, for dem er det det samme om du advarer dem, eller om du ikke advarer dem, de vil ikke tro.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوْاءٌ عَلَيْهِمْ أَنذَرْتَهُمْ أَمْ

لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

2:7 Allâh har forseglet deres hjerte og ører og over deres øyne er det et slør.^① Dem venter det en stor pine.

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى آبْصَارِهِمْ

غَشَاوَةٌ نَّسَّابَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾

2:8 Og noen blant folk sier: «Vi tror på Allâh og dommens dag», enda de ikke tror.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ أَمَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ

مَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

2:9 De ønsker å lure Allâh og de troende,^② enda de bare lurer seg selv, men de aner det ikke.

يُخِدِّعُونَ اللَّهَ وَالنَّاسَ إِنَّهُمْ أَمْنُوا وَمَا يَخْدِعُونَ إِلَّا

أَنفُسَهُمْ وَمَا يَسْعُرُونَ ﴿٩﴾

2:10 Det er en sykdom i deres hjerte,^③ og Allâh har latt deres sykdom tilta. Og det venter dem en smertefull straff fordi de løy.

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَرَأَدُوهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ

أَكَيْمٌ بِسَاكَلُوا يَكْنِبُونَ ﴿١٠﴾

2:11 Når det blir sagt til dem: «Anstift ikke ufred på jorden!» Da sier de: «Vi er jo de som forbedrer.»

وَإِذَا أَقِيلَ لَهُمْ لَا تُقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ لَقَاتُوا إِنَّمَا

نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾

Tema

- Noen spesifikke vantros tilstand og deres ende.
- Hyklerne om å anta troen og deres ende.
- Hyklernes påstand om å forbedre ting.

Kommentar

^① Hjertet og ørene ble forseglet og et slør ble lagt over øynene som resultat av disse vantros vantro, stahet, trass og fiendtlighet mot profetene، عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، og det var deres straff også, for rettledningens vei var ikke stengt for dem til å begynne med.

^② Allâh er helligere enn at noen kan lure Ham, derfor betyr «å lure Allâh» å forsøke å lure profeten Mohammad ﷺ.

^③ Hjertets sykdom er hykleriet til hyklerne og deres hat til profeten ﷺ. Det betyr at feilaktig tro forderer ens åndelige liv. Den som brenner av profeten Muhammads ﷺ storhet og status, har en sykdom i hjertet.

2:12 Ta dere i akt! Sannelig, det er disse som anstifter ufred,^① men de aner det ikke.

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ^(٢)

2:13 Og når det blir sagt til dem: «Anta troen slik som andre folk antar troen.»^② Da sier de: «Skal vi anta troen som dumme folk gjør?» Ta dere i akt! Sannelig, det er de som er de dumme,^③ men de vet det ikke.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَمْنَوْا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُّوْمَنْ
كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ
لَا يَعْلَمُونَ ^(٣)

2:14 Og når de møter de som tror, sier de: «Vi har antatt troen!» Men når de er alene med sine djevler, sier de: «Vi er med dere! Vi bare narrer dem for moro.»

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا أَمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَيْ
شَيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعْنَاهُمْ إِنَّمَا حُنُّ مُسْتَهْزِئُونَ ^(٤)

2:15 Allāh skal gjengjelde dem for deres narreri og moro,^④ og nå gir Han dem utsettelse for at de skal vakle blindt i sin trass.

أَلَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيُعْذِّبُهُمْ فِي طَيْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ^(٥)

Tema

- Allāh svarer de som kritiserer profeten Mohommads ﷺ følgesvenner.
- Hykernes bedrag og de gjør narr av muslimene.
- Hykernes straff.

Kommentar

^① Hykernes væremåte klargjør at de som anstifter ufred og kaller det å forbedre, er verre enn andre som ellers skaper konflikter. Det er ikke få folk i samfunnet som anstifter ufred og sprer umoral, men velger å kalle det å forbedre ting for folk.

^② De som adlyder befalingen om å tro som den tidligere generasjonen og religionens forgjengere og følger dem, vil oppnå frelsen, og de som ikke følger dem, følger hyklerne. Å kritisere og krenke de rettskafne er en gammel vane.

^③ Profeten Mohammad ﷺ og følgesvennene رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ har den høye statusen hos Allāh عَزَّوَجَلَ at Han selv svarte de som var respektløse mot dem.

^④ Allāh عَزَّوَجَلَ er helligere enn å gjøre narr av noen for moro. Noen ganger brukes det arabiske ordet i verset for å gjengjelde en handling, og det er det som er meningen her: Allāh عَزَّوَجَلَ skal gjengjelde/straffe hyklerne for deres narreri.

2:16 Disse er de som har kjøpt villfarelse ved å bytte bort rettledningen mot den. Deres handel har ikke gitt noen fortjeneste, og disse kjenner ikke til veien.

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُ الْضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا أَرَبَحُ
تَجَارَانِهِمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ⑯

2:17 Eksempel om dem er som lignelsen om han som terner ild, og når ilden lyser opp rundt omkring ham, tar Allāh deres lys vekk og forlatter dem i mørke. De kan ikke se noe som helst.

مَثَلُهُمْ كَيْلَ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا آتَاهُمْ مَا
حَوْلَهُ دَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلْمَتِ
لَا يُبَصِّرُونَ ⑭

2:18 Døve, stumme og blinde er de! ⑩ Disse kan ikke vende om tilbake.

صُمُّ بَلْمَعُ عُمَّى فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ⑩

2:19 Eller (lignelsen om dem) er som regnet som kommer ned fra himmelen med mørke, torden og lyn. På grunn av kraftig torden putter de fingrene i ørene i frykt for døden, selv om Allāh har omsluttet de vantro.

أَوْ كَصِيبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلْمَتٌ وَرَاعِدٌ وَبَرْقٌ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي أَذْانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ
الْمَوْتٌ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكُفَّارِ ⑪

2:20 Det er som om lynet vil nappe vekk deres syn. Når det lyser opp for dem, går de, men når mørket legger seg over dem, blir de stående. Hvis Allāh ville, kunne Han ha fratatt dem hørsel og syn. Sannelig, Allāh evner alle ting. ⑫

يَكَادُ الْبَرْقُ يَضْفُ أَبْصَارَهُمْ كَمَا آتَاهُمْ مَسْوَافِيهِ
وَإِذَا آتَأْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَعْيِهِمْ
وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑫

٢٣

Tema

- Den først lignelsen om hyklerens tilstand.
- Den andre lignelsen om hykernes tilstand.

Kommentar

① Allāh ﷺ ga hyklerne evnen til å følge rettledningen, men de ønsket ikke det. Det var da deres ører, tunga og øyne ble ubrukelige, for de ble fratatt evnen til å høre, tro på og se sannheten.

② Dette verset omfatter alt som er mulig å gjøre, for Allāh ﷺ evner alt. Ting som er urimelig eller latterlig, faller ikke inn under dette.

2:21 Dere folk, tilbe^① deres Herre – Han som skapte dere og de som var før dere – med håpet om å oppnå gudsbevissthet.

يَا يَهُوا النَّاسُ اعْبُدُوا إِرَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾

2:22 Han som gjorde jorden til et utsprett underlag for dere og himmelen til tak. Og Han sendte ned vann fra himmelen, og ved det vannet frembrakte Han frukt for dere å spise. Sett ikke andre ved Allāhs side, enda dere vet.

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَ السَّمَاءَ عِنْدَ إِنْسَانٍ وَ
أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَا يَرَى فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الشَّرَابِتِ سِرَّاً فَالْكَمْ
فَلَا تَجِدُوا أَثَارَهُ أَوْ أَنْثُمْ تَعْلَمُونَ ۝

2:23 Og hvis dere er i tvil om denne skriften som Vi har åpenbart for Vår tjener, kom da med ett kapittel som den. Og kall på alle deres hjelgere utenom Allāh, hvis dere er sannferdige.^②

وَإِنْ لَكُنْتُمْ فِي رَأْيِ مِنَازِلِنَا عَالِيٌّ عَبْدَنَا فَأَنْتُوا إِسْرَارًا قِيمٌ
مِثْلِهِ وَادْعُوا شَهَادَةَ كُمْ دُونَ اللَّهِ إِنْ لَكُنْتُمْ
صَدِيقِينَ (٣)

2:24 Hvis dere ikke klarer å komme med det, og dere vil aldri klare å komme med det, frykt da den ilden hvis brensel er mennesker og steiner. Den er blitt gjort klar^③ for de vanstro.^④

النَّاسُ وَالْجَاهَةُ أَعْدَتْ لِلْكُفَّارِيْنَ ③

Tema

- Befalingen om å tilbe Allāh ﷺ og hvorfor Han fortjener å bli tilbedt.
 - De som forneker blir utfordret om Koranens sannhet, og opplysning fra det usette om at de vanligvis ikke vil klare å fullføre denne utfordringen.

Kommentar

^① Tilbedelse er det en tjener utfører med den ytterste respekt, og den troen på og erkjennelsen av at Den han tilber er tilbedelsesverdig og guddommelig. I dette verset omfatter «tilbedelse» troen på Allāhs ﷺ enhet og monoteisme og alle andre former av tilbedelse.

^② Hele menneskeheden er utfordret med dette til dommens dag. Mange folk mener at Koranen er noe profeten Mohammad ﷺ selv har skrevet, men ingen har til dags dato klart å skrive et eneste vers som i Koranen. Den som våget å påstå det, ble fort avslørt.

^③Ordene refererer til fortid, det vil si at helvete er allerede blitt skapt.

^④ «For de vantro» viser til at de troende vil bli bevart av Allāh عَزَّوَجَلَّ mot å være i helvete for alltid fordi helvete har særskilt blitt skapt for de vantro.

2:25 Bebud gledesbudet til de som antar troen og lever rettskaffent, at dem venter det paradishager som det renner elver under. Når de blir gitt frukt å spise fra paradishagene, vil de si av å se fruktens utseende: «Det er jo det samme som vi ble forsynt med før!» Men det ble gitt dem noe som hadde samme utseende. Og for dem vil det være rene hustruer i de paradishagene. Og i dem skal de leve i all evighet.

وَبَشِّرُ الَّذِينَ أَمْسَأْوَ عَمِلُوا الصِّلْحَاتِ أَنَّهُمْ جَنِّتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ شَرَرٍ
رِزْقًا لَقَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ
مُتَشَابِهًاتٍ وَلَهُمْ فِيهَا آزِوَاجٌ مُّكَاهَّةٌ وَهُمْ فِيهَا
خَلِدُونَ ﴿٢﴾

2:26 Sannelig, Allāh sjenerer Seg ikke for^① å klargjøre en lignelse om det skulle være ved en mygg eller noe større. De som antar troen, de vet at dette er sannheten fra deres Herre. Mens de vantro sier: «Hva vil Allāh med en slik lignelse?» Allāh lar mange bli villfarne ved den^② og rattleder mange ved den. Og Han lar bare de ugadelige bli villfarne ved den.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعْدَهُ فَمَا
فُوقَهَا طَفَّالٌ ذِيَّنَ أَمْسَأْوَ عِلْمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَّبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا آَأَرَادَ اللَّهُ
بِهِنْذَا مِثَلًا يُضْلِلُ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا
يُضْلِلُ بِهِ إِلَّا الْفَسِيقُونَ ﴿٣﴾

2:27 Det er de som bryter pakten inngått med Allāh etter at den er gjort forpliktende. De kutter av det som Allāh har befalt om å knytte, og de sprer ufred på jorden. Disse er taperne!

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيَاثِقِهِ وَيَقْطَعُونَ
مَا أَمْرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُبُرْصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
أُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿٤﴾

Tema

- Gledesbudet om paradiset til de muslimene som lever rettskaffent, og belønningen i paradiset.
- Målet med lignelsene i Koranen og forskjellen på hvordan muslimene og de vantro reagerer på dem.
- De ugadeliges tre tegn: Løftebrudd, kutte av forhold til slektninger og spre ufred.

Kommentar

① «Å ikke sjenere seg» betyr å ikke bli hindret av frykt for å bli sett ned på eller vanæret, for Allāh عَزَّوَجَلَ er helligere enn å føle det. I verset betyr uttrykket det å ikke holde seg tilbake fra å klargjøre ved lignelser.

② Koranens egentlige mål er å rattlede, men mange folk fornekter den, håner den eller forvrenger betydningen og blir villfarne. Det er det som er ment med å bli villfaren ved Koranen.

2:28 Hvordan kan dere fornekte Allâh, enda dere var livløse, og Han gjorde dere levende.^① Etter det vil Han la dere dø, så igjen gjøre dere levende, og til slutt skal dere vende tilbake til Ham.

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَلَنْتَمْ أَمْوَالًا فَأَحْيَاكُمْ شَهْرَ
يُبَيِّنُنَّمْ شَهْرَ يُحِبِّكُمْ شَهْرَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٢٨

2:29 Han er Den som skapte for dere alt det som er på jorden,^② så hadde Han hensikt til å forme himmelen og formet den som syy fullkomne himler. Og Han vet alt om alle ting.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُم مَا فِي الْأَرْضِ جَبِيعًا شَهْرَ
اسْتَوَى إِلَى السَّمَاوَاتِ فَسُوْهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ يَكُلُّ
شَيْءٍ عَلَيْهِمْ ٤٣

2:30 Og husk da din Herre sa til englene:^③ «Jeg kommer til å sette en forvalter på jorden.» De sa: «Skal Du gjøre den til forvalter som kommer til å anstife ufred på den og la blodet flyte, mens vi forherliger Deg ved å lovprise Deg og lovesynger Din hellighet?» Han sa: «Jeg har kunnskap om det dere ikke har kunnskap om!»

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ
خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُغَيِّرُ فِيهَا وَيَسْفِدُ
الرِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَيِّحُ بِحَمْدِكَ وَنَقْدِسُ لَكَ
قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٥٠

2:31 Og Allâh laerte Ådam kunnskap om alle tingens navn. Etter det fremsatte Han alle tingene for englene og sa: «Hvis dere er sannferdige, så opplys Meg om navnene på disse tingene.»

وَعَلِمَ آدَمُ الْأَسْمَاءَ كُلَّهُنَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلِكَةِ
فَقَالَ أَئُكُو نِي بِاَسْمَاءِ هُولَاءِ إِنْ لَنْتُمْ صَادِقِينَ ٥١

Tema

- Tegn på Allâhs allmakt: Skapelsen av menneskeheten, å la menneskene dø og det å skape jorden og himmelen.
- Profeten Ådam عليه السلام blir skapt og gjort til forvalter og blir gitt kunnskap.
- Profeten Ådam عليه السلام ble gitt kunnskap om navnene på alle ting, og han var englene overlegen.

Kommentar

^① Verset påminner om at en gang var mennesket intet, men Allâh gjorde mennesket levende og tilrettela for det livets nødvendigheter og velsignet det med alt, derfor er det ikke passelig for mennesket å nyte alt det Herren har gitt, men fortsatt være utakknelig og likegylig.

^② Det Allâh ikke har forbudt, er tillatt og lovlig.

^③ Opplysningen om en forvalter ble gitt til englene på den måten som man rádslår med noen om noe, men egentlig er Allâh helligere enn å måtte rádføre Seg med noen om noe.

^④ Allâh klargjør i verset om at profeten Ådam عليه السلام var englene overlegen på grunn av kunnskap. Det forklarer at kunnskap er bedre enn tilbedelse i ensomhet og ved å trekke seg tilbake.

2:32 De sa: «Hellig er Du, vår kunnskap er ikke noe annet enn den Du har lært oss.^① Sannelig, Du er den Allvitende, den Allvise.»

الْعَلِيُّمُ الْحَكِيمُ^②

2:33 Da sa Han: «Ādam, opplys dem om alle tingens navn.» Og da Ādam hadde opplyst dem om alle tingens navn, sa Han: «Sa ikke Jeg at Jeg har kunnskap om alt det usette i himlene og på jorden. Og Jeg har kunnskap om alt det som dere gjør synlig, og alt det dere skjuler.»

قَالَ يَا دُمَّ أَنْتُ عُنْدِهِمْ بِأَسْبَابِهِمْ فَلَمَّا آتَاهُمْ بِأَسْبَابِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مَعْيِّبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَعْلَمُ مَا تُبَدِّلُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَشْتَوِنَ^③

2:34 Og husk den gang da Vi sa til englene: «Gjør prostrasjon for Ādam.» Alle gjorde prostrasjon, men ikke Iblis.^② Han fornektes og var hovmodig^③ og ble av de vantro.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلِكَةِ اسْجُدْ وَالْأَدَمَ فَسَجَدْ وَالْأَدَمَ
إِبْلِيسُ طَآبِي وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكُفَّارِ^④

2:35 Og Vi sa: «Ādam, bo du og din hustru i dette paradiset og spis av det uten å være hindret fra hvor enn dere vil, men gå ikke nær dette treet, for da vil dere bli av dem som går over grensen!»^④

وَقُلْنَا يَا دُمَّ اسْكُنْ أَنْتَ وَزُوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلْ مِنْهَا رَغْدًا
حَيْثُ شَئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةِ فَتَكُونُوا مِنَ
الظَّالِمِينَ^⑤

Tema

- Allāh befalte englene om å gjøre prostrasjon for profeten Ādam عَلَيْهِ السَّلَامُ, men Satan nektet og var hovmodig.
- Profeten Ādam عَلَيْهِ السَّلَامُ i paradiset og hendelsen med Satan.

Kommentar

^① Verset bekrefter menneskets overlegenhet gjennom ære og kunnskap. Det bekrefter også at Allāh gir kunnskap og lærer bort, men Han kan ikke kalles «lærer», for en «lærer» er den som underviser basert på et yrke.

^② Englene gjorde prostrasjon for profeten Ādam عَلَيْهِ السَّلَامُ i respekt, og det ble utført ved å legge pannen på bakken og ikke bare ved å bøye hodet, men Satan nektet.

^③ Denne hendelsen forklarer at hovmod er en slik farlig handling som noen ganger kan føre til vantro, derfor bør enhver muslim ta seg i akt mot hovmod.

^④ Allāh er Herren, Han kan si det Han vil til Sine utvalgte tjener. Det gir ikke noen rett til å lage dette til et grunnlag for å si ord som strider mot den respekten profetene عَلَيْهِمُ السَّلَامُ fortjener.

2:36 Satan fikk dem til å snuble ut av paradiset^① og fikk dem atskilt fra der de var. Og Vi sa: «Kom dere ned, dere kommer til å være hverandres fiender, og det er på jorden dere skal være for en bestemt tid og dra nytte av den.»

فَأَرَّ لَهُمَا الشَّيْطَنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا^{٢٣٦}
إِهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقْرَرٌ
مَتَاعٌ إِلَى حِينٍ^{٢٣٧}

2:37 Siden lærte Ådam seg noen ord fra sin Herre, og Allâh godtok hans anger.^② Sannelig, Han er den Allbenådende, den Allnådige.

فَتَقَرَّ أَدْمُرْ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَتِ قَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَابُ^{٢٣٨}
الرَّحِيمُ^{٢٣٩}

2:38 Vi sa: «Kom dere alle ned fra paradiset!^③ Hvis det etter dette kommer rettledning til dere fra Meg, og de som følger Min rettledning, over dem skal det ikke være noen frykt og heller ikke skal de sørge.»

فَلَذَنَا إِهْبِطُوا مِنْهَا جَيْعَانًا فَامَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْ هُنَّ دِيَقَنُ^{٢٤٠}
تَبَعَ هُنَّدَ اَيَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ^{٢٤١}

2:39 Og de som er vantro og kaller Mine vers for løgn, det er de som er helvetes folk, og der skal de være i all evighet.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ^{٢٤٢}
فُهُمْ فِيهَا خَلِدُونَ^{٢٤٣}

2:40 Ya^cqôbs barn! Husk Min godhet som Jeg viste dere og oppfyll deres pakt med

لِيَبْيَقَ اسْرَأْعَيْلَ اذْكُرْ وَانْعَيْتِ الْتَّقَ آنْعَمْتَ عَلَيْكُمْ^{٢٤٤}

Tema

- Profeten Ådam عليه السلام kommer ned til jorden, og guddommelige befalinger.
- Israels barn blir påminnet om Allâhs godhet og noen befalinger: å oppfylle et løfte man gir, ikke blande sannheten og usannheten og å forplikte seg til tidebønnen og velferdsskatten.

Kommentar

^① Det er forbudt for en troende å mene at profeten Ådam عليه السلام var ulydig mot Allâh، عَزَّوَجَلَّ eller at han syndet. En gruppe av de skriftlærde har til og med ansett det som vantro.

^② Når verbet *tâbâ* (تاب) blir etterfulgt av preposisjonen *'alá* (على), betyr det at verbets subjekt godtar angeren til den botferdige, altså vendte Allâh عَزَّوَجَلَّ Seg i nåde mot den som angret.

^③ Imperativet «kom dere ned» er i flertallsform og ikke totall, det betyr at befalingen gjaldt profeten Ådam عليه السلام, زَيْنَ اللَّهُ عَنْهَا og deres avkom som fortsatt var i profeten Adams عليه السلام lend.

^④ I dette verset tales det til jødene på profeten Moâmmads صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ tid.

^⑤ Å huske betyr ikke bare å tenke på det eller nevne det med tungen, men betydningen er at de skal adlyde og tjene Allâh عَزَّوَجَلَّ ved å vise takknemlighet, for det å ikke vise takknemlighet for en velsignelse av Allâh عَزَّوَجَلَّ er å ikke huske den.

Meg, og Jeg skal oppfylle Min pakt med dere, og frykt bare Meg.

وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّاهُ فَارْهَبُونَ ﴿٢﴾

2:41 Og anta troen på det som Jeg har åpenbart, det som bekrefter det dere allerede har, og bli ikke de første til å fornekte det. Ta ikke en billig pris for Mine ord. Det er Meg dere bør frykte!

وَامْنُوا بِهَا آتَيْتُ مُصَرِّقًا مَاءً مَعْلَمًا وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرِيهِ وَلَا تَشْتَرُوا إِلَيْتِي شَيْئًا قِيلَّاً وَإِيَّاهُ فَاتَّقُونَ ﴿٣﴾

2:42 Forveng ikke sannheten ved usannheten, og skjul ikke sannheten når dere vet hva den er.^①

وَلَا تَنْبِهُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُبُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْبُونَ ﴿٤﴾

2:43 Og forrett tidebønnen og betal zakāh og bøy dere sammen med dem som bøyer seg i tilbedelse.

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَأُتُوا الرِّزْكَ وَإِنْ كُوَافِعَ الْرُّكُعْيَنَ ﴿٥﴾

2:44 **Befaler** dere folk godhet, men glemmer dere selv, enda dere resiterer skriften! Bruker dere ikke fornuften?^②

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْإِيمَانِ وَتَسْوَنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتَنَوَّنُ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦﴾

2:45 Og oppnå hjelp ved tålmod og bønn.^③ Og sannelig, bønnen er uten tvil tung, men ikke for dem som er fullstendig ydmyke overfor Meg.

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخُشُعِينَ ﴿٧﴾

2:46 De som er fullstendig overbevist om at de skal møte sin Herre, og at det er til Ham de skal vende tilbake.

الَّذِينَ يَظْنُنُونَ أَنَّهُمْ مُلْقُوا إِلَيْهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٨﴾

Tema

- Israels barn pålegger andre fromhet, men glemmer selv å være fromme.
- Befalingen om å oppnå hjelp ved tålmod og bønn.

Kommentar

^① Verset forklarer at ingen må blande sannheten med usannheten og heller ikke skjule sannheten, for begge disse handlingene fører til korruption, umoral og tap. Det er pålagt den som kjenner sannheten om noe, at vedkommende må si det som det er, og å skjule sannheten er forbudt.

^② Til tross for at versets åpenbaring er spesifikk, er befalingen i det generell. Det er en lekse for enhver som preker til andre om å være from og god.

^③ Tålmod øker hjertets kraft, og bønn fører til et sterkere forhold til Allāh، عَزَّوَجَلَّ، disse to tingene er den største hjelpen mot å tåle og fjerne vanskene i livet.

2:47 Israels barn! Husk Min godhet som Jeg viste dere, og at Jeg gjorde dere på den tiden overlegne over alle.^①

يَسِّيْقَ اِنْسَانَهُ اِعْيَلَ اذْ كُرُدْ اِنْعَمْتَ اَتَّى اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَ

اَنِّي فَضَّلْتُمْ عَلَى الْعَمَيْنَ ﴿٢﴾

2:48 Og frykt den dagen da ingen person kan ta en annen persons plass og ingen mellomkomst vil bli godtatt og heller ikke vil noen erstatning bli tatt imot for den. Og de vil ikke få hjelp.^②

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجِزِّنِي نَفْسٌ عَنْ تَفْسِيْشِ شَيْئًا وَلَا يَقِبِّلُ

مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يَصْرُونَ ﴿٣﴾

2:49 Og husk da Vi reddet dere fra faraos folk, som utsatte dere for hensynsløs pine. De slaktet deres sønner, men lot deres døtre leve. Og i det var det en stor prøvelse fra deres Herre.

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ أَلِ فَرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

يُدِّبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيِيْنَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ

بَلَّاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤﴾

2:50 Og husk den gang Vi kløvde havet for dere, og Vi berget dere, men Vi druknet faraos folk mens dere så på.

وَإِذْ قَرَقَنَا إِلَيْكُمُ الْبَحْرَ فَأَجْنِيْنَكُمْ وَأَغْرَقْنَا أَلِ فَرْعَوْنَ

وَآنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥﴾

2:51 Og husk da Vi lovet Môsá førti netter,^③ men dere begynte å tilbe kalven i hans fravær, dere var virkelig urettferdige.

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَى اَسْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ

مِنْ بَعْدِهِ وَآنْتُمْ ظَلِمُونَ ﴿٦﴾

Tema

- Jødene blir påminnet om Allâhs عَزَّوَجَلَ velsignelser mot dem.
- Jødene blir befalt om å tenke på etterlivet.
- Faraos ondskap mot Israels barn og Allâh عَزَّوَجَلَ reddet dem ved profeten Môsá عليه السلام.
- Det ble skapt en tørr vei for Israels barn da havet ble delt i to og faraos folk druknet.
- Løftet om å tildele Toraen, Israels barn tilber kalven og angrer den synden og blir tilgitt.

Kommentar

① Israels barn ble gjort overlegne over alle på sin tid, og da profeten Mohammad ﷺ kom, ble denne overlegenheten gitt til profetens ﷺ muslimske samfunn.

② Ingen vantrol eller muslim vil kunne gagne eller hjelpe en vantrol på dommens dag, den dagen vil forbønnen bare være for muslimene.

③ Da profeten Môsá عليه السلام vendte tilbake til Egypt med Israels barn etter at faraos folk druknet, lovet Allâh عَزَّوَجَلَ ham Toraen, for han ba om det. Det ble bestemt tretti dager, og ti dager ble lagt til slik at det totalt ble førti dager.

2:52 Etter det tilga Vi dere slik at dere skulle bli takknemlige.

شَمْ عَفَوْنَى عَنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ③

2:53 Og husk da Vi ga Mōsá skriften og det som skiller sannhet fra usannhet, for at dere skulle oppnå rettledningen.

وَإِذْ أَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهَذِّبُونَ ④

2:54 Og husk da Mōsá sa til sitt folk: «Mitt folk! Dere har gjort urett mot dere selv ved å lage kalven (til gud), angre derfor nå overfor deres Skaper ved å drepe deres eget folk.^① Dette er det beste for dere ifølge deres Skaper.» Han godtok deres anger. Sannelig, Han er den Allbenådende, den Allnådige.

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقُولُ مَا أَنْهَى اللَّهُمَّ أَنْفَسْكُمْ
بِإِيمَانِهِ كُمُ الْعِجْلَ فَتَوَبُّوا إِلَى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا
أَنْفَسْكُمْ ذَلِكُمْ حَيْرَةً لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ قَتَابَ عَيْنِكُمْ
إِنَّهُ هُوَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ ⑤

2:55 Og husk da dere sa: «Mōsá, vi kommer aldri til å tro overbevist på deg før vi åpenlyst ser Allāh!» Da tok lynglimtet dere idet dere så på.^②

وَإِذْ قُلْتُمْ يُوسُى لَنْ تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَرَى اللَّهَ جَهْرًا
فَأَخْرَجْتُكُمُ الصُّعْقَةَ وَآتَيْتُكُمْ تَنْظُرُونَ ⑥

2:56 Så lot Vi dere oppstå etter deres død, for at dere skulle være takknemlige.

شَمْ بَعَثْنَاهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَوْتِهِمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑦

2:57 Og Vi gjorde skyen til skygge over dere og sendte til dere manna og *salwá*

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَيَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلَوَى ٨

Tema

- Toraen ble åpenbart for å rettelede Israels barn.
- Israels barn angrer overfor Allāh عَزَّوَجَلَ for å ha tilbedt kalven.
- Israels barn ber om å få se Allāh عَزَّوَجَلَ klart og tydelig og utfallet av det.
- En sky skygger Israels barn, og manna og vaktler blir sendt til dem.

Kommentar

^① En troende blir frafallen av å begå flerguder. Den frafalnes straff er dødsstraff fordi han er forrædersk (opptrer troløst) mot Allāh عَزَّوَجَلَ.

^② Verset gjør profetenes عَلَيْهِ السَّلَام høye rang tydelig, Israels barn ble tatt fatt på grunn av at de sa at de aldri kom til å tro overbevist på profeten Mōsá عَلَيْهِ السَّلَام.

^③ Manna var en søttsmakende føde som kom ned fra himmelen til Israels barn.

كُلُّوْا مِنْ طَيْبِتِ مَا سَرَّقْنَمْ وَمَا أَطْلَمْنَا وَلَكُمْ كَانُوا أَنْفَسْهُمْ يَظْلِمُونَ^④

«Spis av det rene som Vi har forsynt dere med.» Og de skadet ikke Oss i det hele tatt, men var urettferdige mot seg selv.

2:58 Og da Vi sa til dem: «Gå inn i denne byen og spis fra den uten å være hindret hvor dere enn vil, og gå gjennom porten ved å gjøre prostrasjon og si: 'Måtte våre synder bli tilgitt.' Vi vil da tilgi deres synder. Og snart vil Vi gi de godssinnede enda mer.»

وَإِذْ قُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُّوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
رَاغِدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حَمْدَةً لِغَفَرَانِنَا
خَطِيلُكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ^⑤

2:59 Men overtrederne byttet ut det som hadde blitt sagt til dem, med et annet ord.^① Da sendte Vi over overtrederne en pine fra himmelen fordi de var ulydige.

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَقْوَلَ غَيْرَ الَّذِي قَيَّلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّعَاءِ إِنَّمَا كَانُوا يَفْسُدُونَ^⑥

2:60 Og husk da Môsá ba om vann for sitt folk.^② Vi sa da: «Slå med din stav på steinen!» Med det samme fosset det tolv kilder fra den.^③ Enhver gruppe kjente til sitt drikkested: «Spis og drikk av Allâhs forsyn, men vandre ikke rundt på jorden for å anstifte ufred!»

وَإِذَا سَتَّقَ مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا أَصْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْتَنَاعَشَرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ
أَنَّا إِنْ مَشَرِّبُهُمْ كُلُّوْا أَشْرَبُوْا مِنْ حَرْذَقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثُوا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ^⑦

Tema

- Israels barn ble befalt om å gå inn i Egypt eller en spesifikk by, men de var ulydige og ble straffet.
- Israels barn ber om vann i Labyrintens dal, og de fikk vann ved profeten Môsás mirakel.

Kommentar

^① Israels barn ble befalt om å gå inn gjennom byens port ved å gjøre prostrasjon og si *hittah* («måtte våre synder bli tilgitt»), men de adlød ikke. Istedentfor å gjøre prostrasjon ved porten og gå inn gjennom den, valgte de heller å ake seg på baken inn gjennom porten. Og heller enn å si ordet for anger og bot, sa de hånende *habbah fî sha'rah* («جَبَةٌ فِي شَعْرَةٍ – et hvetekorn i håret»).

^② Verset beviser at folk søkte hjelp hos profeter, og de oppfylte deres behov.

^③ Å få vannet til å fosse ut av steinen var et stort mirakel av profeten Môsá. Profeten Mohammads mirakel var enda større den gang vann sprudlet frem fra profetens指掌上.

2:61 Og den gang dere sa: «Môsá, vi kan ikke holde ut med én sort mat!① Be derfor skuddbønn til din Herre at Han skal frembringe for oss det som vokser fra jorden, slik som spinat, agurk, hvete, linser og lök.» Han svarte: «Ber dere om det som er dårlig istedenfor det som er bedre? Bosett dere i Egypt eller i annen by, der vil dere finne alt det dere ber om.» Og fornedrelse og fattigdom ble satt over dem,② og de pådro seg Allâhs vrede. Det skjedde på grunn av at de fornekket Allâhs tegn og drepte profetene uten å ha rett til å gjøre det. Det skjedde også for at de var ulydige og overskred grensen.

وَإِذْ قُلْنَا لِيُوسُفَ لَنْ نَصِيرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُنَا
رَبَّكَ يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا تُنْتَثِّلُ الْأَمْرُضُ مِنْ بَقْلَهَا وَقَشَّاهَا
وَفُومَهَا وَعَدَسَهَا وَبَصِيلَهَا قَالَ أَتَسْتَبِدُلُونَ الَّذِي هُوَ
أَدْنَى بِالْأَنْزِي هُوَ حَيْرٌ طَاهِرٌ مُصَرَّأً فَإِنَّ لَكُمْ مَا
سَأَلْتُمْ طَصْرِيبَتْ عَلَيْهِمُ الْرِّلَّةُ وَالْمُسْكَنَةُ وَبَآغُو
بِغَضَبٍ مِنْ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِأَيْتَ اللَّهِ وَ
يَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا

يَعْتَدُونَ ﴿٦﴾

2:62 Sannelig, de som antar troen, og også jødene, de kristne og sabeerne (stjernetilbederne) – hvem enn som antar troen på Allâh og den siste dag med et sant hjerte og utfører rettskafne handlinger, venter deres belønning hos deres Herre. Og over dem skal det ikke være noen frykt og heller ikke skal de sørge.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالظَّرِى وَالصَّابِرُونَ
مَنْ أَمْنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحَاتِهِمْ أَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ ﴿٦﴾

Tema

- Israels barn ønsker seg heller verdslig føde enn himmelføde (manna og *salwâ*).
- Bakgrunnen for at fornedrelse ble satt over Israels barn.
- Hvem er det egentlig som har rett på belønning hos Allâh ﷺ?

Kommentar

① Det var ikke en synd av Israels barn å be om grønnsaker og linser, men det var en mindreverdig tanke å ønske disse tingene fremfor den gudgitte gaven «manna og vaktler» som de fikk uten å anstrengte seg. Verset lærer at når man har med de større ting å gjøre, bør også ønskene i hjertet og tankene i hjernen være store.

② Muslimer bør også reflektere over sin fortid og nåværende tilstand ved å se på det som førte til at Israels barn falt fra den høye statusen de hadde i verden, og pådro seg fornedrelse og fattigdom.

2:63 Og husk da Vi krevde en pakt fra dere og lot Sinaifjellet være over deres hode: «Hold fast til skriften som Vi har gitt dere,^① og husk det som har blitt klargjort i den med det håp at dere blir gudsbevisste.»

وَإِذْ أَخْذَنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الظُّرُفَ طَمْعًا

أَتَيْنَكُم بِقُوَّةٍ وَإِذْ كُرُوا مَا فِيهِ لَعْلَكُم تَشْفَعُونَ^③

2:64 Etter det vendte dere dere igjen bort, men hadde det ikke vært for Allāhs godhet og nåde mot dere, ville dere ha blitt av taperne.

ثُمَّ تَوَلَّتُم مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةً لَكُنْتُم مِّنَ الْغَسِيرِ^④

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبَّتِ فَقُلْنَا لَهُمْ

كُنُوا قَرَدَةً حَسِيْنِينَ^⑤

2:65 Og i sannhet, dere vet om dem av dere som var opprørske mot sabbaten! Vi sa til dem: «Bli æreløse aper!»

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبَّتِ فَقُلْنَا لَهُمْ

كُنُوا قَرَدَةً حَسِيْنِينَ^⑤

2:66 Vi gjorde denne hendelsen til advarsel for den tids folk og den kommende tids folk og til en påminnelse for de gudsbevisste.^②

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِلْمُجْرِمِينَ يَدِيهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِدَةً

لِلْمُتَّقِينَ^⑥

2:67 Og husk da Mōsá sa til sitt folk: «Sannelig, Allāh befaler dere om å ofre en ku.» De sa: «Spørker du med oss?» Mōsá sa:

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمَهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذَبَّحُوا

بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوا طَقَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ

Tema

- Allāh عزوجل er streng mot Israels barn fordi de ikke godtar Toraens bud og Israels barns væremåte.
- Israels barn bryter sabbatsbudet ved å finne på et knep for å fange fisk og blir gjort til en advarsel for folk.
- Israels barn blir befalt å ofre en ku den gang en mann ble drept, men de diskuterer unødvendig med profeten Mōsá عليه السلام.

Kommentar

^① Man kan tro at her blir de tvunget til å oppfylle sin pakt, men man må vite at man ikke kan tvinges til å godta en religion, men etter at religionen er godtatt, vil dens plikter være pålagt, og man forplikter seg til dem. Følgende eksempel illustrerer det: En regjering tvinger ikke noen til å komme til sitt land, men når en person kommer til den regjeringens land, vil den personen være pålagt å følge landets lover og regler.

^② Koranen opplyser de troende om pine og straff for å advare og påminne dem. Den troende bør fokusere på å forbedre seg når han leser om slike hendelser nevnt i Koranen, for det er Koranens rett.

«Jeg tar vern hos Allāh mot å bli av de uvitende!»^①

أَكُونَ مِنَ الْجَهْلِينَ

2:68 De sa: «Anrop din Herre for oss at Han skal tydeliggjøre for oss hvordan den kua er.» Han sa: «Allāh sier at det er en slik ku som verken er gammel eller for ung, men midt imellom det. Gjør nå det dere blir befalt om!»^②

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا
بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا إِكْرٌ طَعَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ طَفَاعُنُوا
مَائِنُومَرُونَ

2:69 De sa: «Anrop din Herre for oss at Han skal tydeliggjøre for oss dens farge.» Mōsá sa: «Allāh sier at det er en gul ku med dyp fargetone, den gleder de som ser den.»

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا لَوْهَا طَقَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقْتُلُهَا تَسْرُّ اللَّظِيرِينَ

2:70 De fortsatte: «Anrop din Herre for oss at Han helt tydelig skal forklare hva slags ku det er, for i sannhet har den blitt utsydelig for oss! Og hvis Allāh vil, vil vi i sannhet bli rettledede.»

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَّهَ
عَلَيْنَا طَ وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمْ يَهْتَدُونَ

2:71 Mōsá sa: «Allāh sier: 'Det er en slik ku som ikke blir brukt til å pløye jordene og heller ikke vanne åkrene, den er frisk og flekkfri.'»^③ Da sa de: «Nå kom du med sannheten!» De ofret kua, men det virket ikke som om de gjorde det.

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا دَلْوٌ تُشَيِّرُ إِلَى أَرْضٍ وَ
لَا تَسْقِي الْحُرْثَ حُمَّلَةً لَا شَيْةَ فِيهَا طَقَالُوا إِنَّ جُنَاحَ
بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ

2:72 Og husk den gang da dere drepte en person og begynte å beskylle noen andre for det, enda Allah kom til å avsløre det dere skjulte.

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَأَذْرَعْتُمْ فِيهَا طَ وَاللَّهُ مُحْرِجٌ مَا كُنْتُمْ
تَتَّبِعُونَ

Kommentar

^① Profeter har ikke mangler som å lyve, si/gjøre ting for å gjøre narr eller å håne noen. Å ha sans for god (moralsk) humor er en prisverdig egenskap som er en del av profeters personlighet.

^② En troende skal adlyde en profets befaling uten å nøle eller føle tvil om den. Å lage egne meninger basert på sin logikks rekkevidde istedenfor å handle ifølge befalingen, er de ulydiges vane.

^③ Unødvendig diskusjon vedrørende den guddommelige lovens befalinger fører til vanskeligheter.

فَقُلْنَا أَصْرِبُوهُ بِعَصْمَهَا ۖ كَذِلِكَ يُخِي اللَّهُ الْمُؤْمِنُونَ وَ يُرِيكُمْ أَيْتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

2:73 Vi sa: «Slå den drepte med en del av kua!» Det er slik Allâh vil gjenoppvekke de døde, og Han viser dere Sine tegn slik at dere skal forstå.

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِلَكَ فَهِيَ كَالْحَجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً ۖ وَإِنَّ مِنَ الْحَجَارَةِ لَا يَتَعَرَّفُ مِنْهُ إِلَّا نَهَرٌ وَإِنَّ مِنْهَا لَا يَتَعْقِلُ فِي خُرُجِهِ مِنْهُ الْبَأْعَدُ ۖ وَإِنَّ مِنْهَا لَا يَهْبِطُ مِنْ حَشْيَةِ اللَّهِ ۖ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

2:74 Men etter det ble deres hjerte forherdet^① som om det skulle være stein, faktisk enda hardere. Men selv blant steiner finnes det slike som det fosser elver ut av, og noen av steinene er slike at når de sprekker, kommer det vann ut av dem. Og noen av steinene er slike som faller ned i frykt for Allâh. Og Allâh er ikke uoppmerksom på det dere gjør.

أَفَتَنْظَمُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فِرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَمَّا اللَّهُ شَهِيدٌ يَرِفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

2:75 Dere troende! Har dere det håpet om at de vil anta troen på grunn av dere, enda det var en gruppe av dem som hørte Allâhs ord, men etter å ha forstått dem, forvrenge de dem, enda de visste.^②

وَإِذَا الْقُوَّالَنِينَ أَمْتُوا قَالُوا أَمَّا وَإِذَا أَخْلَأْتَ بَعْضَهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَنْحِنُّهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ

2:76 Og når de møter de troende, sier de: «Vi har antatt troen!» Men når de er alene med hverandre, sier de: «Forteller dere om den kunnskapen som Allâh har åpenbart for dere

Tema

- Bevis på at Allâh evner å gjenoppvekke de døde.
- Israels barns hjerte ble forherdet.
- Jødene skjuler sannheten.
- Jødenes hykleri.

Kommentar

^① Det er svært farlig for en person når hjertet blir forherdet og uforbedrelig.

^② Det er verre for en skiftlærde å være villfaren og moralsk fordervet enn at en vanlig person er det, for folk anser de skiftlærde som sine veiledere, og de handler ifølge det de skiftlærde sier, og anser de skiftlærdes handlinger som et bevis. Hvordan kan folk komme på rett vei hvis de skiftlærde selv har feil trosoverbevisning og begår syndige handlinger.

slik at de kan føre det som bevis mot dere hos deres Herre? Tenker dere da ikke etter?»^①

بِهِ عَذَدَ رَاهِلُمْ طَ أَكَلَ تَعْقِلُونَ ④

2:77 **Vet** de da ikke såpass at Allâh vet om det de skjuler, og det de gjør synlig?

2:78 **Og** blant dem er det noen analfabeter som ikke har kunnskap om skriften utenom det å muntlig resitere den eller noe selvoppdiktet, og de bare driver med spekulasjon.

2:79 **Fordervelse** er det for dem som skriver skriften med sine hender og så sier: «Dette er fra Allâh» for å tjene et lite beløp ved det. Fordervelse er det for dem ved det deres hender skrev, og det er også fordervelse for dem ved deres fortjeneste.

2:80 **Og** de sa: «Aldri vil ilden berøre oss, men bare noen få bestemte dager.» (Elskede profet Mohammad!) Si: «Har dere fått et løfte av Allâh? Hvis det er så, vil Allâh aldri bryte Sitt løfte, men dere sier om Allâh det dere ikke har kunnskap om.»

2:81 **Jo,** sannelig! Den som begår synd og^②

Tema

- Jødene advares om at Allâh kjenner til det åpenlyse og det skjulte.
- En gruppe analfabeter blant jødene.
- Jødenes skriftlærde forvrenger Toraens ord, og de advares om guddommelig straff.
- Jødenes selvoppdiktede tro om helvetes straff.
- Den guddommelige loven om belønning og straff.

Kommentar

① Det var jødenes vane å skjule profeten Mohammads ﷺ egenskaper og å fornekke profetens fullkommenheter.

② Med «synd» menes det flergaderi (شرك – shirk) og vantro (کفر – kofr).

hans feiltrinn omringer ham^① – disse er helvetes folk, der skal de være i all evighet.

أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا حَلِيلُونَ^{٤١}

2:82 Og de som antar troen og lever rettskaffent, disse er paradisets folk, der skal leve i all evighet.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصِّلَاةَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ

هُمْ فِيهَا حَلِيلُونَ^{٤٢}

2:83 Og husk da Vi krevde en pakt fra Israels barn: «Ikke tilbe noen andre enn Allāh! Og vær god mot foreldre og slekninger og de foreldreløse og de fattige. Og si gode ord til folk^② og forrett tidebønnen og betal velferdsskatten.» Men etter det vendte dere bort utenom noen få av dere, og dere var uansett slike som vender bort fra Allāhs bud.^③

وَإِذَا حَذَّنَا مِيَثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ

وَإِلَوَالَّدِينِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمُسْكِينِ

وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَأَتُوا الرَّكْوَةَ

شَهْرَ تَكْرِيمْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ^{٤٣}

2:84 Og husk da Vi krevde en pakt fra dere: «Dere skal ikke la hverandres blod flyte og driv ikke ut deres egne folk fra deres byer.» Dere godtok og var selv vitner.

وَإِذَا حَذَّنَا مِيَثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ

أَنفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَقْرَأْتُمْ وَأَنْتُمْ شَهِيدُونَ^{٤٤}

2:85 Men det er dere som begynte å drepe deres egne og drive ut en gruppe av dere fra deres land. Dere hjelper til og med i synd og

شَهْرَ أَنْتُمْ هُوَ لَاءُ نَقْتُلُونَ أَنفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ

مِنْ دِيَارِهِمْ نَظَاهِرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْأُثُمِ وَالْعُدُوانِ

Tema

- Budene pålagt Israels barn i pakten krevd fra dem.
- Israels barn bryter paktens bud.

Kommentar

- ① Å bli omringet vil si at alle frelsens dører lukkes for den personen, for han dør som vantro eller flergudsdyrker.
- ② «Gode ord» er å invitere til fromhet og å advare mot og kritisere synd. Fromhetens invitasjon omfatter alle dens måter slik som å preke, undervise, påminne o.l.
- ③ Israels barn hadde til vanne å vende bort fra det de inngikk med Allāh ﷺ og Hans bud.

urett mot dem. Og hvis de kommer som fanger til dere, betaler dere løsepenger og befri dem, enda det egentlig er forbudt for dere å drive dem ut. Er det slik at dere tror på noen av Allāhs bud og fornekter andre?^① Den av dere som gjør dette, hans lønn er ikke noe annet enn fornedrelse i jordelivet.^② Og på oppstandelsens dag vil de bli brakt tilbake til den alvorligste pinen. Og Allāh er ikke uoppmerksom på det dere gjør.

وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أَسْرَى تُفَدُّوْهُمْ وَهُوَ مَحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ
إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِعِصْمِ الْكِتَبِ وَتَكْفُرُونَ
بِعِصْمِ فَمَا جَزَّ أَعْمَمْ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خَرَّى
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَى آشَدِ
الْعَذَابِ وَمَا لِلَّهِ بِغَافِلٍ عَنِّا تَعْمَلُونَ^{٥٥}

2:86 Disse er de som har kjøpt jordelivet istedenfor etterlivet. Starffen vil ikke bli lettet på for dem og heller ikke vil de få hjelp.

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالآخرةِ
فَلَا يُخَفَّ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُصْرُونَ^{٤٦}

2:87 Og sannelig, Vi ga Mōsá skriften og sendte etter ham profeter etter hverandre. Og Vi ga 'Isá, sønn av Maryam, klare tegn og støttet ham ved den hellige ånd.^③ Var det da ikke deres vane at hver gang et sendebud kom til dere med slike bud som deres hjerte ikke likte, viste dere hovmod, og beskyldte en gruppe av dem for løgn og drepte en gruppe av dem!

وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَبَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرَّسُلِ وَ
أَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدْسِ
أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَآتَهُمْ أَنْقَسْكُمْ أَسْتَكْبِرُّتُمْ
فَقَرِيقًا كَذَبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ^{٤٧}

Tema

- Profeter etter profeter kom til Israels barn, men de drepte mange av dem.

Kommentar

^① Det er nødvendig at man tror på alle budene i den islamske loven, og man er pliktig til å handle ifølge de budene som er pålagt. Man faller utenfor islams fold hvis man erklærer seg frittatt for den islamske lovens bud ved å mene at man gjennom sin åndelige status har oppnådd det fritaket.

^② Å være motstander av religionen for å støtte en annen sak fører til fornedrelse i jordelivet og pine i etterlivet.

^③ Allāh hjalp profeten 'Isá (عليه السلام) ved engelen Jibril (عزوجل) («den hellige ånd»). Det beviser at de som står Allāh nær, har blitt gitt evnen til å hjelpe andre.

2:88 Og jødene sa: «Vårt hjerte er tildekket!» Nei, Allâh har forbannet dem på grunn av deres vantro, derfor er det få av dem som antar troen.

وَقَاتُوا قُلُّهُمْ بِأَغْنَفٍ طَبْلَ لَعْنَهُمُ اللَّهُ يُكْفِرُهُمْ فَقَيْلًا
مَّا يُبَيِّنُونَ ⑩

2:89 Og da den skriften fra Allâh kom til dem som bekrefter den skriften de har – enda før dette ba de om seier over de vantro ved den profeten som en forbeder (mellommann) – men da den profeten som de kjente, kom til dem, fornekket de ham. Allâhs forbannelse være over dem som fornekter.

وَلَهَا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عَنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَ كَانُوا
مِنْ قَبْلِ يُسْتَقْبِلُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا حَلَّمَا جَاءَهُمْ
مَّا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكُفَّارِ ٩٩

2:90 Hvilken elendig byttehandel de har inngått for sin sjel at de fornekter ① det Allâh har åpenbart av den misunnelsen mot ② at Allâh åpenbarer ved Sin velvilje for den Han vil av Sine tjenere. De har pådratt seg vrede på vrede. Og de vantro venter det en fornredrende pine.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّمَا أَشْتَرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يُكْفِرُوا بِآثَارَ اللَّهِ بَعْدَ
أَنْ يُنَزَّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَأْعُدُّ
بِغَضْبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِكُفَّارِيْنَ عَذَابٌ مُّهِمِّنٌ ٩٧

2:91 Og når det blir sagt til dem at de skal anta troen på det som Allâh har åpenbart, sier de: «Vi antar bare troen på det som har blitt åpenbart for oss!» Og de fornekter alt annet enn Toraen, enda Koranen også er sannheten som bekrefter den skriften de har hos seg. (Elskede

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَمْنُوا بِهَا آتَنَزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا
أُنْزَلَ عَلَيْنَا وَيُكَفِّرُونَ بِمَا وَرَأَوْا وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقاً
لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِياءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلِ إِنْ

Tema

- Jødenes tilstand før og etter profeten Mohammads ﷺ komme.
- Jødene omfavnet ikke islam av misunnelse.
- Jødenes påstand om å tro på Toraen var også usann.

Kommentar

① Den verste byttehandelen et menneske kan utføre, er å bytte bort tro mot vantro, fromhet mot syndig liv, lydighet mot ulydighet, Allâhs عَزَّوَجَلَ glede mot Hans vrede.

② Status og rang er en årsak til misunnelse i menneskes indre. Misunnelse er den skadelige sykdommen som kan drive et menneske til vantro.

profet Mohammad!) Si: «Dere jøder, hvorfor drepte dere da før Allāhs profeter hvis dere var troende?»^①

كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ①

2:92 Og sannelig, Mōsá kom til dere med tydelige tegn, men så begynte dere å tilbe kalven etter ham, og dere var urettferdige.

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُّوسَى بِالْبَيِّنَاتِ شَهَادَتُمُ الْعُجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ طَلَبُونَ ②

2:93 Og husk da Vi krevde en pakt fra dere og lot Sinaifjellet være over deres hode: «Hold fast ved det som Vi har gitt dere og lytt etter!»^③ De sa: «Vi har hørt, men ikke adlydt!» Deres vantro hadde fylt deres hjerte med kjærlighet til kalven. (Elskede profet Mohammad!) Si: «Hvis dere er troende, hvilken elendig befaling deres tro gir dere!»

وَإِذَا أَخْدَنَا إِيمَانَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الظُّرُورَ طَحْذُوا مَا أَتَيْنَكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمَعُوا طَقَانُوا سَعْيًا وَعَصْبَيَا وَأَشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعُجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ④

2:94 (Elskede profet Mohammad!) Si: «Hvis etterlivets hjem bare er for dere og ingen andre i Allāhs øyne, så ønsk dere døden, hvis dere er sannferdige!»^⑤

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ اللَّهُ أَلَّا خَرَقَ عَنْ دِرَارِ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَسْتَوُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِينَ ⑥

2:95 Men de kommer aldri til å ønske seg døden på grunn av sin syndige atferd. Og Allāh kjenner godt til de urettferdige.

وَلَكُنْ يَسْتَوْهُ أَبَدًا إِسَاقَ مَتْ أَبِي يُهُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِ بِالظَّلَمِينَ ⑦

Tema

- Hendelsen om at Israels barn tilba kalven, blir ført som et bevis mot jødene.
- Jødenes påstand om at paradiset bare var for dem, blir tilbakevist.

Kommentar

① Israels barn (jødene) på tiden til profeten Mohammad ﷺ drepte ikke profeter, men de var tilfredse med denne handlingen til de som drepte profeter på sin tid, og de anså dem som sine helter og hyllet dem, derfor ble de kritisert på samme måte som drapsmennene.

② En troende kan ikke motsette seg Allāhs عَزَّوَجَلَ bud og er pliktig til å følge alle Hans bud og deres krav.

③ Å elske døden og se frem til å møte Allāh عَزَّوَجَلَ er Allāhs rettskafne og nærmiljøs folks kvalitet. Men det å ønske seg døden på grunn av livets vanskeligheter er forbudt fordi det strider mot det å stole på og være tålmodig overfor og tilfreds med og å undergi seg Allāhs vilje.

2:96 Og du vil i sannhet oppleve dem som de grådigste av alle til å leve lengst. Og en gruppe av flergudsdyrkerne ønsker å få leve i tusen år,^① enda det å få leve så lenge ikke vil redde dem fra pinen. Og Allâh ser alt det de gjør.

وَلَكَتِجَدَهُمْ أَحْرَصَ النَّاسَ عَلَى حَيَاةٍ قِدْرٍ وَمِنَ النَّذِينَ
أَشَرَّكُوا بِيَوْمٍ أَحَدُهُمْ لَوْيَعْمَرُ الْفَسَنَةَ وَمَا
هُوَ بِإِرْحِزِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرْ طَوَالِهُ بِصِيرَةٍ
بِمَا يَعْبَلُونَ ^{٢١}

2:97 (Elskede profet Mohammad!) Si: «Den som er Jibrils fiende, bør i sannhet vite at det er han som har steget ned med Koranen til ditt hjerte ved Allâhs befaling, den bekrefter de skriftene som var før den, og den er en rettledning og et gledesbud til de troende.

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلْجَبَرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَبْلِكَ
إِنَّمَا يَأْذِنُ اللَّهُ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى
لِلْمُوْمِنِينَ ^{٩٤}

2:98 Den som er Allâhs, Hans englers, Hans sendebuds, Jibrils og Mîkâ'îls fiende, bør vite at Allâh også er de vantros fiende!»^②

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلِكِتِهِ وَرَسُولِهِ وَجَبَرِيلَ وَ
مِيكَلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوًّا لِلْكُفَّارِينَ ^{٩٥}

2:99 Og sannelig, Vi har åpenbart for deg tydelige vers, og det er bare de oppsetsige som fornekter dem.

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكُفُّرُ بِهَا إِلَّا
الْفَسِقُونَ ^{٩٦}

2:100 Og når enn de inngikk et løfte, kastet en gruppe av dem det løftet bort. Faktisk tror ikke engang de fleste av dem.

أَوْ كُلُّمَا عَاهَدُوا عَاهِدًا ثَبَّنَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ^{٩٧}

Tema

- Jødenes og flergudsdyrkernes ønske om å leve lengst mulig.
- Jødenes fiendtlighet mot engelen Jibril عَلَيْهِ السَّلَام.
- Å være fienden til de som står nær Allâh عَزَّوَجَلَ, er å være Allâhs عَزَّوَجَلَ fiende.
- Jødene bryter løftet om å anta troen på profeten Mohammad صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

Kommentar

^① Den som ikke tror, ønsker å leve så lenge som mulig, mens den som tror, ønsker å leve, men bare for å gjøre Herren عَزَّوَجَلَ glad og samle rettskafne handlinger til etterlivet.

^② Å hate eller ha fiendskap til profeter og engler er vantro og fører til Allâhs عَزَّوَجَلَ vrede. Fiendskap til dem Allâh عَزَّوَجَلَ elsker, er å være Allâhs عَزَّوَجَلَ fiende.

2:101 Og da det kom til dem et sendebud fra Allāh, som bekrefet de skriftene som var hos dem, kastet en gruppe av skriftens folk Allāhs skrift bak sin rygg som om de ikke vet noe som helst.^①

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ
نَبَذَ فِي قِبَطٍ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابُ اللَّهِ وَرَأَءَاهُ
ظُهُورًا هُمْ كَانُوكُمْ لَا يَعْلَمُونَ^{١٥}

2:102 De begynte å følge det djevlene leste av trolldomsformler under Solaymāns herredømme. Solaymān viste ikke vantro,^② men djevlene viste vantro. De lærte folk trolldom. Og de begynte også å følge trolldommen som ble åpenbart for de to englene i Babylon, Hārōt og Mārōt.^③ Og de to lærte ikke noen noe som helst før de hadde sagt: «Vi er bare en prøve, ikke mist deres tro!» De lærte slik trolldom av englene at ved den kunne de så splid mellom en mann og hans hustru, men de kunne ikke skade noen i det hele tatt uten Allāhs tillatelse.^④ Og de lærte det som skadet dem og ga dem ingen nytte.^⑤ Og sannelig, de vet at den som gjør denne handelen, har ikke noen del i etterlivet.

وَاتَّبَعُوا مَا تَشَوُّعُ الشَّيَاطِينُ عَلَى مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ
سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا أَعْلَمُونَ النَّاسُ السُّحْرَ
وَمَا آتَنِزَلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِإِلَهَ هَامُوتَ وَمَارُوتَ طَوَّ
مَا يَعْلَمُونَ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولُوا إِنَّمَا حَنَّ فَتَنَةٌ
فَلَا تَكُفُّرْ طَوَّ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يَقِرُّ فُؤُنَ بِهِ بَيْنَ الْمُرْءَ
وَرَوْجَهِ طَوَّ وَمَا هُمْ بِضَارٍ بِرَبِّيْنَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا يَأْذِنَ
اللَّهُ طَوَّ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَصْرُّهُمْ وَلَا يَقْعُدُهُمْ وَلَقَدْ
عَلِمُوا أَنَّ اشْتِرَاهُ مَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ طَوَّ وَلَيْسَ

Tema

- Beskyldningen om at profeten Solaymān عليه السلام drev med trolldom blir tilbakevist. Jødene lærer å utøve trolldom og hendelsen om englene Hārōt og Mārōt عليهما السلام.

Kommentar

- ① Jødene hadde stor respekt for Toraen, men de valgte å ikke anta troen på profeten Mohammad ﷺ. Det å ikke følge dens bud, var å kaste den bak sin rygg.
- ② Allāh عزوجل gjendriver beskyldningen mot profeten Solaymān عليه السلام om å drive med trolldom.
- ③ Hārōt og Mārōt var to engler, og engler er syndfrie vesener. Historier som man finner om dem i den jødiske tradisjonen, er ansett som usanne, ifølge islamsk tradisjon.
- ④ Det er Allāh عزوجل som lar noe ha påvirkning eller ikke, og påvirkning av ting er under Hans vilje. Det vil si at hvis Allāh عزوجل vil, det er først da en ting kan påvirke noe. Det er med Allāhs عزوجل vilje ilden brenner, vannet slokker tørsten og medisin helbreder.
- ⑤ Trolldomsformler har krefter i seg til å skade folk, og Allāhs عزوجل ord har krefter i seg til å helbrede folk. Når trollmenn kan skade andre ved trolldom, kan Allāhs عزوجل tjener gagne andre ved undre.

Hvor elendig det er som de har solgt sin sjel for.
Om de bare visste!

مَا شَرَوْا إِلَّا نُفَسِّهُمْ طَلَوْكَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢﴾

٢٤
٢٣

2:103 Og hvis de hadde antatt troen og vært gudsbevisste – da er belønningen hos Allāh best. Om de bare visste!

وَلَمْ أَنْهُمْ أَمْنُوا وَأَتَقْوَ الْمُشْوَّبَةَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

2:104 Dere som tror, si ikke *rā'īnā*, men si heller: «Se på oss!»^① og lytt godt etter fra begynnelsen. Og for de vantrø er det en smertefull pine.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا سَارَعْنَاؤْ قَوْنُوا النُّظْرَةِ
وَاسْعُوا طَوْلَكُلْفِرِينَ عَذَابَ الْآيِمِّ ﴿٢٦﴾

2:105 Verken de vantrø blant skriftens folk eller flergudsdyrkerne ønsker at det skal komme til dere noe godt fra deres Herre, enda Allāh utmerker den Han vil ved Sin nåde. Og Allāh er Herren over den veldige velviljen.

مَا يَوْدُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَبِ وَلَا الْشَّرِيكَيْنَ
أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ طَوْلَهُ دُوْلَفَصِلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٧﴾

2:106 Når Vi avskaffer et vers^② eller gjør at folk glemmer det, kommer Vi med et bedre vers enn det eller et likt det. (Du som hører ordene!) Vet du da ikke at Allāh evner alle ting.

مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنْسِهَا نَاتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مُشَبِّهَ آلَمْ
تَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَيِّرٌ ﴿٢٨﴾

Tema

- Overlegenheten av troen og gudsbevissthet.
- Hvordan de troende skulle henvende seg til profeten ﷺ.
- Noen jøders falske vennskap.
- Bevis på at noen av den islamske lovens bud ble avskaffet.

Kommentar

^① Det er påbudt å respektere og ære profeter. Det er forbudt å si noe som helst som innebærer den minste respektløshet overfor en profet. Allāh lært selv de troende om hvordan de skulle oppføre seg overfor profeten Mohammad ﷺ og gjorde den væremåten obligatorisk for de troende.

^② Å «avskaffe» vil si å oppheve en ordning/praksis, å sette den ut av kraft. Fenomenet er kjent som *naskh* (نسخ) på arabisk og betyr ifølge islamsk terminologi å oppheve en tidligere befaling ved et kommende tekstuelt bevis. Egentlig er dette den tidligere befalingens varighet, det vil si at den tar slutt og en ny befaling trer i kraft fra da.

2:107 Vet du da ikke at herredømme over himlene og jorden tilhører bare Allâh. Og dere har ingen verner og heller ikke noen hjelper utenom Allâh. ﴿١﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْمَالْكُمْ
قُنْدُونَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا أَصْبِرٍ ﴿١﴾

2:108 Ønsker dere å spørre deres sendebud på samme måte som Môsá ble spurta før? Og den som bytter bort troen mot vanstroen, han har forvillet seg bort fra den rette veien.

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تُسْكُنُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُلِّمَ مُوسَى مِنْ قَبْلٍ
وَمَنْ يَتَبَدَّلْ إِلَّا كُفَّارٌ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلُ ﴿٢﴾

2:109 Mange av skriftens folk ønsket å vende dere om til vanstroen etter at dere antok troen, på grunn av misunnelsen i deres hjerte, ^② og det til tross for at sannheten var blitt tydeliggjort for dem. La dem være og overse dem til Allâh kommer med Sin befaling. Sannelig, Allâh evner alle ting.

وَدَكْثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْيَرْ دُونَكُمْ مِنْ بَعْدِ
إِيمَانِكُمْ لُقَائًا حَسَنًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفُحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣﴾

2:110 Og forrett tidebønnen og betal velferdsskatten. Og hva enn av det gode dere sender i forveien for dere selv, vil dere finne hos Allâh. Sannelig, Allâh ser alt det dere gjør.

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَأْتُوا الرِّزْكَةَ وَمَا تَقْدِيمُوا لَا نُنْسِكُمْ
قُنْ حَيْرِ تَحْدُو كُعْدَةَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾

2:111 Skriftens folk sa: «Aldri vil noen annen enn den som er jøde eller kristen få gå inn i paradiset!» Dette er deres selvlagede ønsker.

Tema

- Jødene blir advart mot å stille unødvendige og meningsløse spørsmål til profeten Mohammad ﷺ.
- Jødene ønsket at muslimene skulle vende om til vanstroen istedenfor å være monoteister, selv om sannheten om islam var blitt gjort klar for dem.
- Befalingen om tidebønnen, velferdsskatten og å reflektere over sine handlinger.
- Jødenes og de kristnes antakelser om paradiset og den guddommelige loven vedrørende det.

Kommentar

① Ingen kan hjelpe noen overfor Allâh ﷺ, men bare den Allâh tillater. Det finnes mange eksempler som illustrerer dette i Koranen og *hadîth*-litteraturen. Filosofien om at de rettskafne kan hjelpe folk, har også blitt bevist ved mangfoldige overleverte beretninger (مواتير – *motawâtil*) og mange millioner folks erfaring.

② Misunnelse er en farlig følelse som blir ansett som en mangel, den fører ikke bare til at man selv slutter å utføre gode handlinger, men at man også blir engasjert i å hindre andre i å gjøre godt.

Si: «Kom med deres bevis, hvis dere er sannferdige!»

أَمَانِيهِمْ قُلْ هَاتُوا بِهَا لَنَّمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾

٢٤٣

2:112 Jo, sannelig! Den som senker sitt ansikt for Guds vilje og han også er from, hans belønning er hos hans Herre.^① Og over dem skal det ikke være noen frykt og heller ikke skal de sørge.

بَلِّيٌّ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرٌ

عَنْدَ رَبِّهِ وَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْرَثُونَ ﴿٧﴾

2:113 Jødene sier: «De kristne har ikke noe grunnlag!» De kristne sier: «Jødene har ikke noe grunnlag!» enda de resiterer skriften. På samme måte sa de som ikke vet det samme som disses utsagn. Men Allāh kommer til å dømme blant dem om det de strider om på dommens dag.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ

النَّصْرَى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَسْتُوْنَ الْكِتَبَ

كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مُثْلُ قَوْلِهِمْ قَالَ اللَّهُ يَعْلَمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٨﴾

2:114 Og hvem er mer urettferdig enn den som forbyr andre å nevne Allāhs navn^② i Allāhs moskeer, og han strever for å legge dem øde!^③ Det passet ikke dem å gå inn i moskeene uten å frykte. For dem er det fornedrelse på jorden, og

وَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ مَنْعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُدْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ

وَسَعَى فِي خَرَابِهَا أُولَئِكَ مَا كَانَ أَنَّهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا حَارِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خُزْنَى وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ

Tema

- Jødene og de kristens mening om hverandre.
- Å forby andre å forrette bønn i moskeene og å forsøke å legge dem øde er en stor urettferdighet.

Kommentar

^① For å kunne gå inn i paradiset er kravet sann tro og rettskafne handlinger. Alle som har sann tro og lever rettskaffent, har blitt lovet å gå inn i paradiset. Det har alltid vært en del av troen å tro på den siste profetens komme, den siste profeten er profeten Mohammad ﷺ. Uten denne trosoverbevisningen kan ikke troen bli ansett som sann, og handlinger uten sann tro kan ikke være rettskafne.

^② Det er en ond og urettferdig handling å forby å huske Allāh ﷺ eller å nevne Hans navn noe som helst sted, men å forby det i moskeen er enda verre, for den er spesielt laget for det.

^③ Den som forsøker å legge en moské øde på en hvilken som helst måte, er urettferdig.

for dem er det en stor pine i etterlivet.

عَذَابٌ عَظِيمٌ^(١٠)

2:115 Og Østen og Vesten tilhører bare Allāh.
Hvor enn dere vender ansiktet, der er Allāhs nåde^(١) rettet mot dere. Sannelig, Allāh er Den som omfatter alt, har kunnskap om alt.

وَإِلَهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَيَمَا تُوَلُّوْا فَتَمَّا وَجَهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلَيْهِمْ^(١٥)

2:116 Flergudsdyrkerne sier: «Allāh har avlet for Seg barn!», men helligere er Han enn det. Faktisk tilhører Ham alt i himlene og på jorden. Alt har undergitt seg Ham.

وَقَالُوا تَحْدَدَ اللَّهُ وَلَدًا لَمْ يَسْجُنْهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّهُ قَنْتُرَةٌ^(١٦)

2:117 Han er allskaper av himlene og jorden.^(٢) Og når Han bestemmer Seg for noe, sier Han bare til det: «Bli til!» og med det samme blir det til.^(٣)

بِرِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَى أَمْرًا فَلَمْ يَأْتِيْ قُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ^(١٧)

2:118 Og de uten kunnskap, sier: «Hvorfor taler ikke Allāh til oss, eller hvorfor kommer det ikke et tegn til oss?» Det samme som deres ord sa de som var før dem. Deres hjerte ble det

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْنَاتِيْسَا آيَةً كَذِيلَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ

Tema

- Bonneretningen kan være hvilken som helst retning (nord, sør, øst, vest), men tilbedelsen er for Allāh alene.
- Allāh har ikke barn.
- Allāhs vilje blir ubestridelig fullbyrdet og iverksatt.
- Jødenes ønske om å få samtale med Allāh blir tilbakevist.

Kommentar

⁽¹⁾ Den leksikalske betydningen av *wajh Allāh* (وجه الله) er «Allāhs ansikt», men Allāh har ikke et ansikt som skapningene har, derfor blir dette uttrykket kategorisert blant de flertydige (*motashābihāt*) versene. Allāh عَزَّوجَلَ kjenner best til uttrykkets sanne betydning.

⁽²⁾ *Badi'* (بدیع) betyr den som lager noe for første gang uten et tidligere eksempel eller en mal på hvordan det skal utføres, det vil si at Allāh عَزَّوجَلَ lot noe bli til for første gang. Det fantes ikke himler eller jord før Allāh عَزَّوجَلَ skapte dem, Han lot dem bli til fra intet. Dette betyr at Allāh عَزَّوجَلَ er kilden og opphavet til all skapelse. Allāh عَزَّوجَلَ har skapt alt som eksisterer og opprettholder universet, ingenting eksisterer utenfor Hans skapende kraft.

⁽³⁾ Allāh عَزَّوجَلَ har ikke behov for noens hjelp i noen som helst sak. Det at engler er satt til å utføre noen oppgaver, betyr ikke at det er noe Allāh عَزَّوجَلَ har behov for, men det er Hans visdom til å utføre Sin plan.

samme.^① Sannelig, Vi har gjort tegnene tydelig for det folk som er fullstendig overbevist.

قُلُّهُمْ قَدْ بَيَّنَاهُ لِتَعْوِيمُ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾

2:119 (Elskede profet Mohammad!) Sannelig, Vi sendte deg med sannheten som gledens budbringer og advarer. Du vil ikke bli spurt om helvetes folk.

إِنَّمَا سَلَّمْنَاكَ بِالْحَقِّ بِشَيْرًا وَّنَذِيرًا وَّلَا تُشْكِلْ عَنْ أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ﴿١٩﴾

2:120 Og aldri vil jødene og heller ikke de kristne bli tilfredse med deg før du følger deres religion.^② Si: «Sannelig, det er Allāhs rettledning som er den sanne rettledningen!» (Du som hører ordene!) Hvis du følger deres ønsker selv etter at kunnskapen har kommet til deg,^③ vil du ikke ha noen som kan redde deg fra Allāh og heller ikke en hjelper.

وَلَنْ تَرْضِيَ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا الظَّرَارِيَ حَتَّى تَتَّبِعَهُمْ
قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ
بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ لَمَّا كَانَ مَالِكَ مِنَ اللَّهِ مَمْنُ وَلِيٰ
وَلَا نَصِيرُ ﴿٢٠﴾

2:121 De som Vi har gitt skriften til, resiterer den som den har rett til å bli resitert.^④ Disse

الَّذِينَ أَتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَسْتَوْنَهُ حَقًّا تَلَاقُتُهُ أُولَئِكَ

Tema

- Allāh trøster profeten Mohammad ﷺ, for folk ville ikke tro, til tross for at budskapet ble forkjent for dem.
- Allāh advarer de troende mot pinen hvis de gir opp islams lære og heller følger jødenes og de kristnes lære.
- De som resiterer Allāhs ﷺ skrift som den rettmessig skal.

Kommentar

^① Det er ikke tillatt for den troende å følge de ikke-troendes vaner og praksis som strider mot den islamske loven med hensyn til sosiale begivenheter, klær o.l. Det er fordi det ytre gjenspeiler det indre og det ytre har en innflytelse på det indre.

^② Verset forklarte de troende at de ikke-troende ikke kom til å godta dem før de ga slipp på sin tro og praksis og ble som de ønsket at de troende skulle være.

^③ Det tales til det muslimske samfunnet gjennom profeten Mohammad ﷺ. De advares mot å følge skriftens folks ønsker etter at sannheten var kommet til dem.

^④ Allāhs ﷺ skrift (Koranen) har mange rettigheter, slik som: Man skal respektere, elske, resitere, forstå, tro på, handle ifølge den og viderebringe dens budskap til andre.

er de som tror på den. Og de som fornekter den, de er taperne.

يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكُفِرُ بِهِ فَأُولَئِكُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢﴾

2:122 Israels barn! Husk Min godhet^① mot dere som Jeg viste dere, og at Jeg gjorde dere på den tiden overlegne over alle.

لَيَسْ إِسْرَائِيلُ أَذْكُرُوا نَعْبُدَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَآتَيْتُكُمْ فَضْلًا مُّنْهَى الْعَلِيِّينَ

2:123 Og frykt den dagen da ingen sjel kan ta en annen persons plass og ingen erstatning vil bli godtatt av den, og heller ikke vil noen vantro få nytte av at noen taler hans sak. Og de vil ikke bli hjulpet.

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجِزِّنِي نَفْسٌ عَنْ نَعِيْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْعَهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُصْرُوْنَ

2:124 Og husk den gang Ibrāhīm ble satt på prøve av hans Herre ved noen ord, og han oppfylte dem. Allāh sa: «Jeg skal gjøre deg til folks leder.»^② Ibrāhīm sa: «Og også fra mitt avkom?» Allāh sa: «Mitt løfte gjelder ikke de urettferdige!»

وَإِذَا بُتْلَى إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَتٍ فَأَتَّهَنَّ قَالَ إِنِّي جَاءْنُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمَنْ ذُرَّ بَيْتِي قَالَ لَا يَنْأِيْنَ عَبْدِيِّ الظَّلَمِيِّينَ

2:125 Og husk da Vi gjorde dette huset til et sted å vende seg til og et hellig sted for fred. Dere troende, ta stedet der Ibrāhīm stod,

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخُذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَمِدْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ

Tema

- Jødene blir påminnet om Allāhs عَزَّوَجَلْ gaver og befalt om å tenke på etterlivet.
- Profeten Ibrāhīm عَلَيْهِ السَّلَامُ blir satt på prøve, han består og belønningen for det.
- Moskeen *al-Harāms* kvaliteter og befalingen om å holde den ren.

Kommentar

^① Å bekjentgjøre Allāhs عَزَّوَجَلْ gaver ved å nevne dem er en form for å vise Allāh takknemlighet. Å feire profeten Mohammads صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ fødselsdag ved å ha en samling eller å fortelle om den kommer under denne formen for takknemlighet.

^② Befalinger om den islamske loven og forpliktelser er en prøve fra Allāh عَزَّوَجَلْ. Den som er trofast mot og oppfyller dem, det er den personen som gjør seg fortjent til Allāhs عَزَّوَجَلْ belønning i etterlivet.

som bønnested.^① Og Vi befalte høytidelig til Ibrāhīm og Ismā‘il at de skulle rense Mitt hus godt for dem som sirkulerer rundt det, og for dem som trekker seg tilbake der i andakt, og for dem som bøyer seg og gjør prostrasjon.^②

كَهْرَابَيْتَى لِلَّطَّافِينَ وَالْكَفِيفِينَ وَالرُّكْعَ السُّجُودُ^(٢٧)

2:126 Og husk da Ibrāhīm sa: «Min Herre, gjør denne byen til en fredelig by og forsyn dem av dens innbyggere med frukt, de som antar troen på Allāh og den siste dag.»^③ Allāh sa: «Og den som viser vantro, vil Jeg også la nyte en liten stund, men så vil Jeg drive ham mot helvetes pine. Og hvor forferdelig slutt det vil være.»

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمَ رَبِّي اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا أَمْنًا وَأَمْرُقَ أَهْلَهُ
مِنَ الشَّرَّاتِ مَنْ أَمْنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمُ الْآخِرُ قَالَ وَ
مَنْ كَفَرَ فَأُمْتَدَّ قَيْلَالَشَّ أَصْطَرْهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَ
بِسْ الْمَصِيرِ^(٢٨)

2:127 Og husk da Ibrāhīm og Ismā‘il reiste husets fundament:^④ «Vår Herre, godta fra oss! Sannelig, Du er den Allhørende, Allvitende.

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ طَرَابَنَا
تَقْبَلُ مِنَ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ^(٢٩)

Tema

- Profeten Ibrāhīms skuddbønn for byen Mekka.
- Det hellige huset Kaba blir bygget, og profetene Ibrāhīms og Ismā‘ils skuddbønner.

Kommentar

^① Den steinen som blir berørt av en profets fot, blir ærefull. Å respektere og ære en profet strider ikke imot monoteisme – توحيد (tauhīd), for man uttrykker respekt for stedet der profeten Ibrāhīm stod under bønnen.

^② Det blir befalt om at moskeen *al-Harām* skal være ren for dem som kommer for å sirkulere rundt Kaba der, de som utfører pilegrimsferden eller det hellige besøket (‘omrah), og de som utfører *i‘tikāf* (إِعْتَكَاف) der. Den samme befalingen gjelder andre moskeer også, man skal holde demrene.

^③ Profeten Ibrāhīm ba om skuddbønn for at Allāh skulle forsyne Mekka rikelig med all slags frukt. I dag kan denne skuddbønnens oppfyllelse bevitnes, for det finnes all slags frukt og mat i denne byen i dag.

^④ Det er profetenes tradisjon og en høyverdig handling av tilbedelse å bygge moskeer.

2:128 Vår Herre, gjør oss to til Dine undergivne og la fremstå et slikt samfunn fra vårt avkom som er bare Deg undergiven. Og vis oss våre tilbedelsesritualer^① og vend i nåde mot oss. Sannelig, Du er den Allbenådende, den Allnådige.

سَابَّنَا وَجَعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً
لَكَ وَأَرْنَاتِنَا مَسْكَنًا وَنُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الشَّوَّافُ

الرَّحِيمُ^(٢)

2:129 Vår Herre, la det fremstå blant dem ett sendebud fra deres eget folk som resiterer for dem Dine ord og lærer dem skriften og dyp visdom^② og renser dem. Sannelig, Du er den Allmektige, den Allvise.»

سَابَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ سَارُولًا مِّنْهُمْ يَشْتُرُونَ عَلَيْهِمْ إِيتَكَ وَ
يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَبَ وَالْحِكْمَةَ وَرِزْقَهُمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ

الْعَزِيزُ^(٣)

١٥
١٤
١٥

2:130 Og den som vender ansiktet bort fra Ibrâhîms religion, det er bare den som har gjort seg selv til dum. Sannelig, Vi utvalgte ham i denne verden. Og sannelig, han vil i den kommende verden være av de øverste rettskafne.

وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ قِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مِنْ سَفَهَةِ نَفْسَهُ طَ وَلَقَدْ
أَصْطَفَيْنَا فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَعِنَ الصَّلِحِيْنَ^(٤)

2:131 Husk da hans Herre sa til ham: «Undergi deg!» Ibrâhîm sa: «Jeg undergir meg all verdens Herre!»^③

إِذْ قَالَ رَبُّهُ آسْلِمْ لَمْ يَرِدْ الْعَلَيْهِنَّ^(٥)

Tema

- Profeten Ibrâhîm عَلَيْهِ السَّلَام ber om at profeten Mohammad صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ skal være av hans avkom.
- Storheten til profeten Ibrâhîm عَلَيْهِ السَّلَام og hans religion.

Kommentar

① Å lære seg tilbedelsesritualer er profeten Ibrâhîms عَلَيْهِ السَّلَام tradisjon. Man bør både be for å lære tilbedelsesritualer og streve for å kunne dem.

② Dette verset opplyser oss om profetens صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ følgesvenners storhet, for de som først fikk lære Koranen og den dype visdommen og ble renset av profeten Mohammad صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ, var følgesvennene رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ. Det blir også presisert at å lære Koranen uten en lærermester ikke er mulig, for ellers hadde ikke profeten Mohammad صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ blitt sendt. Det blir innlysende at for å forstå Koranen er *hadîth*-literaturen nødvendig.

③ Den sanne religionens kjennetegn er at den er basert på de retroende tre første generasjonene av islam (السلف) – *as-Salaf as-Sâlih*). De er bevis på rettledningen. Allâh عَزَّوَجَلَّ har også klargjort i verset at beviset på islams sannhet er profeten Ibrâhîms عَلَيْهِ السَّلَام religion.

2:132 Og Ibrāhīm og Ya‘qōb påla sine sønner å følge denne religionen: «Mine sønner! Sannelig, Allāh har utvalgt denne religionen for dere, derfor må dere ikke dø som noe annet enn muslimer.»^①

وَوَصَّىٰ بِهَاٰ إِبْرَاهِيمَ بْنَيْهِ وَيَعْقُوبَ لِيَبْنَيَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ

لَكُمُ الَّذِينَ فَلَمْ تَنْتُوْتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

2:133 (Dere jøder!) Var dere til stede da Ya‘qōb lå for døden og han sa til sine sønner: «Hvem skal dere tilbe etter meg?» De svarte: «Vi skal tilbe din Gud og dine forfedres: Ibrāhīms og Ismā‘īls og Ishāqs Gud, Han som alene er Gud. Og vi har undergitt oss Ham.»

آمِّرٌ كُنْتُمْ شَهِدَنَّ أَعْرَادَ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْبَوْتُ لِدَقَالَ

لِبَنِيْهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِيْ قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَ

إِلَهَ أَبَّاكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْعَيْلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَ

نَخْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

2:134 Det var et samfunn som har gått bort. Det samfunnets handlinger var for dem, mens deres handlinger er for dere.^② Og dere vil ikke bli spurte om det de gjorde.

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ

وَلَا تُسْئِلُنَّ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

2:135 Og skriftens folk sier: «Bli jøder eller kristne, og dere vil oppnå rettledningen!» Si: «Aldri, vi omfavner Ibrāhīms religion, han som var gudhengiven, og han var ikke av flergudsdyrkerne!»^③

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مَلَّةٌ

إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Tema

- Profetene Ibrāhīm og Ya‘qōb påla sine sønner å være standhaftige i å følge den sanne religionen.
- Det profeten Ya‘qōb påla sine sønner.
- Ifølge loven om rettferdighet skal enhver få belønning og straff for det en gjør.
- Pålegget om å følge profeten Ibrāhīms religion.

Kommentar

^① Foreldre bør også pålegge sine barn rett tro, rettskafne handlinger og standhaftighet i troen og å holde seg unna synd. Religionen er den største arven etter foreldrene, ikke penger og eiendom.

^② På dommens dag vil ens egne handlinger være til nytte for en, og de handlingen som noen har gjort på vegne av andre for å overføre den gode handlingens belønning til den personen. Slik som å bespis fattige med intensjon om at man gjør det på vegne av noen andre, på denne måten blir belønningen overført til den personen.

^③ Profeten Ibrāhīm har en høy status i Allāhs øyne. Det er ikke tilstrekkelig å være de stores avkom, man må også gjøre handlinger som viser til storhet.

2:136 (Muslimer.) si: «Vi antar troen på Allâh og det som har blitt åpenbart for oss, og det som ble åpenbart for Ibrâhîm, Ismâ‘îl, Ishâq, Ya‘qôb og deres avkom, og det som ble gitt til Môsâ og ‘Isâ, og det som ble gitt til de andre profetene av deres Herre. Vi gjør ingen skille på dem i å anta troen på dem,^① og vi har undergitt oss Allâh.»

قُولُوا إِمَّا إِلَهٌ لَّهُوَ مَا أَنْزَلْتُ إِلَيْكُمْ إِلَيْهِمْ وَ
إِسْعَيْلَ وَإِسْعَحَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَ
عِيسَى وَمَا أُوتِيَ الْثَّيْمُونَ مِنْ رِّزْقِهِمْ لَا نَفَرْقُ بَيْنَ
أَحَدِّهِمْ وَنَحْنُ لَهُمْ مُسْلِمُونَ ^{٢٣٦}

2:137 Hvis de antar troen som dere har antatt troen, da har også de oppnådd rettledningen. Men hvis de vender bort, er det for å motsette seg dere. (Elskede profet Mohammad!) Allâh er nok for deg mot dem. Og Han er den Allhørende, den Allvitende.

فَإِنْ أَمْنُوا بِشِئْلٍ مَا أَمْنَتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلُّو
فَإِنَّهُمْ فِي شَقَاقٍ فَسَيَلْعُفِيكُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ^{٢٣٧}

2:138 «Vi har omfavnet Allâhs farge,^② og hvilken farge er bedre enn Allâhs? Og vi er Hans tilbedere.»

صِبْغَةُ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنْ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ
عِبِيدُونَ ^{٢٣٨}

2:139 Si: «Krangler dere med oss om Allâh, enda Han er vår Herre og deres Herre? For oss er våre handlinger og for dere er deres handlinger, og vi er Ham trofaste.»

قُلْ أَتُحَاجِّوْنَاهُ فِي اللَّهِ وَهُوَ أَبْيَانٌ وَرَبُّكُمْ وَلَنَا آعْمَالُنَا
وَلَكُمْ آعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُمْ مُحْلِصُونَ ^{٢٣٩}

Tema

- Det er profetenes religion som er den sanne religionen.
- Profeten Môhammad's folgesvenners tro er troverdig og eksemplarisk.
- Allâhs religion er den beste.
- Et svar til jødene som kranglet om profeten Môhammad's profetskap.

Kommentar

^① Profetene عَلَيْهِمُ السَّلَام har forskjellig rang hos Allâh, عَزَّوَجَلَ, men det er ikke noen forskjell på deres profetskaps kilde, da den kommer fra én og samme kilde, Allâh, عَزَّوَجَلَ.

^② Med uttrykket *sibghah Allâh* (صِبْغَةُ اللَّهِ) menes det den sanne trooverbevisningen som Allâh har gitt ved Sin utvalgte religion for menneskene.

2:140 (Dere skriftens folk!) Sier dere at Ibrāhīm, Ismā‘il, Ishāq, Ya‘qōb og deres avkom var jøder eller kristne? Si: «Har dere mer kunnskap eller Allāh? Og hvem er mer urettferdig enn den som har et vitnesbyrd fra Allāh, men skjuler det?» Og Allāh er ikke uoppmerksom på det dere gjør.

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ قُلْ إِنَّكُمْ أَعْلَمُ أَهْلَلِهٖ وَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ كَمْ شَهَادَةً عَنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا

اللَّهُ يُغَاوِلُ عَمَّا نَعْمَلُونَ ⑩

2:141 Det var et samfunn som har gått bort. Deres handlinger var for dem, mens deres handlinger er for dere. Og dere vil ikke bli spurte om det de gjorde. ①

تَنْكِحُ أُمَّةً قَدْ خَلَتْ لَهُمَا كَسْبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْكُنُنَّ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٣

١٢

Tema

- Påstanden om at profeten Ibrāhīm ﷺ var jøde eller kristen, blir tilbakevist.
- Ifølge loven om rettferdighet skal enhver få belønning og straff for det en gjør.

Kommentar

- ① De troende må fokusere på sine egne handlinger og kan ikke forvente at deres foreldres eller åndelige lærermesters handlinger skal gagne dem.

2:142 Nå vil de ukloke blant folk si:^① «Hva har fått muslimene til å vende bort fra sin bønneretning som de før rettet seg mot?» Si: «Østen og Vesten tilhører Allāh alene! Han rettleder den Han vil til den rette veien.»

سَيَقُولُ السُّفَهَا عُمَرُ النَّاسِ مَا وَلَهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمْ
الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا أَطْهَرُ مِنْ شَرِقٍ وَالْمَغْرِبِ طَيْهُدِي
مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ^②

2:143 Og således har Vi gjort dere til det beste samfunnet for at dere skal være vitner om folk og sendebudet skal være vitne om dere. Og (elskede profet Mohammad!), den bønneretningen som du hadde før, var bare for å vise^③ hvem som følger sendebudet, og hvem som snur på hælen. Og det var i sannhet en stor sak, men ikke for dem som Allāh rettledet.^④ Det er ikke lik Allāhsære å la deres tro gå tapt. Sannelig, Allāh viser miskunn og er allnådig mot menneskene.

وَ كَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أَمَةً وَسَطَالِتُكُنُوا شَهِيدًا عَلَى
النَّاسِ وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا^۱
الْقَبْلَةَ الَّتِي كُنْتُ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ وَمَنْ
يَنْقِلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكِبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ
هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ
بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ^۲

Tema

- Guddommelig avsløring om jødenes protest mot at bønneretningen ble forandret til en ny. Allāh عَزَّوَجَلَ svarer på deres protest.
- Det muslimske samfunnet, det beste samfunnet, og de skal vitne om folk på dommens dag.
- Bønneretningen ble forandret for å gjøre skille mellom den troende og den vanstro.

Kommentar

^① De som protesterte mot og kritiserte at bønneretningen ble forandret fra Helligdommens Hus i Jerusalem til Kaba i Mekka, ble erklært som «ukloke» av Koranen. Med andre ord er det uklokt å anse logikken som mer viktig enn guddommelig åpenbaring.

^② Verbet 'alima (علم) betyr egentlig «å vite / få vite», men når det kommer slik i verset og viser til fremtid og handler om Allāh، عَزَّوَجَلَ, betyr det at Allāh، عَزَّوَجَلَ, setter noen på prøve foran andre, eller at Han gjør det for å vise andre hva som er virkeligheten.

^③ Det er tegn på hykleri å ikke godta Allāhs befaling etter at man har fått vite om den.

2:144 Vi ser ditt ansikt vende opp mot himmelen gang på gang. Vi vil i sannhet rette deg mot den bønneretningen som du er tilfreds med.^① Rett nå ditt ansikt mot den hellige moskeen. Og dere troende, hvor dere enn er, rett deres ansikt mot den. Og sannelig, de som har blitt gitt skriften, vet godt at denne forandringen av bønneretningen er sannheten fra deres Herre.^② Og Allâh er ikke uoppmerksom på det de gjør.

قَدْ تَرَى تَقْلِبَ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ حَفَلُوا لِيَتَكَ قِبْلَةَ
تَرْضِيهَا قَوْلَ وَجْهَكَ شَطْرَ الْسُّجُودِ الْحَرَامِ وَحِيَثُ
مَا كُنْتُمْ فَوْلُوا وَجْهَكُمْ شَطْرَهَا طَوَّرَنَّ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ لِيَعْلَمُوْنَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ سَابِّهِمْ وَمَا الْلَّهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا يَعْبُدُونَ^③

2:145 Og hvis du kommer med ethvert tegn til skriftens folk, vil de ikke følge din bønneretning.^④ Og følg heller ikke du deres bønneretning. Og de følger ikke engang hverandres bønneretning. Og (du som hører ordene!)^⑤ hvis du følger deres ønsker selv etter det som har kommet til deg av kunnskap, vil du i sannhet være av de urettferdige.

وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَاتَّعُوا
قَبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قَبْلَنَّهُمْ وَمَا بَعْصُهُمْ بِتَابِعٍ قَبْلَةَ
بَعْضٍ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنْ
الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَيْلَتِينَ الظَّلَمِينَ^⑥

2:146 Skriftens folk kjenner til profeten slik som de kjenner til sine barn. Og sannelig, en gruppe av dem skjuler sannheten, enda de vet.

أَلَّذِينَ أَتَيْتُهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ
وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ^⑦

Tema

- Allâh befaler om å gjøre Kaba til bønneretningen for å gjøre profeten Mohammad ﷺ tilfreds.
- Tilstanden til en gruppe blant skriftens folk vedrørende at bønneretningen ble forandret. Skriftens folk var uenige seg imellom om bønneretningen.
- Skriftens folk visste godt om hvem profeten Mohammad ﷺ var, men de valgte å fornekte og til og med å skjule sannheten som var skrevet i deres egne skrifter.

Kommentar

^① Allâhs glede er i profeten Môhammads glede, Allâh oppfylte det profeten Môhammads ønsket.

^② Skriftens folk visste at forandringen av bønneretningen var fra Allâh og en sannhet, for dette ble forutsagt i deres skrifter, og profetene deres profeterte dette tegnet på den siste profeten ﷺ, som ville vende seg mot Kaba.

^③ Bakgrunnen for at skriftens folk ikke valgte å rette seg mot den nye bønneretningen til tross for at det fantes bevis, var deres misunnelse fordi profetskapet hadde gått over til Ismâ’ils barn istedenfor å bli i Israels barn. Misunnelse er ofte roten til ondskap og urett, den kan få en til å fornekte sannheten.

^④ Allâh talte til det muslimske samfunnet gjennom profeten Mohammad ﷺ.

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُسْتَرِّينَ ﴿١٤٧﴾

١٤٧

2:147 (Du som hører ordene!)^① Sannheten er den som er fra din Herre, bli aldri av dem som tviler!

2:148 Og for enhver er det en retning som han sikter mot – overgå hverandre i det gode.^② Hvor enn dere er, vil Allāh samle dere alle sammen. Sannelig, Allāh evner alle ting.

وَ لِكُلِّ وِجْهَةٍ هُوَ مُوَلِّهٌ هَا فَاسْتِقُوا الْحَيْثِ أَيْنَ مَا تَكُونُو إِنَّمَا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَيْبًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾

2:149 Og (elskede profet Mohammad!), hvor enn du kommer fra, vend ditt ansikt mot den hellige moskeen. Og sannelig, dette er sannheten fra din Herre. Og Allāh er ikke uoppmerksom på det dere gjør.

وَ مِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِ وَ جَهَكَ شَطْرَ السُّجُودِ الْحَرَامُ وَ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَ مَا اللَّهُ بِعَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾

2:150 Og (elskede profet Mohammad!), hvor enn du kommer fra, vend ditt ansikt mot den hellige moskeen. Og dere troende, hvor dere enn er, vend deres ansikt mot den. Det er for at folk ikke skal ha et argument mot dere. De urettferdige av dem kommer til å gjøre det, men frykt ikke dem,

وَ مِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِ وَ جَهَكَ شَطْرَ السُّجُودِ الْحَرَامُ وَ حَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُوا وَ جُوْهُكُمْ شَطْرَه لِسَلَامٍ لِكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حِجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَاهِرُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشُوْهُمْ

Tema

- Forbudet mot å tvile på bønneretningens forandring og Allāhs befaling.
- Den andre visdommen bak å forandre bønneretningen var at en bønneretning ble bestemt for alle samfunn. De troende oppfordres til å overgå hverandre i gode handlinger.
- Befalingen om å vende seg mot Kaba under reise og ellers.

Kommentar

^① Allāh talte til det muslimske samfunnet gjennom profeten Mohammad. صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

^② Jordisk gods som penger, gull, høyere status/stilling, popularitet er ikke noe den troende skal kappes med andre om, for alt dette vil en dag forsvinne. I motsetning til det skal den troende gjøre sitt ytterste for å oppnå åndelig gods som godhet, fromhet og tilbedelse fordi det vil være for alltid.

frykt heller Meg.^① For at Jeg skal fullbyrde Min velsignelse mot dere og for at dere skal bli rettledede.

وَاحْسُنُونِي ۝ وَلَا تَمْنَعُنِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝

2:151 Slik som Vi sendte et sendebud til dere fra deres eget folk, han resiterer for dere Våre vers og renser dere og lærer dere skriften og dyp visdom, og han lærer dere det dere ikke vet om.^②

كَمَا أَنَّا سَلَّيْنَا فِيمُّكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتَلَوَّ عَلَيْكُمْ مَا إِنْتُمْ
يُّزَكِّيْمُ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ
تَكُونُوا تَعْلَمُوْنَ ۝

١٨
٤

2:152 Husk Meg, og Jeg skal huske dere, og vær Meg takknemlig og ikke utaknemlig.^③

فَادْكُرُونِي ۝ أَذْكُرْكُمْ وَأَشْكُرْوَالٍ وَلَا تَكُفُّرُونِي ۝

2:153 Dere som tror, søk hjelp ved tålmod og bønn.^④ Sannelig, Allâh er med de tålmodige.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا الْمُسْتَعِينُ بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۖ إِنَّ
اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِيْنَ ۝

2:154 Og si ikke døde til dem som dør for Allâhs sak. Derimot lever de, men det er ikke

وَلَا تَقُولُوا إِنَّمَّا يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ ۖ بَلْ

Tema

- Målet med profeten Mohammads ﷺ komme.
- Befalingen om å huske Allâh عَزَّوجَلَ og vise takknemlighet overfor Hans gaver og unngå å være Ham utaknemlig.
- Befalingen om å be om hjelp ved tålmod og bønn. De tålmodiges overlegenhet.
- Overlegenheten til en martyr, det er forbudt å kalle ham død, for han lever hos Allâh عَزَّوجَلَ.

Kommentar

^① Frykten for Allâh عَزَّوجَلَ bør være større enn frykt for alt annet. Å glede Allâh عَزَّوجَلَ bør være viktigere for den troende enn å glede folk.

^② Profeten Muhammad ﷺ kom som en lærermester med kunnskap om alle ting for å rettlede menneskene gjennom alle livets faser.

^③ Når ordet *kofr* (کفر) kommer som antonym til *shokr* (شك), betyr det «utaknemlighet», men når det kommer som antonym til *islâm* (إسلام) eller *îmân* (إيمان), betyr det «vantro».

^④ Å be om hjelp fra andre enn Allâh عَزَّوجَلَ er ikke flergaderi. For den personen som er imellom, blir ansett som en forbeder eller mellommann, mens den sanne giveren er Allâh عَزَّوجَلَ.

noe dere begriper.^①

أَحَيَا عَوْلَكِنْ لَا شَعْرُونَ^(٥٦)

2:155 Og Vi kommer i sannhet til å sette dere på prøve ved noe frykt og sult og ved tap av eiendom, liv og frukt. Og bebud gledesbudet til de tålmodige.

وَلَنَبْلُوْنَكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّرَتِ طَ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ^(٥٧)

2:156 De som sier når de blir rammet av motgang: «Vi tilhører Allāh, og det er til Ham vi skal vende tilbake.»

الَّذِينَ إِذَا آتَاهُمْ أَصَابَهُمْ مُّصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ لَرْجُونَ^(٥٨)

2:157 Disse er de som deres Herres velsignelser og nåde er over, og det er disse som er de rettledede.

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّنْ رَبِّهِمْ وَرَاحِلَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهَدُّدُونَ^(٥٩)

2:158 Sannelig, aş-Şafā og al-Marwah er av Allāhs tegn.^② Den som utfører pilegrimsferden til huset eller besøker det, er det ikke noen synd for ham om han vandrer mellom dem. Og den som frivillig gjør noe godt, så er Allāh i sannhet mest verdsettende, allvitende.

إِنَّ الصَّفَّاوَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَارِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَكُمْ حَاجَةٌ عَلَيْهِ أَنْ يُبَطَّلَ فِيهَا طَ وَمَنْ تَنَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلَيْهِمْ^(٦٠)

2:159 Sannelig, de som skjuler det som Vi har åpenbart av klare ord og rettledning etter at Vi

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُسُونَ مَا آتَرَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِنْ^(٦١)

Tema

- Man blir satt på prøve gjennom vansker i livet. De som viser tålmod, blir bebudet gledesbudet.
- Overlegenheten til høydene aş-Şafā og al-Marwah og en tvilsom sak blir oppklart.
- De som skjuler sannheten blir advart, og de som angrer oppriktig, blir lovet tilgivelse.

Kommentar

^① Ifølge islams lære lever martyrene, men mennesker kan ikke begripe den tilstanden, derfor kommer de under den samme kategorien som de døde når det gjelder den islamske lovens bud som arveregler o.l.

^② Det var ved profeten Ibrāhīms hustru Hājar عَنِيَّةُ إِبْرَاهِيمَ at رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا at høydene aş-Şafā og al-Marwah fikk denne overlegenheten, det beviser at hvis noe har en forbindelse eller tilknytning til en rettskaffen person, så blir også den tingen / det stedet overlegen.

har gjort det tydelig for folk i skriften,^① disse er forbannet av Allāh og de som forbanner.

بَعْدَ مَا بَيَّنَهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ لَا وَلِكَيْ يَعْنِيهِمُ اللَّهُ وَ

يَعْنِيهِمُ الْغَنُونَ^⑤

2:160 Men de som angrer og forbedrer seg og forteller om det som skjules, deres anger vil Jeg godta. Og Jeg er den Allbenådende, den Allnådige.

إِلَّا الَّذِينَ تَأْبُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولَئِكَ أَنْتُ بُ

عَلَيْهِمْ حَمْدٌ وَأَنَّ السَّوَابَ الرَّحِيمُ^⑥

2:161 Sannelig, de som viser vantro og dør som vantro,^② over disse hviler Allāhs og englenes og menneskenes – alles – forbannelse.^③

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَا تُوَافِهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ

لَعْنَةُ اللَّهِ وَاللَّيْلَةُ وَالنَّاسُ أَجْعَلْتُهُنَّا^④

2:162 Der skal de være for alltid! Ikke vil pinen bli lettet for dem, og heller ikke vil de få noen utsettelse.

خَلِيلِيْنَ فِيهَا حَلَا يُحَقَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ

يُنْظَرُونَ^⑤

2:163 Og deres Gud er én Gud! Det er ikke noen annen gud enn Ham, den Allbarmhjertige, den Allnådige.

وَإِنَّهُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ^⑥

Tema

- Advarsel mot å dø som vantro.
- Det er ikke noen annen gud enn Allāh عَزَّوجَلَ.

Kommentar

^① Det er en synd å skjule saker som angår religionen, det vil si at man ikke opplyser om dem når det er behov for det, eller at man opplyser feil tolkning, det sistnevnte er faktisk verre enn det førstnevnte.

^② Koffār (کفار) er flertall av kāfr (کافر) og betyr «de vanthro».

^③ Å ikke anta troen i løpet av livet er det verste et menneske kan oppleve, mens å anta troen og at troen forblir sann og frisk til en dør, er den største gaven en troende kan oppleve. Derfor bør en troende frykte en dårlig ende uansett hvor god, gudfryktig og fast i tilbedelsen han anser seg som.

2:164 Sannelig, i himlenes og jordens skapelse, og i vekslingen av natten og dagen, og i skipene som seiler over havet med det som er til nytte for folk, og i det vannet som Allâh sender ned fra himmelen og gir ved det liv til jorden etter at den ligger død, og i det at Han spredde alle mulige dyr på jorden, og i det at vindene blåser i forskjellige retninger, og i de skyene som er pålagt å sveve mellom himmelen og jorden –^① er det mange tegn for det folk som bruker fornuftaen.^②

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاحْتِلَافِ الْبَيْلِ وَالْهَمَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِسَايَةً فَعَنِ النَّاسِ وَمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَآبَةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ وَ
السَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَلِتْ قَوْمٍ
يَعْقِلُونَ^③

2:165 Og bland folk er det slike som lager andre til guder enn bare Allâh og elsker dem som de bør elske Allâh. **Men de som** tror, elsker Allâh mest! **Og** hvis de urettferdige kunne ha sett når de virkelig ser pinen med sine egne øyne, ville de ha innsett at all kraft tilhører Allâh, og at Allâh er streng med pinen.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ
كُحْبِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَمْوَأْشَدُ حُبَّاَلِهِ وَلَوْيَرَى
الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ لَا نَأْنَ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَ
أَنَّ اللَّهَ شَرِيكُ الْعَذَابِ^④

2:166 Når lederne vil forståte i avsky de som fulgte dem, og de kommer til å se pinen, og alle deres relasjoner kuttes av,^⑤

إِذْ تَبَرَّا الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأُوا الْعَذَابَ
وَنَقَطَعَتْ بِهِمْ أَلَّا سُبَابُ^⑥

Tema

- Å tenke over tegnene på Allâhs عَزَّوَجَلَ allmakt og nåde.
- Flergudsdyrkernes kjærlighet til avgudene.
- De troendes kjærlighet til Allâh.
- Flergudsdyrkerne blir advart.
- På dommens dag vil flergudsdyrkerne kutte alle bånd til sine ledere.

Kommentar

^① Et menneske bør fundere dypt over disse tegnene som det opplyses om i verset, det vil gi en forståelse av at det er en Skapers عَزَّوَجَلَ allmakt som står bak alt dette.

^② Naturvitenskapen er også et middel for å oppnå innsikt i den guddommelige kraften. Det er en stor tilbedelse i å fordype seg i naturvitenskap med intensjon om å tjene islam og for å oppnå erkjennelse av Allâhs عَزَّوَجَلَ allmakt på et høyere nivå. Det er også å oppfylle en del av den befalingen som Allâh عَزَّوَجَلَ befaler Sine tjener om å fundere dypt over det som finnes mellom himmel og jord.

^③ Flergudsdyrkernes forhold til deres ledere vil forsvinne på dommens dag, men de troendes forhold til de rettskafne og helgener vil vedvare.

٢٠
ج

2:167 da vil de som fulgte dem, si: «Om vi bare hadde fått vendt tilbake én gang, ville også vi ha forstøtt dem i avsky slik som de har forstøtt oss i avsky.»^① Slik vil Allāh vise dem deres handlinger som sorg for dem. Og de vil ikke komme seg ut av helvete.

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَأَنَّ لَنَا كُرَّةً فَنَتَبَرَّأُ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّعُوا مِنَّا طَكْلِلَكَ بِرِّيْهُمْ أَعْمَالُهُمْ حَسَرَاتٍ عَنْيِهِمْ وَمَا هُمْ بِحِرِّيْجٍ مِنَ النَّارِ

2:168 Dere mennesker! Spis av det som er lovlig^② og rent^③ på jorden, og følg ikke i Satans fotspor. Sannelig, han er deres erklærte fiende.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُّا مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ حَلَالٌ طَيِّبٌ وَلَا تَتَّبِعُوا حُطُوتَ الشَّيْطَنِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

2:169 Han befaler dere det onde og umoral og at dere skal si om Allāh det dere selv ikke vet om.

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

2:170 Og når det blir sagt til dem: «Følg det Allāh har åpenbart», sier de: «Derimot, vi skal følge det vi så våre fedre gjøre.» Det til tross for at deres fedre ikke begrep noe som helst

وَإِذَا قَنِيلَ لَهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَاتُلُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَنْقَلَنَا عَلَيْهِ أَبَاءُنَا أَوَلَوْ كَانَ أَبَآءُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا

Tema

- Påbudet om å spise det lovlige og rene og forbudet om å følge Satan.
- Satan befaler om det onde, umoral og om å lyve om Allāh.
- Flergudsdyrkerne blir klandret for å følge blindt etter sine forfedres tradisjon.

Kommentar

^① De vantro vil oppleve sorgen og fortvilelsen over å ikke ha antatt troen eller utført rettskafne handlinger, men de troende kan også oppleve sorg og fortvilelse over å ha vært involvert i syndige handlinger.

^② Islam krever ettertrykkelig at de troende spiser det som er lovlig, og holder seg unna det som er forbudt. En person kan aldri bli gudfryktig ved å spise av det som er tjent på ulovlig vis. Ta imot bestikkelse, åger, tyveri, svindel o.l. er alle former for det å tjene penger på ulovlig vis.

^③ Det lovlige og det rene er det som i seg selv er lovlig å spise, slik som kjøtt, grønnsaker, linser o.l., og at vi kjøper dem ved ærlige penger.

og heller ikke var rettledede? ①

وَلَا يَمْتَدُونَ ②

2:171 Og eksempel om de som viser vantro, er som lignelsen om den som blir ropt til, men han hører ikke noe annet enn rop og skrik. De er døve, stumme og blinde, derfor forstår de ikke. ③

وَمَثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمِثْلِ الَّذِينَ يَعْقِبُونَ بِالْأَيْسَرِ إِلَّا

دُعَاءُ وَنَدَاءُ طُبُّ صِمْ بَكْمٍ عَمْيٍ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ④

2:172 Dere som tror, spis av det rene som Vi har forsynt dere med, og vis Allāh takknemlighet hvis det er Han dere tilber.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتُوكُمُ الْأُمُورَ اكْلُو مِنْ طَيْبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا

إِلَهُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ إِيمَانًا تَعْبُدُونَ ⑤

2:173 Han har bare gjort forbudt for dere det selvdøde og blod og svinekjøtt og det dyret som ofres for noen andre enn Allāh. ⑥ Og den som er drevet av nød, men egentlig ikke har ønske om det og heller ikke går han over grensen til behovet, over ham er det ingen synd. Sannelig, Allāh er alltilgivende, allnådig.

إِنَّمَا حَرَمَ عَلَيْكُمُ الْبَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنْزِيرِ وَمَا

أُهْلَكَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ أَصْطَرَهُ عَيْرَ بَايِغٍ وَلَا عَادِ فَلَا إِنْ

عَلَيْكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُوٌ عَنِ الْمُجْيِمِ ⑦

Tema

- En lignelse som beskriver hvorfor de vantro ikke godtar sannheten.
- Befalingen om å spise det lovlige og vise Allāh takknemlighet.
- Det som er forbudt å spise, og dispensasjon under nødstilfelle.

Kommentar

① Allāhs lov skal følges fremfor forfedres tradisjoner og kulturer, det er forbudt for en troende å gjøre det motsatte. Man kan ikke følge noen som helst i å være ulydig mot Allāh.

② Verset karakteriserer de som ikke bruker ørene, tunga og øynene for å ta til seg sannheten som døve, stumme og blinde.

③ Å påkalle noen andres navn når man slakter et dyr, vil si å gjøre det når man skjærer over halsen på dyret, og i det øyeblikket påkaller man noen andres navn enn Allāhs. En slik slakt er forbudt i islam. Å slakte dyret på vegne av noen ved å nevne den personens navn før man begynner å slakte, kommer ikke under dette forbudet.

2:174 Sannelig, de som skjuler den skriften som Allāh har åpenbart og tar imot et ussett beløp for det.^① Disse fyller bare sin mage med ilden, og på oppstandelsens dag vil ikke Allāh tale til dem og heller ikke rense dem.^② Og dem venter det en smertefull pine.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْرُونَ بِهِ شَيْئًا قَلِيلًا لَأُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا الشَّرَوْلَا يَكْتُمُهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُ الْقِيمَةَ وَلَا يُرَأَ كُتُبُهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ^④

2:175 Disse er de som har valgt å kjøpe villfarelse fremfor rettledning og pine fremfor tilgivelse. Hvor mye kommer de til å klare å tåle ilden?^③

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُ الظَّلَالَةَ بِالْهُدًى وَالْعَذَابَ بِالْمُغْرَرَةِ فَمَا آصَبَهُمْ عَلَى النَّارِ^⑤

2:176 Denne (straffen) er for at Allāh åpenbarte skriften med sannheten. Og sannelig, de som strides om skriften, er fanget i langkommen motstand.^④

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شَقَاقٍ بَعِيدٍ^⑥

2:177 Den sanne fromheten er ikke å vende ansiktet mot øst eller vest, men den sanne fromheten er å anta troen på Allāh og på den siste dag og englene og skriften og profetene, og å avse det man holder kjært av kjærlighet til Allāh for slektninger og foreldreløse og

لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُوَلِّوْا وَجْهَكُمْ قَبْلَ الْمُشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلِكُنَّ الْبِرُّ مَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمِلَكَةَ وَالْكِتَابَ وَالنَّبِيِّنَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُسْنِهِ ذُوِّي الْقُرْبَى^⑦

Tema

- Streng straff for den som skjuler eller forandrer på religionen.
- Den sanne fromheten.

Kommentar

^① Å skjule er å ikke la noen få vite om hva som er i skriften, eller å ikke resitere den for noen. Det å forvrenge skriftens betydning er også en del av å skjule den fordi da skjuler man den sanne betydningen. På den tiden ble dette gjort av de jødiske skriftlærde.

^② Allāh vil ikke tale til dem med nåde.

^③ Ordet *mā* (ما) på arabisk i dette verset kan både være et uttrykk for overraskelse og et spørreord.

^④ «Skriften» i dette verset er enten Koranen eller Toraen. Å strides om den betyr å ikke tro på den i det hele tatt hvis man tolker «skriften» som Koranen. Hvis man tolker «skriften» som Toraen, vil det si å ikke tro oppriktig og korrekt på den. Jødene antok ikke troen på Koranen, men hevdet å tro på Toraen, men trodde ikke fullkommen på den.

fattige og veifarende og tiggere og for å befri slaver,^① og det å forrette tidebønnen og betale Zakat, og de som holder sitt løfte når de avlegger det, og de som er tålmodige under motgang og hardhet og under kamp. Disse er de som er sanne, og det er disse som er gudsbevisste.^②

وَالْيَتَّمَىٰ وَالْمَسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ لَا وَالسَّاَلِيْنَ وَفِي
الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَاتَّرَكَوْهُ وَالْمُؤْمِنُونَ بِعَهْدِهِمْ
إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرُونَ فِي الْبَاسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ
الْبُشْرُ اُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ٤٤

2:178 Dere som tror, det er dere pålagt å kreve gjengjeld for de som blir drept^③ den frie for den frie, en slave for en slave, en kvinne for en kvinne. Og den som blir tilgitt noe av sin bror, bør det kreves oppreisningserstatning av på en rettferdig måte, og arvingene skal få oppreisningserstatningen på en god måte.^④ Dette er en lettelse fra deres Herre, og en nåde. Men den som går over grensen etter dette, han venter det en smertefull pine.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي
الْقَتْلِ طَأْلُحْرُ بِالْحِرْ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ
بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عُفِّنَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبِعُوهُ بِالْمَعْرُوفِ
وَأَدْعُمْ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ طَدْلُكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَ
رَحْمَةً فَمَنْ اعْتَدَ لِي بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٤٥

2:179 Og det er liv for dere i loven om gjengeldelse, dere fornuftens folk, for at dere

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيْوَةٌ يُّؤْلِي إِلَى الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ

Tema

- Loven om gjengeldelse og oppreisningserstatning.
- Bakgrunnen for å befale gjengeldelsesloven.

Kommentar

^① Hvis vi oversetter idiomet *ibn as-Sabil* (ابن السبيل) bokstavelig, betyr det «veiens sønn», men meningen her er «en veifarende / som reiser».

^② De sannferdige i sin tro er de som oppfyller disse kriteriene til fromhet: Å tro på Allāh, عَزَّوَجَلَ, den siste dagen, englene, Koranen og profetene, de gir almisser, forretter tidebønnen og betaler velferdsskatten, holder sitt løfte og er tålmodige og standhaftige under vanskelige situasjoner.

^③ Det arabiske ordet *qatlá* (قتل) er flertall av *qatil* (قتيل), som betyr *maqtol* (مقتول) «den som har blitt / blir drept».

^④ Hvis den dreptes arvinger tilgir og går med på oppreisningserstatning, har det blitt befalt om at de skal kreve oppreisningserstatning på en rettferdig måte, og at den kriminelle skal gjøre opp for seg på en ryddig og god måte.

skal klare å beskytte dere!^①

تَشَقُّونَ^(٤٩)

2:180 Det er dere pålagt at når døden er i ferd med å inntrefte en av dere og vedkommende kommer til å etterlate seg eiendom,^② bør han testamentere til sine foreldre og nærmiljøet slektinger på en god måte. Dette er pålagt de gudsbevisste.

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا
الْوِصْيَةُ لِلِّوَالِدَيْنِ وَإِلَّا قَرِيبُنَ بِالْمَعْرُوفِ حَقَّا عَلَى
الْمُتَّقِينَ^(٤٩)

2:181 De som forandrer på testamentet etter å ha hørt det, er synder for den forbrytelsen over de som forandrer testamentet.^③ Sannelig, Allāh er allhørende, allvitende.

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَيَّعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى النِّسَاءِ
يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَيِّعُ عِلْمُهُ^(٥٠)

2:182 Den som frykter partiskhet eller synd av en testator, bør han ordne opp mellom dem, og det vil ikke være noen synd over ham.^④ Sannelig, Allāh er alltilgivende, allnådig.

ۚ ع

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُؤْصِنِ جَنَاحًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلِحْهُ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمٌ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ^(٥١)

2:183 Dere som tror, fasten har blitt pålagt dere

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ

Tema

- Befalingen om å testamentere.
- Befalingen om fasten i ramadan og dispensasjon for den syke og reisende.

Kommentar

^① Gjengjeldsesloven er en avskrekende lov for å hindre at folk begår drap.

^② Før arveloven ble åpenbart, fantes dette påbudet om å testamentere til sin familie det en eide, for det var slik ens eiendom og formue ble fordelt på den tiden. Da arveloven kom, ble dette påbudet om å testamentere avskaffet, men det er fortsatt tillatt å testamentere om man vil.

^③ Den som testamenterer noe, har rett til å forandre på testamentet mens vedkommende lever, men ingen kan forandre på testamentet til den personen etter at den personen er død.

^④ Hvis en person vet at den som ligger for døden, er urettferdig mot noen i testamentet eller ikke følger den islamske loven, kan den personen forklare det for den som ligger for døden, og få det endret. En slik person vil ikke bli ansett som synder, det vil heller være en god handling.

slik som de var pålagt dem før dere,^① for at dere skal bli gudsbevisste.

2:184 Det er noen bestemte dager, men hvis noen av dere er syk eller på reise, kan han faste det antallet noen andre dager.^② Og de som ikke makter det, skal mate en fattig person som løsesum, men den som frivillig gjør det gode, er det enda bedre for ham. Og å faste for dere er bedre for dere, hvis dere forstår.

عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقَوْنَ ﴿١٨٤﴾

أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَإِنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فَدُيَّةٌ طَعَامٌ مُسْكِنٌ فَإِنْ تَطَوَّعُ خَيْرًا فَهُوَ حِيلَةٌ وَأَنْ تَصُومُ مَا خَيَّرَ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٥﴾

2:185 Måneden ramadan,^③ i den ble Koranen åpenbart som rettledning for menneskene og tydelige ord som viser vei og dømmer rett og galt. Den av dere som opplever månedens, skal faste i den. Og den som er syk eller på reise, skal faste dette antallet noen andre dager. Allāh ønsker å gjøre det lett for dere og ønsker ikke å gjøre det vanskelig. Og det er for at dere skal klare å fullføre antallet, og for at dere skal fremsi Allāhs storhet for at Han rettleder dere,

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبِشِّئْرَىٰ مِنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَإِنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمِّهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يَرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلَتُكَبِّلُوا الْعِدَّةَ وَلَا تُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَّلَكُمْ وَ

Tema

- Måneden ramadans overlegenhet, påbudet om fastene og loven vedrørende den syke og reisende.

Kommentar

^① Ifølge islamsk lov betyr det å faste å ha intensjon om å avholde seg fra noe spesifikt slik som mat, drikke og seksuell omgang med sin hustru/ektemann fra dagry til solnedgang.

^② Den syke har fått dispensasjon fra å faste hvis det er fare for at sykdommen forverrer seg eller at man kan dø av det. Den reisendes dispensasjon er gjeldende når han reiser 92 km eller lengre enn det.

^③ Ramadan er den eneste måneden som har blitt nevnt ved navn i Koranen. Ramadan har en storhet takket være sitt nære forhold til Koranen. En tidsperiode (dag/måned) som blir knyttet til noe som har en høy status, gjør at den tidsperioden (dagen/måned) også får en høy status.

og for at dere skal bli takknemlige.^①

2:186 Og (elskede profet Moḥammad!), når Mine tjener spør deg om Meg, bør de vite at Jeg i sannhet er nær! Jeg bønnhører den som anroper når han anroper Meg,^② de bør adlyde Meg og anta troen på Meg slik at de oppnår rettledningen.

2:187 Nettene under fasten har blitt gjort lovlig for dere til å ha samleie med deres hustruer.^③ De er en kledning for dere, og dere er en kledning for dem. Allāh vet at dere bedro dere selv, men Han har godtatt deres anger og tilgitt dere. Nå kan dere ha seksuell omgang med dem og søk etter det Allāh har forordnet for dere.^④ Og spis og drikk til den hvite tråden fra daggry blir tydelig for deg fra den svarte tråden. Etter det fullfør fasten til kvelden. Og ha ikke seksuell omgang

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ^⑤

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَأَنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ

اللَّاعِ إِذَا دَعَانِ لَفْلِيْسْتَجِيْبُوا لِي وَلَيْوَمْنُوا لِعَلَّهُمْ

يَرْشُدُونَ^⑥

أَحْلَلْكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثَ إِلَى نِسَاءِكُمْ هُنَّ لِبَاسٍ

لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٍ لَهُنَّ طَعْلَمَ اللَّهُ أَكْلُمْ كُنْتُمْ

تَخْتَانُونَ أَنْفَسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَّا عَنْكُمْ فَأَلْئَنَّ

بَأْشُرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرُبُوا

حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ

Tema

- Skuddbønn blir bønnhørt, og det oppfordres til å adlyde Allāhs befallinger
- Ekteskapelig sex og samliv under ramadan og det som angår måltidet før daggry.

Kommentar

① Å fullføre antallet betyr å fullføre ramadans dager, som kan være 29 eller 30. Å fremsi Allāhs storhet er å gjøre det for at Han har lært Sine tjener religions ritualer, og slik viser man Ham takknemlighet.

② Det å anrope Allāh eller be skuddbønn til Ham, vil si å fremlegge sitt behov. Å bønnhøre vil si at Allāh godtar det tjeneren ber om.

③ Den leksikalske betydningen av det arabiske ordet *ar-Rafth* (الرَّفَثُ) er slike hemmelige handlinger mellom en ektemann og hustru som ikke kan utføres foran andre. I verset betyr det «seksuell omgang».

④ Et av målene med ekteskapelig sex og samliv er å få barn.

med hustruene mens dere trekker dere tilbake i andakt i moskeene.^① Dette er Allāhs fastsatte grenser, gå ikke engang nær dem! Slik gjør Allāh Sine ord tydelig for menneskene, for at de skal bli gudsbevisste.

الْفَجْرِ شَهَادَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَلِفُونَ لِفِي الْمَسْجِدِ طَلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ أَيْتَهُ لِلنَّاسِ لَعَنْهُمْ يَتَّقُونَ^②

2:188 Og fortær ikke hverandres eiendom på urett vis, og bring ikke frem deres saker til folk med autoritet for å fortære en del av det folk eier på ulovlig vis, enda dere vet.^③

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْتَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْنِلُوا إِلَيْهَا إِلَيْكُمْ لِتُؤْكِلُوا فِي قَاتِلِهِنَّ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْإِلْثَمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ^④

2:189 De spør deg om nymånenene.^⑤ Si: «Det er tegn på bestemte tider for folk og for pilegrimsferden.» Det er ikke noen fromhet for dere å gå inn i deres hus fra baksiden, men fromhet er gudsbevissthet.^⑥ Og gå inn i husene fra deres dør. Og vær Allāh bevisste med det

يَسْأَلُونَكُمْ عَنِ الْأَهْلَةِ قُلْ هُنَّ مَوَاقِعُكُمْ لِلنَّاسِ وَالْحِجَّةِ وَلَيْسَ الْبُرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُبُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْأَهْلَةَ مِنْ أَنَّقِي وَأَنْتُمُ الْبُبُوتُ مِنْ أَبُو ابْرَاهِيمَ وَاتَّقُوا اللَّهَ

Tema

- Det er forbudt å ta andres eiendom og å saksøke folk for å ta det fra dem på urett vis.
- Visdommen bak månens forskjellige faser.
- Den sanne fromheten er gudsbevisstheten.

Kommentar

^① I måneden ramadan kan et ektepar ha seksuell omgang etter at de bryter fasten ved solnedgang. De som trekker seg tilbake i andakt, særlig i moskeen, har ikke denne tillatelsen.

^② Det er forbudt å skape unødvendige rettssaker for å ta andres eiendom. På samme måte er det forbudt å bestikke dommere og advokater for å skade andre til sin egen fordel.

^③ Ahillah (أَهْلَة) er flertall av hilāl (هَلَل). Den første og andre nattens måne anses som hilāl.

^④ Dette verset handler om en overtro og tradisjon som var kjent blant araberne under uvitenhetstiden. Verset er også et bevis på at det å anse noe som ikke tillatt uten et forbud, er ikke basert på kunnskap. Det er ikke tillatt å lage ritualer og tradisjoner fra seg selv og kreve at folk følger dem. Det er mange ting som er tillatte, men å anse dem som pålagte eller påkrevde, gjør at de strider mot islamske loven.

håp at dere skal bli fremgangsrike.

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٩٣﴾

2:190 Og kjemp mot dem som kjemper mot dere, men gå ikke over grensen. Sannelig, Allāh liker ikke de som går over grensen.

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِلِينَ ﴿١٩٤﴾

2:191 Og drept de vantro hvor dere enn finner dem (under Jihad), og driv dem ut fra det stedet som de drev dere ut fra,^① og forfølgelse er verre enn drap. Og kjemp ikke mot dem ved den hellige moskeen før de kjemper mot dere der, men hvis de kjemper mot dere, drept dem. Dette er de vantros straff.^②

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِيقُهُمْ وَأَخْرَجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ

أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنِ الْقَتْلِ وَلَا تُقْتِلُوهُمْ

عِذَادُ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقْتَلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ

قْتَلْتُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ طَكْذِلَكَ جَزَاءُ الْكُفَّارِينَ ﴿١٩٥﴾

2:192 Men hvis de gir seg, er Allāh i sannhet alltilgivende, allnådig.

فَإِنْ اتَّهَمُوكُمْ أَفَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٦﴾

2:193 Og kjemp mot dem til det ikke finnes ufred^③ og tilbedelsen blir for Allāh alene. Men hvis de gir seg, vil det bare være straff for de som undertrykker.

وَقْتُلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونُنَّ الرَّبِّينَ لِلَّهِ فَإِنْ

اَنْتَهُوا فَلَا عُدُوٌّ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٧﴾

2:194 For en hellig måned er det en hellig måned, og for alle hellige ting er det gjengjeldelse. Den

الْشَّفْعُ الْحَرَامُ بِالشَّفْعِ الْحَرَامِ وَالْحُرْمَةُ مُتْقَاصِفَاتٍ ﴿١٩٨﴾

Tema

- Befalingen om å kjempe for Allāhs sak og forbudet mot urett.
- Befalingen om å drepe militante vantro under kamp og forbudet mot å innlede kamp ved moskeen *al-Harām*.
- Befalingen om å bekjempe flerguderiets lover skapt av araberne på uvitenhetstiden.
- Det som angår å kjempe i en fredlyst måned.

Kommentar

^① Denne befalingen gjelder kun under krig, og det gjelder bare de militære.

^② Det er forbudt for de troende å kjempe i helligdommens grenser, men hvis de blir angrepet der, er det tillatt for dem å beskytte seg ved å angripe tilbake.

^③ Med ordet ufred menes det her lovene basert på flerguderiet som skapte ufred og ustabile forhold i samfunnet.

som gjør noe urett mot dere, kan dere svare ham på samme måte som det urettferdige som han gjorde mot dere. Og vær Allāh bevisste og vit at Allāh er med de gudsbevisste.^①

فَمَنْ أَعْنَدَ لِعَيْنِكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا عَنَدَ لِعَيْنِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٩٣﴾

2:195 Og bruk for Allāhs sak, og kast ikke dere selv i fordervelsen med deres egne hender. Gjør det som er godt! Sannelig, Allāh elsker de godsinnede.

وَأَنْفَقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُنْفِقُوا إِلَيْرِيْئِمْ إِلَى التَّمْكِلَةِ ﴿٩٤﴾
مَعَ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٥﴾

2:196 Og fullfør Hajj og Umrah for Allāh. Men hvis dere blir stanset,^② så send det offerdyret som dere har mulighet til å sende. Og barber ikke deres hode før offerdyret har nådd sin plass. Den av dere som er syk eller lider av noe smerte i hodet, bør gjøre opp med faste, almisser eller et offer som løsesum.^③ Når dere er i sikkerhet, og den som da bruker

وَأَتَسْوِيْالْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أَحْمَرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسِرَ مِنْ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا أَعْرُوفَ سَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْمَهْدُ مَحْلَلَهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيْضًا أَوْ بَهْرَاءً أَوْ ذِي قَنْصَرَهُ فَفَرْجِيْهُ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُلِيْهُ فَإِذَا آتَيْتُمْ

Tema

- Befalingen om å avse for Allāhs sak og forbudet mot å skade seg selv.
- Noen lover og etikette for pilegrimsferden og det hellige besøket.
- Det som angår å bli hindret fra å utføre pilegrimsferden
- Å kombinere det hellige besøket med pilegrimsferden.

Kommentar

^① Islam er tydelig på at man ikke skal være urettferdig mot noen. I dette verset blir det sagt til muslimene at de ikke skal utøve urettferd mot noen selv om de skulle få overtaket over fienden under krig. Det er en del av gudsbevisstheten å være rettferdig til enhver tid.

^② *Ihsār* (احصار) er å bli hindret fra å fullføre pilegrimsferden eller det hellige besøket etter at man har intensjon om å utføre dem og tar på seg pilegrimsdrakten – når man er i den sakrale tilstanden *iḥrām* (إحرام) – men på grunn av frykt for krig, fiende, sykdom, svakhets skyld får man ikke fullført det.

^③ Hvis det skjer et brudd på en bestemmelse under *iḥrām*-tilstanden, krever det at man gir et sonoffer (رساندام). Hvis det bruddet er forårsaket av sykdom, hodesår, kvise, byll, kløe på grunn av lus, har man muligheten til å velge et av alternativene som sonoffer: (1) å gi en almisser til seks fattige eller gi dem to måltider i løpet av en dag, (2) å faste i tre dager eller (3) ofre et dyr.

muligheten til å kombinere det hellige besøket med pilegrimsferden, skal ofre et offerdyr som han har mulighet til. Men den som ikke har mulighet til det, skal faste i tre dager under pilegrimsferden og syv når dere vender hjem igjen. Det blir til sammen ti dager.^① Denne befalingen gjelder den som ikke er en beboer av Mekka.^② Og vær Allâh bevisste! Og vit at Allâh er streng med straffen.

٤٨

فَمَنْ تَشَاءَعَ بِإِعْرَةٍ إِلَى الْحَجَّ فَمَا أُسْتَيْسَرَ مِنَ الْهُدْيِ
فَمَنْ لَمْ يَجِدْ نَصِيبًا مِّنْ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجَّ وَسَبْعَةَ
إِذَا رَأَجَعْتُمْ طَلْكَ عَشَرَةً كَامِلَةً ذَلِكَ لِسَنْ لَمْ يَكُنْ
أَهْلُهَا حَاضِرٌ إِلَّا سُجِّدُوا حَرَامٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ شَرِيكٌ لِّلْعِقَابِ^③

﴿٤٩﴾

2:197 Pilegrimsferden er i noen bestemte måneder. Den som har intensjon om å utføre pilegrimsferden i disse, skal ikke ha seksuelt samkvem og ikke begå noen synd og heller ikke krangle med noen under pilegrimsdagene. **Og** hva enn dere gjør av det gode, vet Allâh om det. Og ta med dere gods for reisen, og sannelig, det beste gods for reisen er gudsbevissthet. Og vær Meg bevisste, dere fornuftens folk!^④

الْحَجَّ أَسْهُرٌ مَعْوَمٌ حَمْرَنَ فَرَضَ فِيهِنَ الْحَجَّ فَلَرَفَثَ
وَلَا فُسُوقٌ لَوْلَاجَدَالٍ فِي الْحَجَّ وَمَا تَقْعُدُوا مِنْ خَيْرٍ
يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَرَوْدُ دَافِنَ حَيْرَ الرَّازِدِ التَّقْوَىٰ وَ
اتَّقُونَ يَوْمَ الْأَلْيَابِ^⑤

2:198 Det er ingen synd over dere om dere leter etter deres Herres velvilje. Når dere kommer

لَبَسَ عَلَيْكُمْ جَنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ طَفَّا

Tema

- Den som har lov til å kombinere det hellige besøket med pilegrimsferden.
- Noen ting som er forbudt under pilegrimsdagene.
- Gudsbevisstheten er det beste åndelige reisegodset.
- Tillatelsen til å arbeide under pilegrimsdagene og å rikelig nevne Herrens navn.

Kommentar

^① Den som kombinerer pilegrimsferden og det hellige besøket under én og samme reise, påligger det å ofre et offerdyr som takknemlighet overfor Allâh. عَزَّوجَلَّ. Men hvis han ikke makter å ofre et offerdyr, skal han faste i ti dager. Etter å ha trådd inn i *ihrâm*-tilstanden, skal han faste tre dager i løpet av første shawwâl og niende zô al-Hijjah, og så skal han faste syv dager etter den trettende zô al-Hijjah.

^② Variantene *tamatto*^c (قتّع) og *Qirân* (قرآن) for pilegrimsferden er tillatt for de som holder til utenfor *miqât* (ميقات). *Miqât* er grensen der pilegrimene må tre inn i *ihrâm*-tilstanden. De som bor innenfor denne grensen, kan bare utføre den varianten for pilegrimsferden som kalles *ifrâd* (أفراد).

^③ Fornuftens krav er å være gudsbevisst, det var derfor verset ble avsluttet med ordene «fornuftens folk». Den sanne fornuften og forståelsen er den som driver en til å frykte Allâh عَزَّوجَلَّ og krever at man gjør det som er rett og holder seg unna det som er galt.

tilbake fra Arafatsletten, husk Allâh ved det hellige landemerket (*Al-Mash'ar Al-Harâm*); og nevn Hans navn, for Han har rettledet dere, enda dere før dette var i sannhet villfarne.

أَفَصْنَمْ مِنْ عَرَفْتِ فَإِذْ كُرْ وَاللَّهُ عِنْدَ الْمُشْعَرِ الْحَرَامِ وَ
إِذْ كُرْ وَهُكَمَاهَدْكُمْ وَإِنْ لَكُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَعْنَ الصَّالِيْنَ ۝

2:199 (Qoraysh-folket!) Vend også dere tilbake fra det stedet der andre vender tilbake fra,^① og be Allâh om tilgivelse. Sannelig, Allâh er alltilgivende, allnådig.

ثُمَّ أَفْيُضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ عَفُوٌ عَنِ الْجِنِّينَ ۝

2:200 Når dere har fullført pilegrimsferdens ritualer, nevn Allâhs navn slik som dere nevnte deres fedres navn, men nevn Allâhs navn enda mer!^② Noen blant folk sier: «Vår Herre, gi oss i denne verden!»,^③ Og for han er ingen del av det i den kommende verden

فَإِذَا تَصَيَّنْتُمْ مَنَاسِكُكُمْ فَإِذْ كُرْ وَاللَّهُ كَنِيْكُمْ كُمْ ابَاءَكُمْ أَوْ
أَشَدَّ كُرْ وَهُكَمَاهَدْكُمْ فِي النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ حَلَاقِي ۝

2:201 Og noen av dem sier: «Vår Herre, gi oss av det gode i denne verden og det gode i den kommende verden, og bevar oss mot helvetespine.»

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقَنَاعَنَابَ النَّارِ ۝

Tema

- Forskjellen mellom den som bare ber om det gode i den nåværende verden, og den som også ber om det gode i den kommende verden.

Kommentar

^① Stammen Qoraysh hadde til vanlig å heller bli værende i Mozdalifah enn å stanse på Arafatsletten sammen med de andre pilegrimene. Når folk vendte tilbake fra Arafatsletten, vendte Qoraysh fra Mozdalifah, og det anså de som en høyere status for seg. De ble befalt ved dette verset at de også skulle være sammen alle de andre under oppholdet på Arafatsletten og vende tilbake sammen med de andre. Stammer, slekt og familier er ikke grunnlaget for lovbestemmelser i den islamske loven, og heller ikke forandrer loven seg for noen på grunn av den personens status. Islamsk lov er lik for alle om man er fattig eller rik, hvit eller svart, araber eller ikke-araber.

^② I uvitenhetstiden var det vanlig blant araberne å stille seg ved Kaba og fortelle om sine fedres meritter. Allâh befalte at de heller skulle nevne Hans navn med iver og inderlighet.

^③ Det er tillatt for den troende å be om det gode i jordelivet, men det passer seg ikke for den troende å ikke tenke på etterlivet og bare be om det gode i jordelivet.

2:202 Disse vil få del i det de har utført av gode handlinger. Og Allâh er rask med oppgjøret.

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ①

2:203 **Og nevn** Allâhs navn i løpet av de fastsatte dagene.^① Den som skynder seg og drar etter to dager, hviler det ingen synd over.^② Og den som blir igjen, hviler det heller ikke noen synd over. Dette gledesbudet er for den gudsbevisste. Og vær Allâh bevisste og vit at dere skal bli samlet hos Ham.

وَادْعُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَإِنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأْخَرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ④

2:204 **Og blant** folk er den som du liker ordene til i jordelivet, og han tar Allâh til vitne på det som er i hans hjerte, enda han er den verste til å krangle av alle.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعَجِّلُ بَكَ قُولُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشَهِّدُ اللَّهَ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُ الْخَصَامِ ⑤

2:205 Og når han vender ryggen til, forsøker han å spre ufred på jorden og fordrive avlinger og buskap. Og Allâh liker ikke ufred.^③

وَإِذَا تَوَلَّ سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهَلِّكَ الْحَرْثَ وَالسَّلْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ⑥

Tema

- Det som angår å være i Mina
- En spesifikk hyklers seks egenskaper.

Kommentar

^① Med «de fastsatte dagene» menes det *ayyâm at-Tashriq* (أيام التشريق), som er fra daggrytidebønnen på den 9. žô al-Hijjah til ettermiddagstidebønnen på den 13. žô al-Hijjah. Ånevne Allâhs navn er å fremsi Hans storhet, som man gjør etter hver tidebønn og etter å ha steinet satanpilarene i løpet av disse dagene. Verset opplyser de troende om at de skal være opptatt med å nevne Allâhs navn mens de er i Mina.

^② Betydningen er at hvis en person forlater Mina etter å ha steinet satanpilarene etter to dager (12. žô al-Hijjah), er ikke det en syndig handling. Men det er mer fortrinnlig å forlate Mina etter tre dager (13. žô al-Hijjah).

^③ Dette verset handler i utgangspunktet om en spesifikk hyklers tilstand, men verset veileder alle om å være på vakt mot å tro på alt det folk sier, og ikke la seg lure for lett. En troende bør lære seg å være sikker om en sak eller et utsagn før han velger side.

2:206 Og når det blir sagt til ham: «Vær Allāh bevisst!», oppfordrer hans trass ham til å synde enda mer – for en slik en er helvete nok, og det er i sannhet et elendig sted å hvile. ①

وَإِذَا قِيلَ لَهُ أَتَقْنَالَهُ أَحَدُهُ أَعْزَّهُ بِالْإِلَهِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ

وَلَيْسَ الْهَادُ ②

2:207 **Og blant** folk finnes den som selger sitt liv i det han søker Allāhs glede. Og Allāh er svært miskunnelig mot Sine tjenere.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِئُ نَفْسَهُ أَبْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ طَوَّاهُ

رَأْءُوفٌ بِالْعِبَادِ ③

2:208 **Dere** som tror, tre fullstendig inn i islam, og følg ikke i Satans fotspor. Sannelig, han er deres erklærte fiende.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّمَا الَّذِينَ حَلُوا فِي السَّلِيمِ كَافِرٌ وَلَا تَتَبَعُو

خُطُوطِ الشَّيْطَنِ إِنَّهُ لَكُمْ عَذَّابٌ وَمُّبِينٌ ④

2:209 **Hvis** dere feiler selv etter at det har kommet tydelige bevis, bør dere vite at Allāh er allmektig, allvis. ⑤

فَإِنْ زَلَّتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُو أَنَّ اللَّهَ

عَزِيزٌ حَكِيمٌ ⑤

2:210 **Venter** folk bare på at Allāhs pine og englene skal komme til dem i skyenes skygger, og saken blir avgjort? Og det er til Allāh alle sakene vender tilbake.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلْمٍ مِنْ أَعْنَامِهِ

الْمَلِكَةُ وَقُضَى الْأَمْرُ وَإِلَيَّ اللَّهُ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ⑥

٢٥

Tema

- Å ofre seg helt for å søke Allāhs glede.
- Befalingen om å følge islam fullt og helt.
- Det er strengt forbudt å stride mot religionen etter at sannheten har blitt gjort klar.
- Den frafalne har guddommelig pine i vente.

Kommentar

① Et av kjennetegnene til en hykler er at hvis han blir påminnet, stirr han hardnakket imot og står fast på sitt. Å høre på noen andre anser han som fornærmelse, og å følge det han blir påminnet om, anser han som en æressak.

② Det er en stor synd å motsette seg religionen og ikke tre inn i den fullt og helt etter at sannheten har blitt tydelig.

2:211 Spør Israels barn om hvor mange tydelige tegn de fikk fra Oss.^① Og den som bytter bort Allāhs velsignelse etter at den har kommet til ham, så er i sannhet Allāh streng med pinen.^②

سَلْ بَنَى إِسْرَائِيلَ كَمَا تَيَّبَّهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةً وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَ عَرْثُهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

2:212 For de som viser vantro, har jordelivet blitt gjort tiltrekende,^③ og de ler av de som tror, men de gudsbevisste vil være over dem på oppstandelsens dag.^④ Og Allāh forsyner den Han vil uten å måle på det.

رُّبِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَالْحَيْوَاتُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ أَمْتُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقُهُمْ يَوْمُ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِعَيْرِ حِسَابٍ

2:213 Alle menneskene var ett samfunn! Allāh sendte profeter som budbringere av gledesbud og advarere, og Han sendte med dem skriften med sannheten slik at de kunne dømme

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِّرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَبَ بِالْحَقِّ لِيَحُكِّمَ بَيْنَ

Tema

- Det som angår å spørre Israels barn om tydelige tegn.
- Advarsel til de som bytter bort Allāhs velsignalser.
- Jordelivet ble gjort tiltrekende for de vantro, og de troende vil være ovenpå på oppstandelsens dag.
- Folk var uenige selv etter at profetene ﷺ kom med rettledning. De troende ble rettledet til sannheten.

Kommentar

^① Å spørre Israels barn om de tydelige tegnene var for å få dem til å innse at Allāh عَزَّوجَلَّ velsignet dem med så mye til tross for at de var ulydige.

^② Det menes «Allāhs ord» med «Allāhs velsignalser», så det å bytte dem bort er egentlig å forandre på dem. Det er Allāhs ord som rattleder menneskene, og i disse ordene stod det om den siste profeten ﷺ som skulle komme til Medina. Det at jødene og de kristne forvrenge skriftens budskap, var å bytte bort en stor velsignelse.

^③ Det at jordelivet har blitt gjort tiltrekende for de vantro, betyr at de vantro liker dette livet, det er dette livet de setter pris på, og det er for det de driver med statusjag. Det suksessrike jordelivet er det som man satser for å samle opp åndelig gods (fromme handlinger) til etterlivet. Et slikt liv oppnår man ved et religiøst liv.

^④ Det var de vantros vane å le av de fattige som var troende, og anse de troende som dårligere enn dem selv. Troen er den sanne æren og rikdommen, det verdslige vil uansett ta slutt en dag. Den troende vil alltid være ovenpå så lenge han er gudsbevisst.

blant folk om det de var uenige om. Men bare de som ble gitt skriften, var uenige om den på grunn av hat til hverandre, selv etter at tydelige bud var kommet til dem. Allâh rettledet ved Sin vilje de som antok troen, til sannheten som de var uenige om.^① Og Allâh rettleder den Han vil til den rette veien.

النَّاسُ فِيهَا اخْتَلَفُوا فِيهِ طَ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ
أُوْتُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ بِعِيَادَةٍ هُمْ فَهَدَى
إِلَهُ الَّذِينَ أَمْتُوا إِلَيْهَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ طَ
اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صَرَاطِ مُسْتَقِيمٍ

2:214 Tror dere at dere skal gå inn i paradiset,^② enda dere ikke har opplevd den samme tilstanden som de som gikk bort før dere? De ble rammet av harde og voldsomme tider, og de ble rystet slik at sendebudet og de som trodde med ham, utbrøt: «Når kommer Allâhs hjelp?» Ta dere i akt! Sannelig, Allâhs hjelp er nær.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثْلُ الَّذِينَ
خَلُوُا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهُمْ أَبْلَاسًا عَوْصَرَأُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى
يَقُولُ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ أَمْتُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ آلا
إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

2:215 De spør deg om hva de skal bruke. Si: «Det dere bruker av det gode, skal brukes på foreldrene, nære slektinger, foreldrelose, fattige og veifarende.^③ Hva dere enn gjør av det gode, vet i sannhet Allâh alt om det.»

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنِقْضُونَ طَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ
فَلَلَّوَ الْدَّيْنُ وَالْأَقْرَبُونَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينُ وَابْنُ السَّبِيلِ طَ
وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ حَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

Tema

- De troende vil også bli satt på prøve og alt det vanskelige de tidligere generasjonene gjennomgikk.
- Å gi frivillige almisser for Allâhs sak og de som fortjener det mest.

Kommentar

^① Det å være uenig er i seg selv ikke en klanderverdig ting, men å være uenig i Allâhs og profeten Mohammads bud og det også etter at sannheten er blitt tydelig, er klanderverdig og feil.

^② Dette verset ble åpenbart vedrørende skyttergravsslaget, der muslimene møtte på store vanskeligheter som kulde og sult. De ble oppfordret til å være tålmodige og at de som står nær Allâh og vier livet for Hans sak, har alltid blitt satt på prøve ved vansker.

^③ Verset handler om frivillige (supplerende) almisser for Allâhs sak, det er ikke tillatt å bruke de pengene man skal betale som velferdsskatt, på sine foreldre.

2:216 Det har blitt pålagt dere å kjempe, enda dere føler motvilje mot det. Og det er nær forestående at det er noe dere misliker, men det er bedre for dere. Og det er nær forestående at det er noe dere liker, men det er dårlig for dere. Og Allāh vet det, men dere vet det ikke.^①

٢٦
١٤

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ أَكْبَرُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ يَكْرَهُوا
شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ
لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

2:217 De spør deg om det å kjempe i den hellige måneden. Si: «Å kjempe i den er en stor synd, men å hindre folk fra Allāhs sak og fornekte Ham og å hindre folk fra den hellige moskeen og å drive ut helligdommens folk fra den er en enda større synd hos Allah! Å skape ufred er en større synd enn å drepe.»^② Og de vil fortsette å kjempe mot dere til de klarer å vende dere bort fra deres religion.^③ Og den av dere som faller fra religionen og dør mens han er vantro – disses handlinger vil bli verdiløse i denne verden og etterlivet. Og disse vil være

يَسْأَلُوكُمْ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قَتَالِ فِيهِ قُلْ قَاتَلُ فِيهِ
كَيْفَيْطُ وَصَدَّاعُنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرُهُ وَالسُّجْدُ
الْحَرَامُ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ
أَكْبَرُ مِنَ الْقُتْلِ وَلَا يَرَأُونَ يُقَاتَلُونَ كُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّو كُمْ
عَنْ دِينِكُمْ إِنْ أُسْتَطَاعُوا طَ وَمَنْ يَرِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ
فَيَمْتَثِّلُ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبَطْتُ أَعْمَالَهُمْ فِي الدُّنْيَا

Tema

- Å kjempe tilbake ble påbudt de troende og en påminnelse.
- Tillatelsen til å kjempe i den hellige måneden under visse omstendigheter.
- Hva som skjer med handlingene til den som dør som frafallen.

Kommentar

^① Den troende burde ikke bare vurdere ting som dårlig og bra for seg selv ved å tenke ifølge sin egen mening, men han bør tenke på det Allāh عزوجل befaler. Det Allāh عزوجل befaler, er bedre for tjenerne, og det han forbryr, er dårligere for dem

^② Den troende bør vokte seg for det å fokusere mer på alt som er galt og feil ved andre, enn å se på sine egne feil. Ved å ha fokus på sine egne feil kan den troende forbedre seg.

^③ Det vil alltid være slike folk som vil gjøre sitt ytterste for å vende bort de troende fra deres religion.

helvetes folk, der skal de være i all evighet.^①

وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا حَلِيلُونَ ﴿٦﴾

2:218 Sannelig, de som antar troen og utvandrer og kjemper for Allāhs sak, disse er de som håper på Allāhs nåde.^② Og Allāh er alltilgivende, allnådig.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَاجْهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَفُوهُ مَرْحِيمٌ ﴿٧﴾

2:219 De spør deg om alkoholdrikk og pengespill. Si: «Det er en stor synd i dem og noe jordisk nytte for folk. Synden i dem er større enn nytten i dem.» **Og de spør deg** om hva de skal avse. Si: «Det som er til overs.» Slik tydeliggjør Allāh versene for dere for at dere skal tenke etter

يَسْأَلُوكُمْ عَنِ الْحَمْرَةِ الْبَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِشْكَنْ كِبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمَاهَا أَكْبَرُ مِنْ نَعْهِمَا وَيَسْأَلُوكُمْ مَاذَا يَفْعَلُونَ قُلِ الْعَفْوُ كُلُّ ذَلِكَ يَبْيَسِنُ اللَّهُ لَكُمُ الْأَيْتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٨﴾

2:220 om det som angår jordelivet og etterlivet. Og de spør deg om de foreldreløse. Si: «Å forbedre ting for dem er bedre,^③ og hvis dere lever i fellesskap med dem, så er de deres brødre.»

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُوكُمْ عَنِ الْيَتَامَى قُلْ إِصْلَامٌ لَهُمْ حَيْرٌ وَإِنْ تَحَاطُوهُمْ فَإِنْهُمْ أَكْمَمُ طَوْبَانِ اللَّهُ عَلَيْهِ الْحَمْدُ لَهُمْ أَكْمَمُ الْأَيْتِ

Tema

- Allāhs nåde og de som antar troen, utvandrer og kjemper for Hans sak.
- Alkohol og pengespill er forbudt.
- Hvor mye skal man gi som almissé?
- Lovbestemmelsen om å forene sin formue med de foreldreløses.

Kommentar

^① Handlingenes verdi ligger i troen og gudsbevissthet. Frafallenhet er en såpass stor synd at den gjør alle handlingene verdiløse.

^② Hvis en troende lever rettskaffent, gjør ikke det nødvendig at Allāh عَزَّوجَلَ må belønne ham, men det er Hans velvilje at Han belønner Sine tjenere.

^③ Selv om verset handler om det de foreldreløse eier og deres økonomi, omfatter det alt som angår de foreldreløse, slik som moral, oppførsel, handlinger, oppdragelse, skolegang – man bør forbedre og tilrettelegge alt dette for dem. De foreldreløse er hele det muslimske samfunnets barn og et felles ansvar.

Og Allāh kjenner godt til den som forverrer, og den som forbedrer.^① Og hvis Allāh ville, kunne Han ha bebyrdet dere. Sannelig, Allāh er allmektig, allvis.

يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَا يُغْنِتُكُمْ إِنَّ

اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ^②

2:221 Og gift dere ikke med kvinner som er flergudsdyrkere, før de antar troen. Og i sannhet, en troende slavinne er bedre enn en kvinne som er flergudsdyrker, selv om dere skulle være tiltrukket av henne. Og gift ikke bort deres kvinner med menn som er flergudsdyrkere, før de antar troen.^③ Og i sannhet, en troende slave er bedre enn en flergudsdyrker, selv om dere skulle være tiltrukket av ham. De inviterer til helvete, mens Allāh inviterer til paradiset og tilgivelse ved Sin befaling. Og Han gjør Sine ord tydelige for menneskene for at de skal bli oppmerksomme.

وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنْ طَوْلَةً مُؤْمِنَةً خَيْرٌ
مِنْ مُشْرِكَاتٍ وَلَا عَجَبَتُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ
يُؤْمِنُوا طَوْلَةً مُؤْمِنَةً خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكِينَ وَلَا عَجَبَتُمْ
أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوكُمْ إِلَى الْجَنَّةِ
وَالْعَفْرَةُ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ أَيْتَهُ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ^{٣٣}

2:222 Og de spør deg om menstruasjonen. Si: «Det er urenhet, hold dere borte fra kvinnene under menstruasjonen, og gå ikke nær dem før de er rene.^④ Når de er blitt rene, gå til

وَيَسْلُوْكَ عَنِ الْبَحِيرَةِ قُلْ هُوَ آذَى فَاعْتَزِلُوا الْبَسَّارَ
فِي الْبَحِيرَةِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرُنَّ فَإِذَا تَطَهَّرُنَّ

Tema

- Det er forbudt å gifte seg med en flergudsdyrker.
- Det som angår menstruasjonen.

Kommentar

^① Disse gudsordene er vidtfavnende, de vekker gudsbevisstheten i den troende. Bak en handling er det enten en god eller ond intensjon, selv om folk kan tro at deres onde intensjon er skjult, vet Allāh عَزَّوَجَلَّ om den.

^② Forbudet i Koranen er tydelig og kan ikke tolkes på noen annen måte enn at det er forbudt for en troende å gifte seg med en flergudsdyrker, og i tillegg til det er det et annet krav i verset, og det er at det ikke er tillatt å gifte seg med den personen før vedkommende har antatt troen.

^③ Det å holde seg borte fra hustruene under menstruasjonen betyr at man ikke skal ha sex med sin hustru under hennes månedlige periode. Utenom dette er det tillatt for ektemannen og hustruen å sove ved siden av hverandre, spise og drikke, prate sammen.

dem på den måten som Allâh har befalt dere.»
Sannelig, Allâh elsker dem som angrer sine synder svært mye, og Han elsker dem som holder seg svært rene.

فَإِنَّمَا تُهَنَّ مِنْ حَيْثُ أَمْرَكُمُ اللَّهُ طَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَابِينَ وَ
يُحِبُّ الْمُسْتَطَرِّينَ ۝

2:223 Deres hustruer er åkrene deres, kom til åkrene deres som dere vil.^① Og send i forveien det gode for dere selv. Og vær Allâh bevisste og vit at dere skal møte Ham. Og bebud gledesbudet til de troende, (elskede profet Mohammad).

نَسَاءٌ كُمْ حَرَثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرَثَكُمْ أَنْ شَاءْتُمْ وَ
قَدْ مُوَالٌ نَفْسَكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْقُوْهُ
وَبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ ۝

2:224 Og lag ikke Allâhs navn til en hindring ved deres eder for å kunne gjøre det gode, vær gudsbevisste og forson folk med hverandre.^② Og Allâh er allhørende, allvitende.

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِّا يَبَانُكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَ
تَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ ۖ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

2:225 Allâh tar dere ikke fatt for de av deres eder som er utilsiktet,^③ men Han vil ta dere fatt for det som deres hjerte hadde til hensikt. Og Allâh er alltilgivende, mest skånsom.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكُنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبْتُ قُلُوبُكُمْ ۖ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝

2:226 De som sverger på at de ikke skal ha samleie med sine hustruer, de har fire måneders

لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَاءِهِمْ تَرْبُصٌ أَمْ بَعْثَةٌ أَشْهُرٌ ۝

Tema

- Ekteskapelig samliv og å utføre rettskafne handlinger.
- Å sverge på at man ikke skal utføre gode handlinger.
- Falsk ed er straffbart.
- Lovbestemmelsen om dem som sverger på å ikke ha samleie med sin hustru (إِلَاء – *īlā’*).

Kommentar

① Det er tillatt for et ektepar å ha samleie slik som de ønsker, men det må være vaginalt samleie.

② Hvis en person sverger på å ikke utføre gode handlinger, bør ikke vedkommende fullføre det han sverger. Den personen bør utføre gode handlinger og gi et sonoffer.

③ Man bør ikke sverge sånn uten videre for hvilken som helst sak. På denne måten lager mange folk det til vane å sverge – med og uten vilje– uten å legge vekt på hva de sverger på.

frist. Men hvis de trekker tilbake det de sverget på, så er i sannhet Allāh alltilgivende, allnådig.^①

2:227 Men hvis de blir fast bestemt på å skille seg, er Allāh i sannhet allhørende, allvitende.

2:228 **Og de fraskilte kvinnene** skal holde seg i tre menstruasjonssykluser. Og det er ikke lovlig for dem å skjule det som Allāh har skapt i deres livmor, hvis de tror på Allāh og den siste dag. Og deres ektemenn har rett til å ta dem tilbake i løpet av den venteperioden hvis de har til hensikt å forsoner seg med dem.^② Og ifølge loven har kvinnene også samme rettigheter overfor mennene som de har overfor kvinnene, men menn har en større grad enn dem. Og Allāh er allmektig, allvis.

ۚ

2:229 Skilsmisse to ganger, etter det er det å bevare ekteskapet på ordentlig vis eller avslutte det på en god måte.^③ Og det er ikke

فَإِنْ قَاتَعُوكَانَ اللَّهَ عَفُوٌ سَّارِحٌ^{٢٣٣}

وَإِنْ عَزَمُوا الظَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَيِّعُ عَلَيْهِمْ^{٢٣٤}

وَالظَّلَاقُ يَتَرَبَّصُ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قَرْدَطٍ وَلَا يَحِلُّ
لَهُنَّ أَنْ يَكُنُّ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعْلَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدَدِهِنَّ فِي ذَلِكَ
إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مُشْلُّوْنَ مِنْ عَلَيْهِنَّ
بِأَنَّهُمْ عُرُوفٌ وَلِلْجَالِ عَلَيْهِنَّ دَمَاجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَلِيمٌ^{٢٣٥}

أَظَالَقُ مَرْثِنٌ قَمْسَالٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سُرِيعٌ بِإِحْسَانٍ
وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا أَتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ

Tema

- Noen lovbestemmelser om å gjenopprette et ekteskapelig forhold etter skilsmisse og venteperiode.
- Antall ganger skilsmisse er gjenkallelig.

Kommentar

① *Ilā'* (إِلَّا) betyr ifølge islamsk terminologi å sverge på at man ikke skal ha samleie med sin hustru på fire måneder eller noen gang. Hvis man velger å bryte eden i løpet av fire måneder og har samleie, blir man pliktig til å gi sonoffer for å ha brutt eden. Men hvis fire måneder passerer, blir det telt som en ugenkallelig skilsmisse (طلاق باطن).

② Skilsmissen som gjenkalles, skal være basert på en hensikt til å forbedre situasjonen og å forsoner. Den skal ikke gjenkalles for å hevne seg eller for å plage noen.

③ «Å bevare ekteskapet» betyr å forsones og bli venner igjen slik at man kan leve et godt liv sammen. Den islamske loven legger vekt på å være sammen på en god og rettferdig måte og også når man avslutter et ekteskap.

lovlig for dere å ta tilbake av det dere har gitt hustruene, men bare hvis begge frykter at de ikke kommer til å klare å overholde Allâhs fastsatte grenser. Men hvis dere frykter at ektemannen og hustruen ikke vil klare å overholde Allâhs fastsatte grenser, er det ikke noen synd for ektefellene i det hustruen gir fra seg for å oppnå frihet. Dette er Allâhs fastsatte grenser, overskrid ikke dem. Og de som overskrid Allâhs fastsatte grenser, det er de som er de urettferdige.

يَخَافَاً أَلَا يَقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خَفْتُمْ أَلَا يَقِيمَا
حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فَإِنْ تَرَكْتُمْ بِهِ طَلْكَ
حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ
فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٣﴾

2:230 Men hvis ektemannen gir hustruen ugjenkallelig (tredje) skilsmisse, er hun ikke lenger lovlig for ham etter det før hun gifter seg med en annen mann enn ham.^① Hvis den andre ektemannen også gir henne skilsmisse, er det ikke noen synd over dem hvis de finner tilbake til hverandre, så lenge de mener at de vil klare å overholde Allâhs fastsatte grenser. Og dette er Allâhs fastsatte grenser, som Han gjør tydelig for det folk som begriper.

فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا تَحْلُلْ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَلْقِهِ تِنْكِحْ حَزْوَجًا غَيْرَهُ
فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ طَلَقَهَا أَنْ يَقِيمَا
حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا الْقُوْمُ إِنْ يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

2:231 Og når dere gir skilsmisse til hustruene og de nærmer seg slutten av fristen på venteperioden, ha dem værende på en rettferdig måte eller la dem gå på en rettferdig måte. Og ha dem ikke værende for

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَعْنَ أَجَلَهُنَّ فَآمُسْكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ
ضَرَارًا إِلَّا تَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ طَ

Tema

- Å nullere ekteskapet. (*khul'ah*)
- Etter tre skilsmisser er det ikke tillatt for en kvinne å gifte seg med sin tidligere ektemann uten en religiøs *halâlah*.
- Rettferd er befalt om man velger å bevare ekteskapet med hustruen eller skille seg med henne. Å gjøre hustruen urett er forbudt.

Kommentar

^① Å si ord som uttrykker skilsmisse tre ganger, blir gjeldende om de blir sagt i løpet av tre måneder, i én og samme måned, på en dag, på ett og samme sted/tidspunkt, eller i én setning – på alle disse måtene blir skilsmisse gjeldende og kvinnens blir ulovlig for mannen. Etter dette er det ulovlig for paret å ha samleie eller leve sammen.

å skade dem og gjøre dem urett.^① Og den som gjør noe sånt, gjør urett mot seg selv. Og lag ikke Allāhs ord til spøk! Og husk Allāhs godhet som Han viste dere, og den skriften og visdommen som Han har åpenbart for dere, som Han påminner dere ved. Og vær Allāh bevisste, og vit at Allāh vet alt om alle ting.

٢٩
عَلَيْهِمْ

وَلَا تَتَّخِذُوا إِلَيْتِ اللَّهِ هُرُواً وَادْكُرُوا نِعْمَاتَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ
يَعْظِمُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ

عَلَيْهِمْ

2:232 Og når dere gir skilsisse til hustruene og de nærmer seg slutten av venteperioden, skal ikke dere (familien) hindre dem i å gifte seg med sine ektemenn så lenge de har blitt enige seg imellom ifølge loven. Denne påminnelsen blir gitt til den av dere som tror på Allāh og den siste dag.^② Dette er det hederligste og reneste for dere. Og Allāh vet, men dere vet ikke!^③

فَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلْغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْصُمُوهُنَّ أَنْ
يَنْكِحُنَّ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَأَصُوا بِهِمْ بِأَنْ يَعْرُوفُوا ذَلِكَ
يُوَعْطُهُمْ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُوَمِّنْ بِإِلَهِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
ذَلِكُمْ أَزْكِيُّكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

2:233 Og mødre skal amme sine barn i to hele år, dette gjelder den som ønsker å fullføre

وَالْوَالِدَتُ يُرِضِّعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ

Tema

- Hvis ektefellene finner tilbake til hverandre og venteperiodens frist ikke har blitt fullført, kan de gå tilbake til hverandre, uten at familien har rett til å nekte dem.
- Lovbestemmelser om å amme barn.

Kommentar

^① Når skilsisseprosessen har begynt, men før venteperioden tar slutt, kan man enten gå tilbake til hverandre eller fullføre venteperioden og skille seg. Det presiseres i verset at man ikke skal lage Allāhs ord til spøk og ikke trekke skilsissen for å skade eller begå urett mot ektefellen. Den personen som gjør noe sånt, begår egentlig urett mot seg selv, for han vil ikke unnslippe denne synden i etterlivet.

^② Når ventetiden for en kvinne er over og hun har til hensikt å gifte seg på nytt, enten med den samme personen (som ga henne en reversibel skilsisse eller mindre enn tre skilsisser) eller med en annen, har ikke verge rett til å motsette seg hvis det er gjensidig enighet.

^③ Dette uttrykker at å følge denne regelen er en bedre måte å oppnå renhet på, da en kvinne kan gjøre en feil på grunn av tidligere forhold, noe som kan forårsake stress for alle involverte. Derfor bør kvinner ikke hindres fra å forfølge sine ekteskapsmuligheter (å gifte seg på nytt).

Og det påligger barnets far å sørge for morens mat og klær ifølge skikken. Ingen person vil bli lesset på en byrde mer enn han evner å bære. Og en mor skal ikke påføres lidelse ved hennes barn og heller ikke faren ved hans barn;^① og det samme gjelder den som tar over ansvaret etter faren.^② Hvis begge foreldrene bestemmer seg for å avvenne barnet etter å ha blitt enige og rádslått med hverandre – da er det ikke noen synd over dem. Og hvis dere ønsker å la andre kvinner amme deres barn, er det ikke noen synd over dere så lenge dere gir dem det dere har avtalt å betale dem, på en god måte. Og vær Allâh bevisste, og vit at Allâh ser alt det dere gjør.

أَرَادَ أَنْ يُتِمَ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْدُدَةِ هِرَذْ قُهْنَ وَ
كُسُونُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تَكُفُنْ فُسْلُكُنْ لِأَوْسَعَهَا
لَا تُضَارُ وَالدَّهُ يُولِيهَا وَلَا مُؤْلُودَهُ يُوَلِيهُ وَعَلَى
الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ قَيْنَ أَرَادَ افْصَالَ عَنْ تَرَاضِ
مِنْهُمَا وَتَشَاءُرِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَادُتُمْ أَنْ
تَسْتَرِضُوهُنَّ وَلَا دَكْمُ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا
أَتَيْتُمُ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُو أَنَّ اللَّهَ بِهَا
تَعْمَلُونَ بِصَيْرٍ

2:234 Og de av dere som dør og etterlater seg enker, de enkene må vente i fire måneder og ti dager.^③ Når de når venteperiodens frist, er det ingen synd over dere for hva de kvinnene

وَالَّذِينَ يُتَوَوَّنُونَ مِنْكُمْ وَيَرْجُونَ أَذْوَاجًا يَرْبَضُنَ
إِنْفِسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغُنَ أَجَدْهُنَ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفِسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ

Tema

- En enkes venteperiode.

Kommentar

^① En mor vil påføre et barn lidelse ved å ikke gi melk i tide, ikke overvåke, og forlate barnet etter en periode med nærlhet; og faren vil påføre barnet lidelse ved å ta det bort fra moren (når barnet er kjent med moren) eller ved ikke å oppfylle morens rettigheter (noe som gjør barnet opprørt)

^② Hvis en fra dør, går hans plikter over til hans etterfølger.

^③ Dette verset fastsetter ventetiden for en enke til fire måneder og ti dager. Dette gjelder hvis han dør den første dagen i måneden. Ellers vil varigheten være 130 dager.

foretar seg basert på loven.^① Og Allāh er opplyst om alt det dere gjør.

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ حَبِيرٌ^②

2:235 Og det er ikke noen synd over dere i det at dere presenterer et ekteskapsfrieri ved hint eller om dere skjuler det i hjertet. Allāh vet at dere kommer til å nevne dem, og inngå ikke en hemmelig avtale med dem, men bare det at dere sier noe ifølge loven. Inngå ikke ekteskapsavtale før det foreskrevne budet når sin slutt. Og vit at Allāh kjenner til alt det som er i deres hjerte, frykt derfor Ham. Og vit at Allāh er alltilgivende, mest skånsom.^③

٢٣٥

وَلَا جَنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَضْتُمُوهُ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَتْتُمْ فِي أَنفُسِكُمْ دُطْعَنًا عِلْمَ اللَّهِ أَنَّكُمْ سَتَذَكَّرُ وَنَهَنَّ وَلَكُنْ لَا تُؤَاخِدُوهُنَّ سَرَّاً إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِزُ مَوْاعِدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتْبُ أَجَلَهُ وَأَعْلَمُو أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَإِذْ هُنَّ رُوْحٌ وَأَعْلَمُو أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيلٌ^④

2:236 Og det kreves ikke noe av dere hvis dere skiller dere med kvinner som dere ikke engang har rørt og heller ikke fastsatt brudegaver (mahr) for. Men gi dem en passende gave. For den rike er det det han har råd til, og for den fattige er det det han har råd til. En gave som er ifølge skikk og lov.^⑤ Dette er påbudt de godssinnede.

لَا جَنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَسُوْهُنَّ أَوْ تَقْرِضُوهُنَّ فِرِيْضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمُؤْسَعِ قَرْسَةً وَعَلَى الْمُقْتَرِنِ قَرْسَةً مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ^⑥

Tema

- Lovbestemmelsen om å gifte seg med en enke som er i sin venteperiode.
- Brudegaven.

Kommentar

^① En kvinne kan ta sine egne valg så lenge hun er innenfor den islamske lovens rammer, og kan bestemme hvem hun skal gifte seg med og fullføre det giftermålet.

^② Det er forbudt å gifte seg med en enke som er i sin venteperiode og det samme gjelder å fri til henne eller avtale ekteskap med henne. Men å hinte til henne i den perioden om at man ønsker å gifte seg med henne, er ikke forbudt og heller ikke å ønske det.

^③ Viktigheten til og overlegenheten av islamsk rettslære (*فقہ – fiqh*) kommer frem i disse versene. De troende lærer regler om tilbedelse og regler som angår verdslige saker som ekteskap, skilsmisse, brudegave.

2:237 Og hvis dere skiller dere med dem før dere rører dem, og dere hadde fastsatt en brudegave for dem, da er halvparten av det dere fastsatte pålagt, med mindre kvinnen ettergir – eller at mannen som har ekteskapsbåndet i sin hånd, avstår. Og det at dere avstår, er nærmere gudsbevissthet.^① Og glem ikke velvilje mot hverandre. Sannelig, Allāh ser alt det dere gjør.^②

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَئْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ
لَهُنَّ فَرِيْضَةً فَيُصْفِ مَا فَرَضْتُمُ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا
أَلَّا إِنْ يُبَيِّهُ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِتَقْوَىٰ
وَلَا تَشْوِي الْفَصْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ^{۲۴۲}

2:238 Vær aktpågivende i å forrette tidebønnene, og spesielt den midtre tidebønnen (Asr). Og sta som fullstendig undergivne foran Allāh.

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَاةِ وَالصَّلُوةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا بِهِ
قِنْتِينِ^{۲۴۳}

2:239 Men hvis dere er i fryktens tilstand – enten

فَإِنْ خَفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكَبًا حَفِظُوا عَلَى الصَّلَاةِ وَالصَّلُوةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا بِهِ^{۲۴۴}

Tema

- Det er forbudt å være fiendlig mot hverandre selv etter skilsmisse.
- Befalingen om å være aktpågivende i å forrette alle tidebønnene, men spesielt ettermiddagstidebønnen.
- Måten å forrette tidebønn på i tilstand av frykt.

Kommentar

^①Det å «ettergi» for kvinnens del er å avstå fra å ta imot mindre enn halvparten av brudegaven eller å ikke ta imot halvparten i det hele tatt. Formannens del er det at han ikke tar tilbake halvparten hvis han har gitt henne hele brudegaven. Å avstå vil si å gi mer, altså gir han hele brudegaven, ikke bare halvparten.

^②Skilsmisse er en uheldig opplevelse som gjør at begge parter får lyst til å hevne seg på en eller annen måte. Men Allāh befaler de troende om å ikke glemme godhet selv under slike omstendigheter. Mannen har blitt befalt ettertrykkeliggjort enn kvinnens.

til fots eller ridende.^① Så når dere kommer i trygghetens tilstand, nevn Allāhs navn slik som Han har lært dere, noe dere ikke visste.

كَمَا عَلِمْتُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ^②

2:240 Og de av dere som dør og etterlater seg enker, skal testamentere ett års forsørgelse til sine enker uten at de må forlate sin bolig.^② Men hvis de selv forlater boligen, er det ingen synd over dere om det de gjør for seg selv, ifølge loven. Og Allāh er allmektig, allvis.

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّونَ مِنْكُمْ وَيَنْرُونَ أَرْوَاجًا
وَصَبَّيْهِ لَا زَوَاجُهُمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ أَخْرَاجٍ فَإِنْ
خَرَجُنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ
مَعْرُوفٍ طَوْلَةٌ عَزِيزٌ حَكِيمٌ^③

2:241 Og fraskilte kvinner skal også forsørges ifølge loven.^③ Dette er pålagt de gudsbevisste.

وَلِلَّهِ طَلاقٌ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ طَقَاعَلِيَ الْمُشَتَّقِينَ^③

2:242 Slik gjør Allāh Sine ord tydelig for at dere skal forstå.

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَيْتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ^④

2:243 (Elskede profet Mohammad!) Har du ikke sett de som forlot sine hjem, som var

أَكْمَمْتَرَأِيَ الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أَلْوَفُ^⑤

Tema

- En avskaffet befaling om at en mann må testamentere ett års forsørgelse til sin enke.
- Den fraskilte kvinnens skal forsørges av ektemannen under hennes venteperiode.
- Bakgrunnen for å klargjøre lovbestemmelsene om skilsmiss og venteperioden.
- Hendelsen om en gruppe av Israels barn som flyktet fra sine hjem i frykt for døden.

Kommentar

① Hvis man frykter en fiende eller noe annet, kan man forrette tidebønnen på denne måten. Hvis det er slik at det blir livsfarlig for en person å være et sted, kan han forrette tidebønnen gående eller på sitt transportmiddel slik det er mulig for ham.

② Innledningsvis i islam var en enkes venteperiode et år. Da ble hun boende i ektemannens bolig, og hun skulle bli forsørgt, men så ble et års venteperiode avskaffet ved vers 2:234, og forsørgelsen i et helt år ble avskaffet ved vers 4:12.

③ Ektemannen skal forsørge den fraskilte kvinnens under hennes venteperiode.

flere tusener i frykt for døden? Men Allāh sa til, dem: «Dø!»^① Så gjorde Han dem levende igjen. Sannelig, Allāh viser menneskene velvilje, men folk flest viser ikke takknemlighet.

حَدَّثَنَا أَبُو حَمْزَةُ قَالَ لَهُمْ اللَّهُ مُؤْمِنُوْنَ قَنْ أَحِيَّهُمْ إِنَّ اللَّهَ

لَذُّهُ فَضْلٌ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ^②

2:244 Og kjemp for Allāhs sak, og vit at Allāh er allhørende, allvitende

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَيِّئَ عَلَيْهِمْ^③

2:245 Hvem er den som vil gi Allāh et godt lån, så Han kan forøke det for ham mange ganger?^④ Og Allāh gir trange og gode kår, og til Ham skal dere vende tilbake.

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْصًا حَسَنًا فَيُصْعِفَهُ لَهُ أَصْعَافًا

كَثِيرًا طَّ وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْطُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ^⑤

2:246 (Elskede profet Mohammad!) Har du ikke sett den gruppen av Israels barn som sa til en av sine profeter etter Mōsá:^⑥ «Fastsett en konge for oss slik at vi kan kjempe for Allāhs sak.» Profeten sa: «Måtte det ikke være slik at dere nekter å kjempe hvis det blir dere pålagt å kjempe!» De sa: «Hva feiler det oss at vi ikke skal kjempe for Allāhs sak, enda vi har blitt drevet ut av vårt land og

أَلَمْ تَرَى إِلَيْهِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مَادِ

قَاتَلُوا إِنَّهُمْ أَبْعَثْتُ لَنَا مِلَكًا نَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَاتَلُوا

هُلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ أَلَا تَقَاتِلُوا طَقَالُوا

وَمَا لَنَا أَلَّا نَقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ

Tema

- Befalingen om å kjempe for Allāhs sak.
- Å avse for Allāhs sak og fruktene det bærer.
- Israels barn blir pålagt å kjempe, men de nekter.

Kommentar

^① En person kan ikke rømme fra sin skjebnebestemte død, den vil inntrefte uansett hva man gjør. En troende forsoner seg med Allāhs vilje.

^② Å avse for Allāhs sak har blitt kalt «å gi Allāh et lån». Det er Allāhs gunst mot tjenerne at Han lar tjenerne avse noe mindre, men belønner med noe mye større i både dette livet og i det kommende.

^③ En hendelse om når kamp ble pålagt, blir klargjort for de troende.

bort fra våre barn!»^① Men da det å kjempe ble dem påbudt, vendte de bort utenom noen få av dem. Og Allāh vet alt om de urettferdige.

قَيْلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيهِم بِالظَّلِيلِينَ ﴿٢﴾

2:247 Og deres profet sa til dem: «Sannelig, Allāh har fastsatt Tālōt som konge over dere.»^② De sa: «Hvordan kan han få kongemakt over oss, enda vi har mer rett på kongemakten enn ham, og han har ikke engang fått mye rikdom?» Profeten sa: «Sannelig, Allāh har utvalgt ham over dere, og gitt ham rikelig med kunnskap og fysisk kraft, og Allāh gir Sitt herredømme til den Han vil. Og Allāh er altomfattende, allvitende.»

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَائُوتَ مَلِكًا
قَالُوا أَفَنْ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَأَحَقُّ بِالْمُلْكِ
مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنِ الْأَمْلَىٰ قَالَ إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَهُ
عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجُسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِ
مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْهِمْ ﴿٣﴾

2:248 Og deres profet sa til dem: «Sannelig, tegnet på hans kongemakt er at pakkisten vil komme til dere, i den er det sjelero fra deres

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ أَيَّةً مُلِكَهُ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الشَّابُوتُ
فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ الْمُوسَىٰ

Tema

- Tālōt gjøres til Israels barns konge.

Kommentar

^① Når et folks tro blir fordervet og handlinger ugodelige, blir urettferdige og undertrykkende herskere satt over dem. Koranen vil at de troende skal ta lærdom av tidligere samfunns skjebne, som de selv skapte ved å synde og være urettferdige.

^② Den leksikalske betydningen av det arabiske verbet *ba`atha* (بعث) er å la noe oppstå, stå oppreist, kalle frem, men det har også andre betydninger, slik som i dette tilfellet betyr det enten å sende eller å fastsette.

Herre og relikvier etter^① ærverdige Môsá og ærverdige Hârôn,^② paktkisten vil bli båret av englene. Sannelig, i dette er det et stort tegn for dere hvis dere er troende.»

وَالْهُرُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَا يَهْتَمُ

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٢﴾

٤٢
١٢

2:249 Da Tâlôt satte ut med hæren, sa han: «Sannelig, Allâh kommer til å sette dere på prøve ved en elv.^③ Den som drikker av den, er ikke av mine, og den som ikke drikker av den – men bare en håndfull – vil være av mine.» De drakk av den, men bare noen få lot være. Da Tâlôt og de som trodde sammen med ham, krysset elven, sa de: «Vi har ikke kraft til å kjempe mot Jâlôt og hans hær i dag!» De som var fullstendig overbevist om at de skal møte Allâh, sa: «Hvor mange ganger har ikke en liten gruppe beseiret en større gruppe med Allâhs vilje?^④ Og Allâh er med de tålmodige!»

فَلَكُمْ فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِهِ حَقًّا فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَأَنَّهُ مِنْ أَلَامِنِ اغْتَرَ غُرْفَةً بَيْدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاءَهُمْ هُوَ وَالنَّبِيُّنَ امْتَوَّعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا إِلَيْوْمَ بِجَاهُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يُظْهُونَ أَنَّهُمْ مُلْقُو اللَّهِ لَكُمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٌ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٥٥﴾

Tema

- Tâlôts hær blir satt på prøve ved en elv.

Kommentar

^① Noen skiftlærde har sagt at i paktkisten var det relikvier etter skiftlærde fra profeten Môsás samfunn. Derfor mener det «skiftlærde» med *âl* (آل). Andre skiftlærde har ment at det var relikvier etter profeten Môsá, derfor er ordet *âl* brukt som uttrykk for å ære disse to profetene i dette verset. Relikvier kan være en kroppsdel eller del av en eiendel som tilhører en som står nær Allâh. عَنْهُمْ

^② Ting som har en tilknytning til de som står nær Allâh، عَنْهُمْ، er velsignet. Slik som i pakten var det sandalene til profeten Môsá، عَنْهُمْ، og ved dem kunne velsignelse oppnås.

^③ Allâh satte de troende på prøve for å bevise hvem som var standhaftig nok til å kjempe. Denne prøven beviste også hvem som kom til å være trofast på slagmarken. Generelt lærer man at før man skal til å gjennomgå en stor prøve eller fullføre en større oppgave, bør man trenere seg opp ved en mindre oppgave, det gir en styrke og selvtillit.

^④ Oppriktighet, kampånd og viljestyrke er alle midler for å oppnå hjelp av Allâh، عَنْهُمْ. Historien er full av eksempler på at mange ganger var de troende fâtallige, men beseiret en større gruppe enn dem. I Badr-slaget var de troende 313, men beseiret de vantro, som var omtrent 1000. Under Jarmuk-slaget beseiret ca. 50 000 muslimer omtrent 100 000 vantro.

2:250 Og da de stilte seg overfor Jälöt og hans hær, sa de: «Vår Herre, fyll oss med tålmodighet og gjør oss stø på føttene, og hjelp oss mot det vantro folk!»^①

وَلَيَأْبَرُوا إِلَيْهِمْ وَجْهُهُمْ قَاتُلُوا أَنَّا أَفْرِغْنَا عَلَيْهِمْ
صَبَرُوا وَتَبَّعُتْ أَقْدَامُنَا وَأَنْصَرُنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكُفَّارِ^①

2:251 Med Allâhs vilje jaget de dem på flukt, og Dâwîd drepte Jälöt. Og Allâh ga ham herredømme og visdom, og lærte ham om det Han ville. Og hvis ikke Allâh hadde drevet tilbake noen folk ved andre folk, ville jorden ha blitt fordervet.^② Men Allâh viser all verden velvilje.

فَهَرَّ مُؤْمِنُ بِإِذْنِ اللَّهِ فَوْقَتَ دَاؤُ دُجَانُوتَ وَاتَّهُ اللَّهُ
الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَيْهِ مِنَّا يَشَاءُ طَوْلَةً لَدُخْنَةً
النَّاسَ بَعْضُهُمْ بِعِيشٍ لَقَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلِكَنَّ اللَّهَ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْعَلَمِينَ^②

2:252 (Elskede profet Mohammad!) Dette er Allâhs ord som Vi resiterer for deg med sannheten, og sannelig, du er av sendebudene.

تِلْكَ أَيُّهُنَّ نَّتْلُونَ هَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ
الْمُرْسَلِينَ^③

Tema

- Skuddbønnen om tålmod, å være stø på føttene og hjelp mot Jälots hær.
- Jälot og hans hær blir beseiret. Jälot blir drept, og profeten Dâwîd عَلَيْهِ السَّلَام blir gitt herredømme, visdom og kunnskap.
- En av bakgrunnene for å kjempe for Allâhs sak er å eliminere ufred, urettferdighet og uorden på jorden.
- Et bevis på at profeten Mohammad صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ var et sendebud sendt av Allâh عَزَّوَجَلَّ.

Kommentar

^① Under krig eller i en hvilken som helst situasjon skal ikke en troende bare stole på det han er utrustet med eller kan, men han bør også be til Allâh عَزَّوَجَلَّ om styrke og tålmod, slik blir man utrustet med både det fysiske og det åndelige.

^② Å kjempe for Allâhs sak har et hovedmål, og det er å etablere fred og rettferdighet på jorden, derfor krever Allâhs lov av de troende at de må stå opp imot urettferdighet og undertrykkelse.

2:253 Disse sendebudene,^① Vi har gitt overlegenhet til noen av dem over andre, blant dem er noen som Allâh samtalte med, og noen av dem ble elevert i gradene over alle.^② Og Vi ga 'Isá, sønn av Maryam, tydelige tegn og støttet ham med den hellige ånd. **Og hvis** Allâh hadde villet, ville ikke de etter dem ha sloss mot hverandre etter at tydelige tegn kom til dem, men de var uenige, så noen av dem antok troen, mens andre valgte å vise vantro. Og hadde Allâh villet, ville ikke de ha sloss, men Allâh gjør det Han vil.^③

تِلْكَ الرُّسُلُ فَصَلَّيْتَ عَلَى بَعِضٍ مِّنْهُمْ مِّنْ كُلِّ
اللَّهُ وَرَأْفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَاتَّبَعْتَ ابْنَ مَرْيَمَ
الْبَيْتَ وَآيَةً نَّهَا بِرُوْحِ الْقُدُسِ طَوْلَ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلَ
الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْبَانِيَّا مَاجَأَ عَنْهُمُ الْبَيْتُ وَلَكِنْ
اخْتَلَقُوا فِيهِمْ مَنْ أَمَنَ وَمَنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
مَا أَفْتَنَتُهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعُلُ مَا يُرِيدُ

2:254 Dere som tror, avse av det Vi har forsynt dere med, før den dagen kommer da det ikke vil være noen handel og ikke noen vennskap for de vantro og heller ikke mellomkomst.^④ Og de vantro er de urettferdige.^⑤

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّفِقُوا مِمَّا سَرَزْ قَنْتُمْ مِّنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَآيَعُ فِيهِ وَلَا حَلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَ
الْكُفَّارُ هُمُ الظَّالِمُونَ

Tema

- Profetenes عَلَيْهِ السَّلَام overlegenhet og utmerkelse av tre profeter.
- Allâh عَزَّوَجَلَ gjør det Han vil.
- Å avse for Allâhs عَزَّوَجَل sak og gjøre seg klar til etterlivet.

Kommentar

^① *Rosol* (رسول) er flertall av *rasol* (رسول) på arabisk, som betyr «sendebud».

^② I profetskapskapet er profetene like, men Allâh عَزَّوَجَلَ har gitt forskjellige rang og grader til dem. Noen profeter/sendebud står høyere enn andre, profeten Mohammad صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ er den øverste av dem alle.

^③ Allâh عَزَّوَجَلَ gjør som Han vil, ingen kan hindre Ham i det Han bestemmer Seg for. En troende skal undergi seg Herrens vilje og leve ifølge Hans lov og bud.

^④ På dommens dag vil man bare få nytte for det man har brukt for gode formål, og på den samme måten vil bare rettskafne venner være til nytte. Mellomkomst vil være ved Allâhs عَزَّوَجَلَ tillatelse og bare for de troende.

^⑤ Grunnbetydningen av ordet *zolm* (ظلم) er å på urettferdig vis sette noe på en annen plass enn dens rettmessige plass. Ordet tolkes som «urettferdighet», det som strider mot lov og moral. Ifølge religiøst språk betyr det: det som trosser Allâhs عَزَّوَجَلَ vilje, det å være syndig. Når de vantro velger å plassere vantro på troens plass, ulydighet på lydighetens plass og utakknelemheten på takknemligheten plass, er det deres urettferdighet (*zolm*). På grunn av sine valg mister de vantro rett til vennskap og mellomkomst som kan gagne dem på dommens dag, derfor blir de erklært som urettferdige.

2:255 **Allāh!** Det er ingen verdig til å bli tilbedt unntatt Ham!^① Den Eviglevende, Den som opprettholder alt. Han blir ikke trøtt og heller ikke sovnig. Ham tilhører alt som er i himlene, og alt som er på jorden. Hvem er den som kan gå i forbønn i hans domstol uten hans tillatelse? Han kjenner til alt det som er foran dem, og alt det som kommer etter dem. Og folk kan bare begripe av Hans kunnskap det Han vil. Hans sete omfatter himlene og jorden. Å vokte dem kan ikke slite Ham ut. Og Han er den Allhøye, den Største.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ حَمْدُ الْقَيْوْمٍ لَا تَأْخُذْ بِسَنَةً وَ
لَا نُؤْمِنُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا
الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَيْهِ دُنْهُ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا حَلَّ فِيهِمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِإِيمَانَهُ
وَسَعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَعُودُهُ حَفْظُهُمَا
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

2:256 Det er ingen tvang i religionen!^② Sannelig, rettledningen har blitt gjort tydelig skilt fra villfarelsen. Den som fornekter Satan og antar troen på Allāh, har i sannhet tatt tak i et fast håndtak som er ubrytelig.^③ Og Allāh er allhørende, allvitende.

لَا اكْرَاهَ فِي الدِّينِ قُلْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغُيْظِ
 فَمَنْ يَكْفُرُ بِالْقَاتَلَوْتِ وَيُوْمَنْ بِإِلَهٍ فَقَرِيرٍ أَسْتَمِسَكَ
 بِالْعُرُوفِ وَالْوُثْقَى لَا نِفَاقَ مَلَهَا طَ وَاللهُ سَيِّدُ عَالَمِينَ
 (٢٧)

Tema

- Troneverset (آیة الکرسی – Āyah al-Korsī) om guddommen.
 - Religionen skal ikke tvinges på noen.
 - Koranen har tydelig skilt rettledningen fra villfarelsen.
 - Det er viktig å unngå selskap med onde mennesker for å forbli fast i islam.

Kommentar

^① Dette verset er kjent som «Troneverset – آية الكرسي – Āyah al-Kurṣī». Verset oppsummerer den grunnleggende trosoverbevisningen om Allāhs عَزَّوَجَلَ guddommelige vesen.

② Husk, en ikke-muslim kan ikke bli tvunget til å omfavne islam, men en som forsøker å vende seg til vantrø etter å ha vært muslim, vil bli stoppet, da dette er blasfemisk forræderi og fører til anarki og forstyrrer samfunnets struktur.

^③ Alt som strider mot Allāhs عَزَّوْجَلْ lov og bud, er kjent som *tāghōt* (طاغوت). Det vil egentlig si alt det som leder til villfarelse og vekk fra godhetens vei. Satan, spåmenn, trollmenn, avguder er alt ansett som *tāghōt*. Å vokte seg for alt som leder en bort fra Allāh، عَزَّوْجَلْ، kan ikke gjøres på noen annen måte enn å holde seg fast til profeten Muhammads ﷺ lære.

2:257 Allāh er verner for dem som antar troen, Han fører dem ut av mørket til lyset.^① Og de som viser vantro, deres hjelgere er avgudene, de fører dem ut av lyset og inn i mørket. Disse er helvetes folk, der skal de være i all evighet.

أَلَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا لَا يُخْرِجُوهُم مِّنَ الظُّلْمَاتِ
إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلَئِكُمُ الظَّاغُونُ
يُخْرِجُوهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلْمَاتِ طَوْلِيَّكَ
أَصْحَابُ اللَّارِ حُمْ فِيهَا خَلِدُونَ

٢٣

2:258 (Elskede profet Mohammad Har du ikke sett ham som kverulerte mot Ibrāhīm om hans Herre at Allāh hadde gitt ham herredømme. Da Ibrāhīm sa: «Min Herre er Den som gir liv og lar dø», svarte han: «Jeg gir også liv og lar dø.» Ibrāhīm sa: «Sannelig, Allāh lar solen stå opp i øst, la nå du den stå opp i vest!» Den vantro ble satt ut.^② Og Allāh veileder ikke det urettferdige folk.

الَّمَ تَرَى الَّذِي حَاجَ إِبْرَاهِيمَ فِي سَبِّهِ أَنَّ اللَّهُ أَلْهُ
الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ سَبِّي الَّذِي يُحِبُّ وَيُبِتُّ
قَالَ أَنَا أُحِبُّ وَأُمِيتُ طَقَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ
يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ السَّرْقَةِ فَأَتَيْتُ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
فَبِهِتَ الَّذِي كَفَرَ طَوْلِيَّهُ لَا يَهِيَّقِي الْقَوْمَ الظَّلِيلِيَّنَ

٢٤

2:259 Eller slik som han som gikk forbi en landsby og den lå sammenstyrtet på sine tak.^③ Han sa: «Hvordan skal Allāh vekke den til live etter dens død?» Da lot Allāh ham være død i hundre år, og så gjenoppvekket Han ham. Allāh sa: «Hvor lenge ble du her?» Han svarte: «Jeg ble vel her i én dag eller en del av en dag.» Allāh

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْبَيْهِ وَهُنَّ خَاوِيَّةٌ عَلَى عَرُوشَهَا طَقَالَ
أَنِّي يُحِبُّ هِزِّ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهِ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مَائَةَ عَامٍ
ثُمَّ بَعْثَةَ طَقَالَ كَمْ لَيْتُ طَقَالَ لَيْتُ يُوْمًا أَوْ بَعْضَ
يُوْمٍ طَقَالَ بَلْ لَيْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَ

Tema

- De troendes verner er Allāh، عَزَّوَجَلَ، og de vantros venner og vernere er avgudene.
- Debatten mellom profeten Ibrāhīm عليه السلام og kong Nimrod.
- Profeten 'Ozayr عليه السلام får smake døden og blir gjenoppvekket av Allāh، عَزَّوَجَلَ.

Kommentar

- ① Med «mørket» menes det «vantro» og med «lys» menes det «tro». Vantroen har mange varianter, men den sanne troen har bare én form, og det er islam. Derfor har Koranen brukt flertallsform av «mørket» – ظُلْمَاتٍ (zolomāt) på arabisk, men entallsform av «lyset» (نُور – nōr).
- ② Verset beviser at det er tillatt å debatttere mot andre, og at det er profeters عَلَيْهِمُ السَّلَام tradisjon å debatttere mot andre vedrørende trosoverbevisning.
- ③ Ifølge de fleste lærde innen Tafsir Byen som lå sammenstyrtet, var Jerusalem, og personen som gikk forbi den, var profeten 'Ozayr عليه السلام.

sa: «Tvert imot! Du har vært her i hundre år. Se nå på din mat og drikke, det har ikke utgitt vondt lukt. Og se nå på ditt esel. Og dette er for at Vi skal gjøre deg til et tegn for folk. Og se på disse knoklene, hvordan Vi vekker dem til live og bekler dem med kjøtt.» Da dette var blitt tydelig for ham, utbrøt han: «Jeg vet nå at Allāh evner alle ting.»

شَرَابِكَ لَمْ يَتَسَّدَّهُ وَانْظُرْ إِلَى حَمَارِكَ وَلَنْ جَعَلَكَ
أَيَّةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعَظَامِ كَيْفَ نُنْشِرُهَا مَثَّنَ نَسُوهَا
لَحْمًا طَفَّلَاتَ بَيْنَ لَهْ لَقَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ ﴿٢﴾

2:260 Og husk da Ibrāhīm sa: «Min Herre, vis meg hvordan Du kommer til å gi liv til de døde.» Allāh sa: «Har dere ikke visshed?» Ibrāhīm sa: «Jo, men for at mitt hjerte skal få tilfredsstillende ro.»^① Allāh sa: «Ta fire fugler, så temmer du dem og slakter dem, etter det legger du en kroppsdel av dem på ethvert fjell, så kaller du på dem, og de vil komme i full fart til deg. Og vit at Allāh er allmektig, allvis.»^②

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّي أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى طَقَالَ
أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ طَقَالَ بَلِ وَلَكِنْ لِيَطْمِئِنَ قَلْبِي طَقَالَ
فَحَدَّ أَسْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصَرُّهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَى كُلِّ
جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُرْعَاءً ثُمَّ يَأْتِيَنَكَ سَعْيًا طَوَّافًا وَأَعْلَمُ
أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢﴾

2:261 Eksempel om dem som avser det de eier

Tema

- Hendelsen om profeten Ibrāhīm عَلَيْهِ السَّلَام og å gjenoppvekke fire fugler.
- Lignelsen om dem som avser for Allāhs عَزَّوَجَل sak.

Kommentar

^① Verset handler om at Allāh عَزَّوَجَل makter å vække de døde til live. Å få «tilfredsstillende ro» i hjertet betyr at han ønsket å oppnå det som var forskjellen mellom å vite noe ved en erklæring og å vite noe ved å være vitne til det med egne øyne.

^② Profetenes status er svært høy i Allāhs عَزَّوَجَل øyne, Han oppfyller deres ønsker, bønnhører dem og til og med gjenoppvekker de døde ved deres skuddbønner.

for Allāhs sak,^① er som lignelsen om det kornet som det vokser frem syv aks av, og i hvert aks er det hundre korn. Og Allāh mangfoldiggjør for den Han vil. Og Allāh er altomfattende, allvitende.^②

أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَابِلَاتٍ فِي كُلِّ سُبْلَةٍ مَا تُحِبُّهُ طَوَّا لَهُ

يُضْعُفُ لِمَنْ يَشَاءُ طَوَّا لَهُ وَاسْعَ عَلَيْهِ^③

2:262 De som avser det de eier for Allāhs sak, men ikke følger opp det de har avsett for å kreve takknemlighet og heller ikke med sårende ord,^③ dem venter deres belønning hos deres Herre. Og over dem skal det ikke være noen frykt og heller ikke skal de sørge.

الَّذِينَ يُفْعِلُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَبَعُونَ

مَا أَنْفَقُوا مَنَّا وَلَا آذَى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ

وَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ^④

2:263 Gode ord og tilgivelse er bedre enn almisser fulgt opp med sårende ord. Og Allāh er allrik, mest skånsom.

قُولٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ حَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتَبَعَهَا آذَى^⑤

وَاللَّهُ عَنِّي حَلِيمٌ^⑥

2:264 Dere som tror, gjør ikke deres almisser verdiløse ved å kreve takknemlighet og sårende ord.^④ På samme måte som

يَا إِيَّاهَا الَّذِينَ أَمْوَالَهُمْ لَا يُبْطِلُونَ أَصَدَقَتُمُ بِالْمَسْنَ وَلَا آذَى^⑦

كَلَّذِي يُفْقِدُ مَا لَهُ بِرَبَّاعَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ^⑧

Tema

- To krav for at en almisser skal bli godtatt av Allāh.
- Det er bedre å bare si gode ord enn å gi gave til en fattig, men så følge det opp ved å såre vedkommende.
- Forbudet mot å gjøre sine almisser verdiløse.
- De som gir almisser for å vise seg frem for andre.

Kommentar

^① Å avse for Allāhs sak er nevnt som «generelt» i dette verset, det vil si at det omfatter alle gode måter å avse på for Herrens sak: å støtte en skriftlærd eller en elev, gi mat, klær, medisin o.l. til de fattige.

^② Gode handlinger er i utgangspunktet det samme, men oppriktigheten og intensjonen bak dem gjør at de ikke blir helt like. Derfor kan belønningen for de handlingene være svært forskjellig til tider.

^③ Det er forbudt å gi de fattige gaver og så kreve takknemlighet av dem eller si sårende ord til dem. Å kreve takknemlighet vil si å påminne en person om hvor god man er mot vedkommende, slik at den personen føler seg liten. Å såre vil si å påminne den i nød om hans vanskelige situasjon og hvordan man hjalp ham, ved å gi en dårlig selvfølelse.

^④ Selv om man ikke gir noe til den som tigger eller er fattig, er det bedre at man sier godord eller oppmuntrende ord til ham. Hvis den som tigger, blir pågående eller uhøflig, bør den troende heller overse den oppførselen enn å si vondord. Å tilgi den som tigger denne oppførselen eller å si godord, er bedre enn å såre ham etter å ha gitt ham en gave.

den som bruker det han eier for å vise seg frem for folk, men ikke tror på Allāh og den siste dag. Eksempel om ham er som eksempel om en glatt stein som er dekket av jord, så styrregner det på den og lar den være igjen som en ren stein. Slike folk vil ikke oppnå noe ved det de har gjort.^① Og Allāh rattleder ikke det vanlige folk.

إِلَيْهِ وَإِلَيْهِمُ الْأُخْرَىٰ فَمِثْلُهُ كَمَثْلُ صَفْوَانِ عَلَيْهِ
تُرَابٌ فَآصَابَهُ وَإِلَّا فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ
عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسْبُواٰ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي النَّقْوَمَ
الْكُفَّارِينَ ^②

2:265 Og eksempel om dem som avser av det de eier idet de søker Allāhs glede og for å holde sitt hjerte stø, er som lignelsen om en hage som er på et høyereliggende sted, så styrregner det på den, og den bærer frem dobbel frukt. Men om det ikke hadde styrregnet over den, ville det ha vært nok med dugg. Og Allāh ser alt det dere gjør.^③

وَمَثْلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ أَبْيَاعَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
وَتَشْبِيَّتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثْلُ جَنَاحَةِ بَرْبُوقٍ أَصَابَهَا
وَإِلَّا فَاتَّ أُكْلَهَا ضَعْفَيْنِ إِنَّمَا يُصْبِهَا وَإِلَّا فَطَلَّ
وَاللَّهُ بِسَائِعَيْنَ بَصِيرٌ ^④

2:266 Ville vel noen av dere ha likt det at han hadde en hage av dadler og druer som det renner elver under – for ham er det alle mulige sorter frukt i den, så blir han gammel og hans barn er svake. Da blir hagen rammet av en

أَيُّهُدْ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَاحَةٌ مِّنْ تَحْجِيلٍ وَآغْنَابٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الشَّهَرِ
وَأَصَابَهُ الْكِبْرُ وَلَهُ ذُرْيَّةٌ ضَعَفَاءُ فَآصَابَهَا إِعْصَارٌ

Tema

- Lignelsen om dem som gir almisser for å glede Allāh
- En advarsel for dem som gir almisser for å vise seg frem.

Kommentar

^① Det er tillatt å gi almisser både offentlig og privat (skjult), men det viktigste er å se på hva man har i sitt indre når man gjør det. Det bør ikke være av de troendes vane å gi almisser for Allāhs sak og så ta bilder av seg selv eller henge bannere og faner med sitt navn og bilde for å vise at man støttet noen. Fattige og nødliggende bør også slippe å bli dokumentert på en måte som er sjenerende for dem.

^② Lignelsen fremsatt i dette verset, handler om dem som oppriktig gir for Allāhs sak for å glede Ham og for å selv få fast tro. En hage som ligger på et høyere landområde, gir godt med høst om det regner mye eller lite. Slik er det også med den troende som er oppriktig når han avser – om hans almisser er stor eller liten – Allāh lar den vokse i belønning. Allāh ser på hjertets tilstand og ikke bare på hvor mye som blir avsett.

virvelvind av ild, og den brenner opp hele hagen. Det er slik Allāh gjør Sine ord tydelig for dere, for at dere skal reflektere.^①

فِيهَا رَافَحَرَقْتُ كَذِلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْأَدِيَتْ

لَعَلَّكُمْ تَسْتَكْرُونَ

٢٦

2:267 Dere som tror, avse av det rene dere tjener og av det Vi lar vokse frem fra jorden for dere. Og ha ikke til hensikt å avse det mangelfulle dere har, for selv ville dere aldri akseptert det uten å overse det.^② Og vit at Allāh er allrik, allprisverdig.

يَا يُهَا إِنَّمِنَّا أَنْفَقْنَا مِنْ طَيْبَتِ مَا كَسَبْنَا

وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيْسُوا الْعَيْثَ

مِنْهُ تُنْقِتُونَ وَلَسْتُمْ بِالْأَنْتَغِضُو فِيهِ

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَنِّي حَيْدَرْ

2:268 Satan uroer dere for fattigdom og befaler dere umoral.^③ Og Allāh lover dere Sin tilgivelse og velvilje. Og Allāh er altomfattende, allvitende.

الشَّيْطَانُ يَعْدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمُ بِالْفُحْشَاءِ وَاللَّهُ

يَعْدُكُمْ مَعْفَرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْهِمْ

2:269 Allāh gir visdom til den Han vil, og den som får visdom, har i sannhet fått det gode

يُؤْتَ الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتَ

Tema

- Å avse ærlige og rene penger for Allāhs sak.
- Forbudet mot å gi mangelfulle og ødelagte ting for Allāhs sak.
- Satan skremmer folk med fattigdom hvis de ønsker å avse for Allāhs sak.
- Kunnskapens og visdommens overlegenhet.

Kommentar

^① Lignelsen i dette verset oppfordrer den troende til å bli oppriktig i sin tilbedelse. Den troende bør ransake sitt indre for å forstå at hans handlinger er for Allāh og ikke for å vise seg frem for folk.

^② Allāh vil at man til de fattige det man hadde ønsket for seg selv, og ikke finne frem ting som er ødelagt og slitt for å avse dem. Hvis en ting i seg selv er av god kvalitet, men man liker ikke den tingen, er det tillatt å gi den som almisser. Det man ikke skal gi som almisser, er det som er ødelagt eller mangelfullt og for at man misliker den tingen.

^③ Satan gjør folks indre engstelig for å bli fattig hvis man gir almisser til de fattige. Det er et stort angrep og knep fra Satans side at han skremmer folk fra å avse for Allāhs sak, men når folk løser med alle andre ting, er Satan selv i forreste rekke og oppmuntrer folk til det.

rikelig. Og det er bare fornuftens folk som tar til seg påminnelse.

حَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٧٠﴾

2:270 Og hvilken enn almisser dere gir eller god handling dere lover Allāh, vet Allāh om det. Og de undertrykkere har ingen hjelper.

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفْقَةٍ أَوْ نَدَرْتُمْ مِنْ نَدْرٍ قَاتَ اللَّهُ بِعِلْمِهِ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧١﴾

2:271 Hvis dere gir almisser offentlig, er det en god handling. Men hvis dere gir almissene til de fattige i det skjulte, er det det beste for dere.^① Og Allāh vil viske ut noen av deres synder. Og Allāh er opplyst om alt det dere gjør.

إِنْ تُبْدِي وَالصَّدَقَاتِ فَنِعْمَاهُ وَإِنْ تُخْفِي هَوَاءً تُؤْتُوهَا الْفَقَرَ آءَ فَهُوَ حَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَإِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ حَبِيرٌ ﴿٢٧٢﴾

2:272 Det er ikke pålagt deg å rettlede dem,^② derimot rettleder Allāh den Han vil. Og hva enn av det gode som dere avser, er til deres eget beste. Og avse bare for å søke Allāhs glede. Og hva dere enn avser av det gode, vil dere få fullt ut igjen, og dere vil ikke lide noe urett.

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدًى لَهُمْ وَلِكُنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ مِنْ أَنْفُسِهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ حَيْرٍ قَلَّا نَفْسُكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا أَبْتِغَاءَ وَجْهَ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ حَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٣﴾

2:273 For de fattige som er holdt tilbake for Allāhs sak og makter ikke å reise

لِلْفَقَرَ آءُ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سِيِّلِ اللَّهِ لَا يَسْطِيعُونَ

Tema

- Ingen almisser eller løfte er skjult for Allāh . عَزَّوَ جَلَّ
- Det er tillatt å gi almisser offentlig og skjult.
- Det er Allāh . عَزَّوَ جَلَّ som bestemmer hvem Han skal rettlede.
- Det er folk som vil tjene på å gi almisser for å glede Allāh . عَزَّوَ جَلَّ
- De fattige som ikke spør andre av selvrespekt, fortjener å få almisser.

Kommentar

^① Det er tillatt å gi almisser offentlig (åpenlyst) og privat (diskré/skjult), men å gi almisser offentlig for å vise seg frem, er forbudt. Men man får belønning av Allāh عَزَّوَ جَلَّ hvis man gir offentlig slik at andre folk blir oppmuntret til å gi almisser. Det er derfor mange skriftlærde og imamer velger å gi almisser offentlig slik at andre folk kan følge deres eksempel.

^② Profeten Mohammads صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ oppgave var å advare, bebude gledesbudet og invitere til sannheten. Profetens plikt ble fullført ved å invitere, det var det ansvaret som hvilte på profetens صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ skuldre.

rundt i verden. Den som ikke kjenner til dem, tror at de er rike på grunn av at de er avholdne.^① Du vil kjenne dem igjen ved deres tegn.^② De klenger seg ikke på folk for å be om ting. Og alt det dere avser av det gode, vet Allāh om det.

صَرْبًا فِي الْأَرْضِ نَحْسِبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءُ مِنْ
الْتَّعْفُفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمِهِمْ لَا يَسْكُونَ النَّاسُ إِلَّا حَافَّاً
وَمَا تُنْتَقِدُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٤﴾

2:274 De som avser av det de eier om natten og dagen – i hemmelighet og åpenlyst, deres belønning venter dem hos deres Herre. Og over dem skal det ikke være noen frykt og heller ikke skal de sørge.

أَلَّذِينَ يُعْقِلُونَ أَمْوَالُهُمْ بِالْيَمِينِ وَاللَّهُمَّ سَرِّاً وَ
عَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرٌ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْرَنُونَ ﴿٥﴾

2:275 De som bedriver åger, kommer til å stå opp på dommens dag som den som har blitt gal av å bli berørt av en djevil. Dette fordi at de sa: «Handel er som åger!» Men Allāh har gjort handel lovlig og åger ulovlig. Den som når det kommer en påminnelse fra hans Herre, holder opp, er det som han har mottatt før, lovlig for ham. Og hans sak hviler i Allāhs hånd. Men de som går tilbake til det, de er ildens folk,

أَلَّذِينَ يَا كُلُونَ الرِّبُّو لَا يَقُولُونَ إِلَّا كَمَا يَقُولُونَ
الَّذِي يَتَحَبَّطُ الشَّيْطَانُ مِنَ النَّاسِ ذِلِّكِ بِأَنَّهُمْ
قَالُوا إِنَّا إِلَيْهِ مُثْلُ الرِّبِّوْ وَأَحَلَ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَمَ
الرِّبِّوْ فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةً مِنْ رَبِّهِ فَأَنْتَ هُنَّ فَلَهُ
مَارِسَلَ وَأَمْرَةً إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَوْلِلَكَ أَصْحَبُ

Tema

- De som avser for Allāhs sak åpenlyst og skjult, vil få lønn.
- De som bedriver åger, og deres straff.

Kommentar

^① Dette verset ble åpenbart om følgesvennene som holdt til på et utbygg / en veranda av profetens moské. Et tak var satt over det stedet for å gi skygge, derav stammer tittelen *as-Soffah* (الصفة) og *az-Zollah* (الظلة) «det skyggede stedet». Følgesvennene som holdt til her, ble kjent som *ahl as-Soffah*, «soffah-folket». En tid var de omrent 400 personer. Blant dem var de som utvandret fra sine hjem til Medina. I Medina hadde de verken hus eller familie og heller ikke giftet de seg. De viet hele sin tid til tilbedelse, Koranen, profetens tradisjon og å streve for Allāhs sak.

^② De skriftlærde, studenter, forkynnere som er engasjerte i å tjene religionen og ikke har mulighet til å arbeide og tjene egne penger, kommer under denne kategorien.

der skal de være i all evighet.^①

الَّذِي هُمْ فِيهَا حَلِيلُونَ ﴿٦﴾

2:276 Allāh utsletter åger, men lar almisser vokse. Og Allāh liker ikke enhver som er svært utakknemlig, syndig.

يَسْخُنَ اللَّهُ الرِّبُوأَوْ يُرِي الصَّدَقَتِ طَوَالِلَهُ لَا يُحِبُّ
كُلَّ كُفَّارًا أَشِيمَ ﴿٧﴾

2:277 Sannelig, de som tror og utfører rettskafne handlinger og forretter tidebønnen og betaler velferdsskatt, deres belønning venter dem hos deres Herre. Og over dem skal det ikke være noen frykt og heller ikke skal de sørge.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصِّلَاةَ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْالَزَّ كُوَّةً كُوَّةً هُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْرُنُونَ ﴿٨﴾

2:278 Dere som tror, vær Allāh bevisste, og den åger som er igjen, avstå fra den hvis dere er troende.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا امَانَاتِكُمْ مِنَ
الرِّبَوَا إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩﴾

2:279 Men hvis ikke dere gjør det, bli da sikker på at det erklæres krig fra Allāh og Hans sendebud. Og hvis dere angrer, kan dere kreve deres opprinnelige kapital.^② Påfør ikke andre noe tap,

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأَذْنُو بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ حَلَّتِ الظَّلَمُونَ وَ

Tema

- Allāh utsletter åger, men lar almisser vokse.
- De troende som lever rettskaffent, vil få lønn.
- Befalingen om å være gudsbevisst og ikke kreve utestående ågerrenter.
- Advarselet om krigserklæring fra Allāh og Hans sendebud mot de som bedriver åger. صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

Kommentar

^① Den som bedriver åger ved å anse det som tillatt, han er Kafir. Den som bedriver åger, men anser det som forbudt, er en synder.

^② Dette er en streng advarsel. Da dette verset ble åpenbart, sluttet de følgesvennene som var involvert i ågerlån, de krevde heller ikke ågerrenter av dem de hadde gitt lån til. Følgesvennene angret sine tidligere transaksjoner.

og det vil ikke bli påført dere noe tap.^①

لَا تُظْلِمُونَ ﴿٢٩﴾

2:280 Og hvis låntakeren har det økonomisk vanskelig, gi ham frist til han har det lettere. Og å avse lånet som almisser er det beste for dere, om dere bare visste.^②

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرْهُ إِلَى مَيْسَرَةٍ

وَأَنْ تَصَدِّقُوا بِمَا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

2:281 Og vær den dagen bevisste da dere skal bli brakt tilbake til Allâh. Da vil enhver person få fullt ut det han har fortjent, og ingen vil lide urett.

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ شَمَائِلُكُمْ

نَفِئَ مَا كَسَبْتُ وَهُمْ لَا يُظْلِمُونَ ﴿٣١﴾

2:282 Dere som tror, når dere inngår en låneavtale for en fastsatt tidsperiode, skriv det ned. Og den som skriver det ned mellom dere, bør skrive det på en rettferdig måte. Og den som skal skrive, bør ikke nekte å skrive – han bør skrive som Allâh har lært ham. **Skyldneren bør diktere** og være Allâh bevisst, som er hans

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَبَّرْتُمْ بِدِينِكُمْ إِلَى آجَلٍ مُّسَمًّى فَاقْتُبُوهُ وَلِيَكُتبْ بِيَدِكُمْ كَاتِبٌ بِالْعُدْلِ وَلَا يُبَدِّلَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا أَعْلَمْهُ اللَّهُ فَيَكْتُبْ وَلَيُبَلِّلَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلَيَتَقَبَّلَ اللَّهُ هَبَّةً وَلَا يَبْخَسُ

Tema

- Hvis en låntaker har dårlig råd, bør han få utsettelse, men å ettergi lånet er bedre.
- Befalingen om å frykte dommens dag.
- Befalingen om å skrive ned låneavtalen.
- Skriveren skal skrive på en rettferdig måte og ikke nekte å skrive.
- Man skal være ærlig når man skriver ned låneavtalen.

Kommentar

^① Selv om verset handler om ågerrenter, har det også en generell betydning: Du skal ikke påføre andre tap, men heller ikke la noen påføre deg tap. Du skal overse og unnskyilde der du kan, men noen ganger må du stå opp mot urett for at den som undertrykker, ikke skal fortsette med sitt mot deg.

^② Hvis låntakeren har det vanskelig økonomisk, bør man gi ham frist, men å ettergi deler av lånet eller hele lånet er best og fører til en stor belønning hos Allâh عَزَّوجَلَّ.

og han bør ikke redusere på noe som helst.^① Men hvis skyldneren er inkompetent eller svak eller ikke i stand til å diktere, bør hans formynder diktere på en rettferdig måte.^② Og ta to av deres menn som vitner, men hvis ikke to menn er tilgjengelige, da kan det være en mann og to kvinner av dem som dere er tilfredse med som vitner slik at hvis en av dem glemmer, kan den andre påminne henne.^③ Og vitnene bør ikke nekte når de blir tilkalt. Og anse det ikke som brysomt å skrive lånekontrakten til dens termin om det er stort eller lite. Dette er det rettferdigste i Allāhs øyne og det mest solide som vitnesbyrd, og mest sannsynlig til å ikke la det bli noen tvil.^④ Men hvis det er en umiddelbar fra hånd til hånd-transaksjon uten at noe utsettes i å overleveres, er det ikke noen synd over dere om dere ikke skriver det ned.

إِنْهُ شَيْءًا فَانْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ صَعِيْقًا
 أَوْ لَا يَسْتَطِيْعُ أَنْ يُبَلِّغَ هُوَ فَيُبَلِّغُ وَلِيْهِ بِالْعَدْلِ
 وَاسْتَشِهِدُ وَاشْهِدْ يِنْ مِنْ تِرَاجُوكُمْ فَانْ لَمْ يَكُونَا
 رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتِنِ مِنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشَّهَدَاءِ
 أَنْ تَنْصُلَ إِحْدَاهُمَا فَتَنْدَكِرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَلَا
 يَأْبَ الشَّهَدَاءِ أَعْرِأَذَا مَادُعُوا وَلَا تَسْمُو أَنْ تَكْبُوْهُ
 صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى آجِلِهِ ذُكْرُمْ أَقْسَطْ عِنْدَ اللَّهِ
 وَأَقْوَمْ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنِي آلَّا تَرْتَبُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ

Tema

- Den som selv ikke makter å skrive, kan få noen andre til å skrive for ham.
- Etter å ha skrevet ned låneavtalen skal man ha vitner til den.
- Å skrive ned lån om de er store eller små er til ens eget beste.
- Hvis det er handel som er fra hånd til hånd, er det ikke farlig å ikke skrive det ned.

Kommentar

- ① Å lage en kontrakt er ikke påbudt, men det sparer en for mange problemer under en hvilken som helst twist. Det er anbefalt at man lager en kontrakt ved lån, transaksjon, utleie o.l., der låntaker får rett til bruk av objektet og betaler i etterkant/forkant. Kontrakten tjener som en bindende sikkerhet for begge parter.
- ② Hvis en person ikke er kompetent nok til å skrive på grunn av alder eller funksjonshemming, kan han la noen andre skrive for ham. Den som blir bedt om å skrive, bør ikke nekte, for det er til hjelp for folk.
- ③ Å ha vitner til kontrakten man har inngått, er en sikkerhet slik at noen har et vitneansvar.
- ④ Man bør ikke anse det som brysomt å skrive ned en lånekontrakt, det gjelder lån som både er små og store. Man skal skrive ned lånets sum, form og termin. Det har sine fordeler: (1) Dette er likt av Allāh, غَرَوْجَل, da folks rettigheter blir ivaretatt i et slikt tilfelle. (2) Det gjør det lett for et vitne å avgjøre forklaring, og forklaringen har noe å bygge på. (3) Transaksjonen vil være klar og rettferdig.

Og ha vitner når dere foretar handelstransaksjoner, og påfør ikke skriveren noe tap og heller ikke vitnet.^① Men hvis dere gjør det, vil det være ulydighet av dere. Vær Allāh bevisste! Og Allāh lærer dere, og Allāh vet alt om alle ting.

تِجَارَةً حَاضِرَةً تُثْرِي وَنَهَا بِيَنِكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَلَا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهُدُهَا إِذَا تَبَيَّنَ وَلَا يُصَارِّ
كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَقْعُلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمُ كُلَّ شَيْءٍ عَلَيْهِمْ^{٢٨٣}

2:283 Og hvis dere er på reise og ikke finner en skriver, kan noe bli gitt i pant som sikkerhet. Hvis dere stoler på hverandre, skal den som har blitt betrodd noe, gi det tilbake og være Allāh bevisst, som er hans Herre. Og skjul ikke vitnesbyrd! Og den som skjuler det, hans hjerte er syndig. Og Allāh vet alt om det dere gjør.^②

وَرَانُوكُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ لَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرَهِي مَقْبُوضَةً
فَإِنْ أَمْنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلِيُؤْدِيَ إِلَيْنَا إِذْ تَبَيَّنَ أَمَانَةَ
وَلِيُئْتِقَ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْشُو الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْشُفَهَا
فَإِنَّهُ أَثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلَيْهِمْ^{٢٨٤}

2:284 Allāh tilhører alt som er i himlene, og alt som er på jorden. Og hvis dere avslører det som er i deres hjerte eller skjuler det,

بِلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ شَدُّوا مَا فِي
أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُونَهُ يُحَاسِبُكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَعْفُرُ لِمَنِ يَشَاءُ

Tema

- Å ha vitner under handel og befalingen om å ikke påføre skriveren eller vitnet noen form for tap/skade.
- Hvis man ikke finner en skriver under reise, kan man gi noe i pant som sikkerhet.
- Forbudet mot å skjule vitnesbyrd og bevis.
- Allāh kommer til å kreve regnskap for folks handlinger og det de bestemt har til hensikt å gjøre.

Kommentar

^① Ordet *yodār* (يَدِر) på arabisk kan anvendes både i aktiv og passiv form av verbet. I passiv form blir betydningen at skriveren og vitnet ikke skal påføres tap, mens i aktiv form blir betydningen at skriveren og vitnet ikke skal påføre transaksjonens begge parter noe tap.

^② Versene 2:282 og 2:283 forklarer de troende hvordan de skal forholde seg til økonomiske transaksjoner. Vår religion er fullkommen, for den ønsker å veilede oss gjennom både det verdslige og det åndelige. Den lærer oss at folks rettigheter er veldig viktige, det er derfor Allāh tydelig har forklart dem. I religionens lovbestemmelser er det mange visdommer, og det finnes mange goder i dem for oss.

Allâh vil kreve oppgjør for det av dere.^① Så vil Han tilgi den Han vil, og pine den Han vil. Og Allâh evner alle ting.

وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ طَوَالِهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^{٢٦١}

2:285 Sendebudet og de troende tror på det som ble åpenbart for sendebudet av hans Herre. De tror alle på Allâh og Hans engler og skrifter og sendebud: «Vi gjør ingen forskjell på å tro på noen av Hans sendebud.» De sa: «Vi har hørt og vi har adlydt! Vår Herre, vi ber om Din tilgivelse, og det er hos Deg vår ferd vil ta slutt.»

إِنَّ الرَّسُولَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ط

كُلُّ أَمْنَ إِلَيْهِ وَمَلِكُنَّهُ وَكُتُبُهُ وَرُسُلُهُ لَانْفَرَقَ

بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ قَدْ قَالُوا سِعِنَا وَأَطْعَنَا غُفرَانَكَ

رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمُصِيرُ^{٢٦٢}

2:286 Allâh bebyrder ingen person mer enn det han evner å bære. **Han** vil få fortjenesten for det han har gjort av godt, og pådra seg tapet for det han har gjort av ondt.^② «Vår Herre, ta oss ikke fatt hvis vi glemmer eller feiler! Vår Herre, pålegg oss ikke slik byrde som Du påla dem før oss! Vår Herre, pålegg oss ikke den byrden som vi ikke evner å bære! Unnskyld oss, og tilgi oss, og vis oss nåde! Du er vår mester, hjelp oss mot det vanlige folk.»

لَا يُكَفِّرُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسُعِنَاهَا طَهَامًا كَسَبَتُ وَعَلَيْهَا

مَا كَسَبَتُ طَهَامًا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ تَسْبِيْنَا أَوْ أَخْطَانَا

رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ

مِنْ قَبْلِنَا طَهَامًا لَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَّا لِهِ وَاعْفُ

عَنَّا وَاغْفِرْنَا طَهَامًا وَارْحَنَّا آتَنَا مَوْلَنَا فَانْصُرْنَا

عَلَى الْقَوْمِ الْكُفَّارِ^{٢٦٣}

٨

Tema

- Enhver vil bli belønnet og straffet for sine egne handlinger.
- Allâh عَزَّوَجَلَّ lærer de troende en viktig skuddbønn.
- Fire av trosartiklene i islam.
- Folk blir ikke pålagt mer enn det de evner.

Kommentar

^① Menneskets hjerte fylles med mange følelser/tanker, blant dem er fristelse og intensjon. Fristelse er ikke noe mennesket har kontroll over og klarer ikke å få det ut av sitt hjerte, derfor vil det ikke bli dømt for det hos Allâh عَزَّوَجَلَّ. I motsetning til det vil man stå ansvarlig for intensjonene som man fullfører, for det er menneskets eget valg og egen anstrengelse for å både planlegge og utføre intensjonen. Det er om dem Allâh عَزَّوَجَلَّ sier at om dere avslører dem eller skjuler dem, dere vil ikke komme dere unna på dommens dag.

^② Ordene i verset handler om belønning og straff i etterlivet, men gjelder også dette livet, for man er ansvarlig for sine handlinger – man høster det man sår. Den som står på, opplever suksess, mens den som ikke satser, mislykkes.